Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 648/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 201., 2012.7.27., 1. o.)

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 292., 2012.10.20., 38. o. (648/2012/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 648/2012/EU RENDELETE

(2012. július 4.)

a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A Jacques de Larosière által elnökölt magas szintű csoport 2009. február 25-én közzétett, a Bizottság kérésére készített jelentése megállapította, hogy a jövőbeni pénzügyi válságok kockázatának és súlyosságának csökkentése érdekében meg kell erősíteni az uniós pénzügyi szektor felügyeleti keretét, és a szektor felügyeleti struktúrájának nagyszabású reformját ajánlotta, beleértve a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének megteremtését, amely három európai felügyeleti hatóságból áll – egy a bankszektor, egy a biztosítási és foglalkoztatóinyugdíj-szektor, egy pedig az értékpapír-piaci szektor felügyeletére –, és az Európai Rendszerkockázati Tanács létrehozását is.

(2) A Bizottság 2009. március 4-i, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című közleményében az Unió pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási keretének megerősítését javasolta. A 2009. július 3-i, „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása” című közleményében a Bizottság értékelte a származtatott ügyletek pénzügyi válságban betöltött szerepét, 2009. október 20-i, „Hatékony, biztonságos és stabil származékos piacok biztosítása: jövőbeni szakpolitikai intézkedések” című közleményében pedig felvázolta a származtatott ügyletekhez kapcsolódó kockázatok csökkentésére tenni kívánt intézkedéseket.

(3) 2009. szeptember 23-án a Bizottság a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének létrehozása érdekében három rendeletre irányuló javaslatot fogadott el, ezek három olyan új európai felügyeleti hatóság (EFH) létrehozását foglalják magukban, amelyek hozzájárulnak az uniós jogszabályok következetes alkalmazásához, valamint kiváló minőségű közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához. A három új EFH a következő: az 1093/2010/EU európai parlamenti és

([1]) HL C 57., 2011.2.23., 1. o.
([2]) HL C 54., 2011.2.19., 44. o.
([3]) Az Európai Parlament 2012. március 29-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. július 4-i határozata.

▼B

tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Bankfelügyeleti Hatóság (EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([2]) létrehozott Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (EÉPH) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([3]) létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (EBFH). Az EFH-k kulcsfontosságú szerepet töltenek be a pénzügyi szektor stabilitásának megóvásában. Ezért nélkülözhetetlen annak folyamatos biztosítása, hogy tevékenységük végzése fontos politikai prioritás legyen, és megfelelő forrásokban részesüljenek.

(4) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében – lévén ezek magánúton kötött ügyletek, amelyekről általában csak a szerződő felek rendelkeznek információkkal – hiányzik az átláthatóság. Ezek az ügyletek a kölcsönös függés összetett hálózatát alkotják, ami megnehezítheti a kapcsolódó kockázatok jellegének és szintjének azonosítását. A pénzügyi válság megmutatta, hogy ezek a jellemzők piaci stressz idején növelik a bizonytalanságot, és így veszélyeztetik a pénzügyi stabilitást. E rendelet rögzíti az említett kockázatokat csökkentő és a származtatott ügyletek átláthatóságát növelő feltételeket.

(5) 2009. szeptember 26-i pittsburghi csúcstalálkozójukon a G-20 vezetői megállapodtak, hogy legkésőbb 2012 végéig valamennyi szabványos tőzsdén kívüli származtatott ügyletet központi szerződő fél bevonásával kell elszámolni, és ezen ügyleteket jelenteni kell a kereskedési adattárak felé. 2010 júniusában a G-20 vezetői Torontóban megerősítették kötelezettségvállalásukat, és vállalták a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek átláthatóságának és szabályozói felügyeletének fokozását célzó szigorú intézkedések végrehajtásának nemzetközileg következetes és megkülönböztetésmentes módon történő felgyorsítását.

(6) A Bizottság figyelemmel kíséri, hogy a kötelezettségvállalásokat az Unió nemzetközi partnerei is hasonlóan hajtják-e végre, továbbá ennek biztosítására törekszik. A Bizottság együttműködik a harmadik országok hatóságaival olyan egymást támogató megoldások kidolgozása érdekében, amelyekkel biztosítható az e rendelet, valamint a harmadik országok által megállapított követelmények közötti összhang, és így elkerülhető bármilyen esetleges átfedés e tekintetben. A Bizottságnak az EÉPH segítségével nyomon kell követnie az e rendeletben megállapított elvek nemzetközi alkalmazását, és erről jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Az esetleges párhuzamos vagy ellentétes előírások elkerülése érdekében a Bizottság bizonyos feltételek teljesülése esetén elfogadhat a harmadik országok jogi, felügyeleti és végrehajtási kereteinek az Unióéval való egyenértékűségére vonatkozó határozatokat. Az e döntés alapjául szolgáló értékelés nem sértheti valamely harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő fél azon jogát, hogy az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagoknak vagy kereskedési helyszíneknek nyújtson elszámolási szolgáltatásokat, mivel az elismerésre vonatkozó határozatnak ezen értékeléstől függetlennek kell lennie. Hasonlóképpen, sem az egyenértékűségére vonatkozó határozat, sem az értékelés nem sértheti a valamely

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.
([2]) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.
([3]) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

▼B

harmadik országban székhellyel rendelkező és az EÉPH által elismert kereskedési adattár azon jogát, hogy az Unióban székhellyel rendelkező szervezeteknek nyújtson szolgáltatásokat.

(7) A harmadik országbeli központi szerződő felek elismerése tekintetében, és a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló megállapodás – beleértve a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményt is – értelmében az Unióra háruló nemzetközi kötelezettségekkel összhangban, a harmadik országok jogi szabályozását az uniós jogi szabályozással egyenértékűnek elismerő határozatokat csak olyan esetben szabad elfogadni, amikor a harmadik ország jogi szabályozása ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a külföldi jogi szabályozás alapján engedélyezett központi szerződő felek elismerése szempontjából, a G20-ak által 2009 szeptemberében kitűzött, a származtatott piacok átláthatóságának javítását, a rendszerszintű kockázatok mérséklését és a piaci visszaélések elleni védelmet szolgáló általános szabályozási céloknak és szabványoknak megfelelően. Egy ilyen rendszer akkor tekintendő egyenértékűnek, ha biztosítja, hogy az alkalmazandó szabályozás lényegileg az uniós követelményekhez hasonló eredményt nyújtson, és akkor tekintendő ténylegesnek, ha a szabályokat következetesen alkalmazzák.

(8) Figyelembe véve a származtatott piacok jellemzőit és a központi szerződő felek működését – a származtatott piacok átláthatóságának javítása, a rendszerszintű kockázatok mérséklése és a piaci visszaélések elleni védelem érdekében ebben az összefüggésben szükséges és helyénvaló ellenőrizni, hogy a külföldi szabályozási rendszerek ténylegesen egyenértékűek-e a G20-ak célkitűzéseinek és előírásainak teljesítése terén. A központi szerződő felek különleges helyzete megköveteli, hogy a harmadik országokkal kapcsolatos előírások a piaci szerkezet ezen szereplőire vonatkozó különleges szabályokkal összhangban legyenek megszervezve, és azzal összhangban működjenek. Ez a megközelítés ezért nem teremt precedenst más jogszabályok tekintetében.

(9) Az Európai Tanács 2009. december 2-i következtetéseiben egyetértett azzal, hogy szükség van a partnerkockázat enyhítésének számottevő javítására, valamint azzal, hogy fontos a származtatott ügyletek átláthatóságának, hatékonyságának és integritásának javítása. Az Európai Parlament „Származékos piacok: jövőbeni szakpolitikai intézkedések” című, 2010. június 15-i állásfoglalásában a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kötelező elszámolását és az ügyletekről való kötelező jelentéstételt sürgette.

(10) Az EÉPH e rendelet keretén belül jár el, amikor vészhelyzetekben óvja a pénzügyi piacok stabilitását, biztosítja az uniós szabályok nemzeti felügyeleti hatóságok általi következetes alkalmazását, valamint rendezi a felügyeleti hatóságok között felmerülő nézetkülönbségeket. Az EÉPH-ra ruházták emellett a szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozását is, és központi szerepet játszik a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak engedélyezésében és ellenőrzésében.

(11) A Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) révén teljesítendő alapvető feladatok egyike a fizetési rendszerek zökkenőmentes működésének az előmozdítása. Ennek keretében a KBER tagjai azáltal gyakorolnak felvigyázást, hogy gondoskodnak az elszámolási és fizetési rendszerek – köztük a központi szerződő felek – hatékony és megbízható működéséről. A központi szerződő felek engedélyezése és figyelemmel kísérése, a harmadik országbeli központi szerződő felek elismerése és az interoperabilitási megállapodások jóváhagyása így a KBER tagjainak szoros bevonásával zajlik. Ezenfelül aktívan részt vesznek a

▼B

szabályozástechnikai standardok meghatározásában, valamint az iránymutatások és ajánlások megfogalmazásában is. Ez a rendelet nem érinti az Európai Központi Bank (EKB) és a nemzeti központi bankok felelősségét az elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működésének az Unión belül és más országok viszonylatában való biztosításával kapcsolatban. Ebből következően és az esetleges párhuzamos szabályozás bevezetésének elkerülésére az EÉPH-nak és a KBER-nek szorosan együtt kell működnie a technikai standardok tervezetének kidolgozása során. Kulcsfontosságú továbbá, hogy az elszámolási és fizetési rendszerek ellenőrzésével összefüggő feladataik, illetve jegybanki pénzkibocsátáshoz kapcsolódó feladataik teljesítése során az EKB-nak és a nemzeti központi bankoknak rendelkezésére álljanak a szükséges információk.

(12) Egységes szabályokra van szükség a pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában rögzített származtatott ügyletek vonatkozásában.

(13) A központi szerződő felek alkalmazását ösztönző intézkedések nem bizonyultak elégségesnek a szabványos tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tényleges központi elszámolásának biztosítására. Ezért a központi szerződő felek bevonásával történő, kötelező központi elszámolási követelményekre van szükség az elszámolható tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében.

(14) Valószínű, hogy a tagállamok eltérő nemzeti intézkedéseket fogadnak el, amelyek akadályt állítanak a belső piac zökkenőmentes működése elé, és mind a piaci szereplőkre, mind a pénzügyi stabilitásra nézve hátrányosak. A befektetők magas szintű védelmének biztosítása és a piaci szereplők egyenlő versenyfeltételeinek megteremtése érdekében is szükség van az elszámolási kötelezettség Unió-szerte egységes alkalmazására.

(15) Annak biztosítása érdekében, hogy az elszámolási kötelezettség csökkenti a rendszerszintű kockázatot, az e kötelezettség tárgyát képező származtatottügylet-kategóriákat azonosító eljárásra van szükség. Ezen eljárásnak figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy nem minden, központi szerződő fél bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügylet minősül alkalmasnak a kötelező elszámolásra.

(16) Ez a rendelet rögzíti az annak megállapítására vonatkozó feltételeket, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek különböző kategóriáira vonatkoznia kell-e az elszámolási kötelezettségnek. Az EÉPH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezetek alapján a Bizottság feladata annak meghatározása, hogy egy adott származtatottügylet-kategória elszámolási kötelezettség alá essen-e, és mikortól hatályos az elszámolási kötelezettség, ideértve adott esetben a fokozatos bevezetést, valamint az elszámolási kötelezettség e rendelettel összhangban történő hatálybalépésének napját megelőzően kötött vagy megújított, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek minimális hátralévő futamidejét is. Az elszámolási kötelezettség fokozatos bevezetésére kerülhet sor az elszámolási kötelezettség betartására kötelezett piaci résztvevői típusai szerint. Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli

([1]) HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

▼B

származtatott ügyletek mely kategóriáit kell elszámolási kötelezettség alá vonni, az EÉPH figyelembe veszi a fedezett kötvények kibocsátóival vagy kötvények fedezésére létrejött összevont alapokkal kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek sajátos jellegét.

(17) Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriáit kell elszámolási kötelezettség alá vonni, az EÉPH-nak más lényeges szempontokat is megfelelően figyelembe kell vennie, legfőképpen a származtatott ügyletek vonatkozó osztályainak összekapcsoltságát és a partnerkockázat szintjére gyakorolt hatást, továbbá az 1095/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének d) pontjában foglaltak szerint elő kell mozdítania az egyenlő versenyfeltételeket az egységes piacon.

(18) Amennyiben az EÉPH egy adott tőzsdén kívüli származtatott termékről megállapítja, hogy az szabványos és alkalmas az elszámolásra, ugyanakkor az adott termék elszámolását egyik központi szerződő fél sem vállalja, úgy az EÉPH-nak ki kell vizsgálnia ennek okait.

(19) Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriáit kell elszámolási kötelezettség alá vonni, figyelembe kell venni a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriáinak sajátos jellegét. A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egyes kategóriáival végzett tranzakciók fő kockázata gyakran a kiegyenlítési kockázat, amelynek kezelésére külön infrastrukturális szabályok szolgálnak, és amely a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek bizonyos kategóriáit (mint pl. a devizaárfolyam-alapú származtatott ügyleteket) adott esetben megkülönbözteti a többi kategóriától. A központi szerződő fél bevonásával történő elszámolás kifejezetten a partnerkockázatot hivatott kezelni; a kiegyenlítési kockázat kezelésére nem feltétlenül optimális megoldás. Az ilyen ügyletekre vonatkozó eljárásnak különösen az előzetes nemzetközi konvergenciára és a vonatkozó infrastruktúra kölcsönös elismerésére kell épülnie.

(20) E rendelet egységes és koherens alkalmazása, illetve a különböző piaci résztvevők számára az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy-egy kategóriájának az elszámolási kötelezettség alá vonásakor e kötelezettség hatályát a tőzsdén kívüli származtatott ügylet adott kategóriájával végzett minden olyan ügyletre ki kell terjeszteni, amelynek megkötésére az EÉPH által kézhez vett, a központi szerződő fél elszámolási kötelezettségének céljaira szolgáló engedély bejelentésének napján vagy azt követően, de az elszámolási kötelezettség életbelépésének napját megelőzően kerül sor, feltéve, hogy az adott ügylet hátralévő futamideje meghaladja a Bizottság által meghatározott lejáratig hátralévő minimális futamidőt.

(21) Annak meghatározásakor, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek mely kategóriái tartoznak az elszámolási kötelezettség alá, az EÉPH-nak törekednie kell a rendszerszintű kockázatok csökkentésére. Ehhez hozzátartozik az olyan becslési tényezők figyelembevétele, mint az ügyletek szerződési és műveleti feltételeinek szabványosítási szintje, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának forgalma és likviditása, valamint a tisztességes, megbízható és általánosan elfogadott árazási források hozzáférhetősége a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájában.

(22) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolásához mindkét felet elszámolási kötelezettségnek kell terhelnie, vagy mindkét félnek bele kell egyeznie. Az elszámolási kötelezettség alóli kivételeket szűkre kell szabni, mivel azok csökkentik a kötelezettség

▼B

hatékonyságát és a központi szerződő fél bevonásával történő elszámolás előnyeit, és szabályozási arbitrázshoz vezethetnek a piaci szereplők egyes csoportjai között.

(23) Az Unión belüli pénzügyi stabilitás előmozdítása érdekében szükségessé válhat, hogy az elszámolás és a kockázatcsökkentési technikák a harmadik országokban székhellyel rendelkező szervezetek által kötött ügyletekre nézve is kötelezők legyenek, amennyiben az érintett ügyletek közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki az EU-ban, vagy amennyiben ez a kötelezettség szükséges vagy alkalmas az e rendeletben foglalt rendelkezések kijátszásának a megakadályozására.

(24) A központi szerződő fél bevonásával történő elszámolásra nem alkalmas tőzsdén kívüli származtatott ügyletek működési és partner-hitelkockázatot hordoznak magukban, ezért szabályokat kell alkotni e kockázat kezelésére. Az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozó piaci szereplőkre olyan kockázatkezelési eljárásoknak kell vonatkozniuk, amelyek megkövetelik biztosítékeszközök időben történő, pontos és megfelelőképpen elkülönített cseréjét. Az EÉPH a kockázatkezelési eljárásokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetének kidolgozása során figyelembe veszi a nemzetközi standardokat előíró szervek javaslatait a nem központilag elszámolt ügyletekre vonatkozó biztosítékkövetelmények tekintetében. A nem központi szerződő félen keresztül elszámolt kereskedéssel összefüggő kockázatok kezelése érdekében a biztosítékeszközök pontos és megfelelő cseréjére van szükség. Az erre vonatkozó megállapodások részleteit meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezeteinek kidolgozása során az EÉPH-nak kellőképpen figyelembe kell vennie a számos uniós joghatóságban a fedezett kötvények kibocsátói vagy az összevont alapok előtt biztosítékeszközök nyújtásával kapcsolatos akadályokat. Az EÉPH-nak ugyancsak figyelembe kell vennie, hogy a fedezett kötvényeket kibocsátó szerződő felek számára a fedezett kötvények kibocsátóinak eszközeire adott preferenciális követelések a partnerkockázattal szemben is egyenértékű védelmet nyújtsanak.

(25) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolására, a származtatott ügyletekre és a nem központi szerződő fél bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatcsökkentési technikákról szóló szabályok alkalmazandók a pénzügyi szerződő felekre, nevezetesen a 2004/39/EK irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozásokra, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban engedélyezett hitelintézetekre, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelvvel ([2]) összhangban engedélyezett biztosítási vállalkozásokra, az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([3]) összhangban engedélyezett életbiztosítókra, a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([4]) összhangban engedélyezett viszontbiztosítókra, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és

([1]) HL L 177., 2006.6.30., 1. o.
([2]) HL L 228., 1973.8.16., 3. o.
([3]) HL L 345., 2002.12.19., 1. o.
([4]) HL L 323., 2005.12.9., 1. o.

▼B

tanácsi irányelv ([1]) alapján engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV), és – amennyiben vonatkozik rájuk – az alapkezelő társaságaikra, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([2]) meghatározott, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, valamint az alternatívbefektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU parlamenti és tanácsi irányelv irányelvvel ([3]) összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatívbefektetésialap-kezelők által kezelt alternatív befektetési alapokra.

(26) A nyugdíjkonstrukció-rendszereket üzemeltető olyan szervezetek, amelyek elsődleges célja a nyugdíjállományba vonulók számára a nyugellátás biztosítása – rendszerint egész életen át tartó kifizetés formájában, de esetenként időszakos vagy egyösszegű kifizetések formájában is –, jellemzően minimálisra csökkentik a pénzeszközben tartott forrásokat a maximális eredményesség és ügyfeleik számára a lehető legnagyobb hozam biztosítása céljából. Ha tehát az ilyen szervezeteket arra kötelezik, hogy tőzsdén kívüli származtatott ügyleteiket központilag számolják el, eszközeik egy jelentős részét pénzeszközre kellene váltaniuk annak érdekében, hogy megfeleljenek a központi szerződő felek folyamatos biztosítékkövetelményeinek. Azon valószínűsíthető negatív hatás elkerülése céljából, amellyel egy ilyen követelmény a jövőbeli nyugdíjasok nyugdíjjövedelmére nézve járna, az elszámolási kötelezettségnek mindaddig nem célszerű vonatkoznia a nyugdíjkonstrukciókra, amíg a probléma kezelése érdekében a központi szerződő felek alkalmas technikai megoldást nem dolgoznak ki a nem számlapénzben, változó biztosítékként történő biztosítékeszköz nyújtása tekintetében. A technikai megoldás kidolgozásakor figyelembe kell venni a nyugdíjkonstrukció-rendszerek különleges szerepét, és el kell kerülni a nyugdíjasokra gyakorolt jelentősen hátrányos következményeket. Ezen átmeneti időszak alatt azokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek megkötésére a nyugdíjkonstrukció-rendszerek fizetőképességét közvetlenül érintő befektetési kockázatok csökkentése céljából kerül sor, nem csak jelentéstételi kötelezettséget, hanem kétoldalú biztosítékeszköz-nyújtási követelményeket is elő kell írni. A végső cél azonban az, hogy ezen ügyletekre is vonatkozzon központi elszámolási kötelezettség, amint erre tartható megoldás születik.

(27) Fontos továbbá biztosítani, hogy csak a megfelelő szervezetek és rendszerek részesüljenek különleges elbánásban, valamint figyelembe kell venni az Unióban létező nyugdíjrendszerek sokféleségét, ugyanakkor gondoskodni kell arról, hogy minden nyugdíjkonstrukció-rendszer vonatkozásában egyenlő versenyfeltételek érvényesüljenek. Ezért az átmeneti eltérést alkalmazni kell a 2003/41/EK irányelvnek megfelelően bejegyzett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, beleértve – az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében – azon felhatalmazott szerveket is, amelyek ezeknek az intézményeknek az irányításáért felelősek, illetve eljárnak a nevükben, továbbá az olyan jogi személyekre, amelyeket ezen intézmények befektetései céljából hoztak létre, és amelyek kizárólag ezek érdekében végzik tevékenységüket, és a 2003/41/EK irányelv 3. cikkében említett intézmények foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatást végző vállalkozásaira.

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.
([2]) HL L 235., 2003.9.23., 10. o.
([3]) HL L 174., 2011.7.1., 1. o.

▼B

(28) Az átmeneti eltérést alkalmazni kell továbbá az életbiztosítók foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatási tevékenységeire is, feltéve, hogy minden azokhoz kapcsolódó eszközt és forrást egymástól elkülönítenek, és az átcsoportosítás lehetősége nélkül kezelnek és szerveznek. Az ideiglenes eltérésnek bármely más engedéllyel rendelkező és felügyelet alá tartozó, kizárólag nemzeti keretek között működő szervezetre, illetve bármely más, alapvetően egyetlen tagállam területén igénybe vehető rendszerre is vonatkoznia kell, feltéve, hogy azokat a nemzeti jog elismeri, és elsődleges céljuk a nyugellátás biztosítása. Az e bekezdésben említett szervezeteknek és rendszereknek az érintett illetékes hatóság döntésének, és az egységesség biztosítása, az esetleges ütközések elkerülése és a visszaélések kivédése érdekében az EÉPH-nak az EBFH-val folytatott konzultációt követően kialakított véleményének alárendelten kell működniük. Ezek közé tartozhatnának olyan szervezetek és rendszerek, amelyek nem szükségszerűen kapcsolódnak foglalkoztatói nyugdíjprogramhoz, de elsődleges céljuk az, hogy a nyugdíjba vonulók számára – akár kötelező, akár önkéntes alapon – jövedelmet biztosítsanak. Példaként említhetők az olyan jogi személyek, amelyek a nemzeti jog alapján, tőkefedezeti alapon nyugdíjkonstrukciót működtetnek – feltéve, hogy a „prudens személy” elvének megfelelően hajtják végre befektetéseiket –, valamint a magánszemélyek által közvetlenül kötött nyugdíj-megállapodások, amelyeket e személyek életbiztosítókon keresztül is megkötethetnek. A magánszemélyek által közvetlenül kötött nyugdíj-megállapodások esetében azonban a mentesség a biztosító egyéb, nem elsődlegesen nyugdíjjövedelem nyújtását célzó életbiztosítási termékeihez kapcsolódó tőzsdén kívüli származtatott termékekkel végzett tranzakciókra nem terjedhet ki.

További példaként szolgálhatnak a 2002/83/EK irányelv hatálya alá tartozó biztosítóintézetek nyugellátás-szolgáltatási tevékenységei is, feltéve, hogy az ezen tevékenységekhez tartozó minden eszközről a biztosítóintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. március 19-i 2001/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) mellékletével összhangban külön nyilvántartást vezetnek, továbbá a biztosítóintézetek kollektív szerződésen alapuló foglalkoztatói nyugellátás-szolgáltatási tevékenységei. E rendelet alkalmazásában nyugdíjkonstrukciónak tekintendők azok az intézmények is, amelyeket azzal a céllal hoztak létre, hogy nemteljesítés esetén kártérítést nyújtsanak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tagjainak.

(29) Szükség esetén a pénzügyi szerződő felekre alkalmazandó szabályok a nem pénzügyi szerződő felekre is vonatkoznak. Köztudott, hogy a nem pénzügyi szerződő felek tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket használnak a kereskedelmi tevékenységeikhez közvetlenül kapcsolódó kereskedelmi vagy vállalkozásfinanszírozási kockázatok fedezésére. Következésképpen annak meghatározása során, hogy egy nem pénzügyi szerződő fél az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozzon-e, figyelembe kell venni az általa kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek alkalmazásának célját, valamint a kitettségét ezen eszközökben. Annak érdekében, hogy a nem pénzügyi intézményeknek lehetőségük legyen véleményt nyilvánítani az elszámolási értékhatárok tekintetében, az EÉPH a vonatkozó technikai standardok kidolgozása során nyílt nyilvános konzultációt tart, amelyen biztosítja a nem pénzügyi intézmények részvételét. Annak biztosítása érdekében, hogy az adott szektor sajátosságait teljes mértékben figyelembe tudja venni, az EÉPH konzultációt folytat más illetékes hatóságokkal, például az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséggel. Ezenfelül a Bizottságnak 2015. augusztus 17-ig fel kell mérnie

([1]) HL L 110., 2001.4.20., 28. o.

▼B

a különböző szektorokban (beleértve az energiaszektort is) a nem pénzügyi cégek tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek rendszerszintű jelentőségét.

(30) Annak megállapításakor, hogy egy adott tőzsdén kívüli származtatott ügylet csökkenti-e az adott nem pénzügyi szerződő fél kereskedelmi tevékenységeihez és vállalkozásfinanszírozási tevékenységeihez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, figyelembe kell venni az adott nem pénzügyi szerződő fél által alkalmazott teljes kockázatcsökkentési és -fedezeti stratégiát. Számításba kell venni különösen azt, hogy az adott tőzsdén kívüli származtatott ügylet gazdasági szempontból megfelelő-e az adott nem pénzügyi szerződő fél irányításához és üzletviteléhez fűződő kockázatok csökkentésére, amennyiben az adott kockázatok kamatláb-, árfolyam-, inflációs és nyersanyagár-ingadozásokhoz kapcsolódnak.

(31) Az elszámolási értékhatár valamennyi nem pénzügyi szerződő fél számára nagyon fontos adat. Az értékhatárok megállapítása során figyelembe kell venni az egy szerződő félre eső nettó pozícióik és kitettségek tőzsdén kívüli származtatottügylet-kategóriánkénti összege által betöltött rendszerszintű relevanciát. Ezzel összefüggésben megfelelő erőfeszítéseket kell tenni a nem pénzügyi szerződő felek által szokásos üzleti tevékenységük során alkalmazott kockázatcsökkentési módszerek elismerése érdekében.

(32) A központi bankokat és a hasonló funkciókat betöltő más tagállami szerveket, az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő uniós állami szerveket, valamint a Nemzetközi Fizetések Bankját a közös érdekű feladataik teljesítéséhez szükséges hatáskörük korlátozásának elkerülése érdekében ki kell zárni e rendelet hatálya alól.

(33) Mivel nem minden, az elszámolási kötelezettség tárgyát képező piaci szereplő válhat a központi szerződő felek klíringtagjává, lehetőséget kell biztosítani számukra a központi szerződő felekhez ügyfélként – illetve bizonyos feltételek mellett közvetett ügyfélként – való hozzáférésre.

(34) Az elszámolási kötelezettség és az e kötelezettség céljára használható központi szerződő felek meghatározását szolgáló eljárás bevezetése a tőzsdén kívüli származtatott termékek piacán folyó verseny nem szándékolt torzításához vezethet. Például valamely központi szerződő fél megtagadhatja a bizonyos kereskedési helyszíneken lebonyolított ügyletek elszámolását, mert az adott központi szerződő fél egy versenytárs kereskedési helyszín tulajdonában áll. Az ilyen diszkriminatív gyakorlatok elkerülése érdekében a központi szerződő feleknek el kell fogadniuk a különböző kereskedési helyszíneken végrehajtott ügyletek elszámolását, amennyiben azok a kereskedési helyszínek megfelelnek a központi szerződő fél által előírt működési és technikai követelményeknek, függetlenül attól a szerződési dokumentációtól, mely alapján az adott, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet a részes felek megkötötték, amennyiben ez a dokumentáció megfelel a piaci szabványoknak. A kereskedési helyszíneknek átlátható és megkülönböztetéstől mentes módon kereskedési adatokat kell biztosítaniuk a központi szerződő felek számára. A kereskedési helyszínek központi szerződő felek általi igénybevételére vonatkozó jogosultságnak lehetővé kell tennie az olyan megoldásokat, amelyek keretében több központi szerződő fél használja egyazon kereskedési helyszín kereskedési adatait. Ez azonban nem vezethet a származtatott ügyletek elszámolásának interoperabilitásához, és nem okozhatja a likviditási források széttöredezettségét.

▼B

(35) E rendelet nem akadályozhatja a kereskedési helyszínek és a központi szerződő felek tisztességes és nyílt hozzáférését a belső piacon, amennyiben teljesülnek az e rendeletben, valamint az EÉPH által kidolgozott és a Bizottság által elfogadott technikai standardokban előírt feltételek. A Bizottságnak továbbra is szorosan figyelemmel kell kísérnie a tőzsdén kívüli származékos piacok alakulását, és szükség esetén be kell avatkoznia, hogy megelőzze a verseny torzulását a belső piacon, azzal a céllal, hogy egyenlő versenyfeltételek biztosítson a pénzpiacokon.

(36) A pénzügyi szolgáltatásokon és a származtatott ügyletek kereskedelmén belül bizonyos területeken kereskedelmi és szellemi tulajdonjogok is fennállhatnak. Olyan esetekben, amikor e tulajdonjogok olyan termékekhez vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, amelyek ipari szabványokká váltak vagy azokat befolyásolják, az engedélyeknek arányos, tisztességes, ésszerű és megkülönböztetésmentes alapon kell rendelkezésre állniuk.

(37) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá sorolandó kategóriáinak, az értékhatároknak és a rendszerszintű jelentőséggel bíró nem pénzügyi szerződő feleknek a meghatározásához megbízható adatokra van szükség. Ezért szabályozási célból fontos uniós szinten egységes jelentési kötelezettséget kidolgozni a származtatott ügyletek adataira. Ezenfelül a legtágabb értelmű visszaható hatályú jelentési kötelezettség szükséges pénzügyi és nem pénzügyi szerződő felek tekintetében egyaránt, annak érdekében, hogy az összehasonlítható adatok szolgáltatása megvalósuljon, többek között az EÉPH és az érintett illetékes hatóságok számára.

(38) Csoporton belüli ügyletnek minősülnek a két olyan vállalkozás közötti ügyletek, amely vállalkozások bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba, és rájuk megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak. Ezek a 2006/48/EK irányelv 80. cikkének (8) bekezdésében említett intézményvédelmi rendszerrel azonos intézményvédelmi rendszerbe tartoznak, vagy az említett irányelv 3. cikke (1) bekezdésében említett, ugyanazon központi szerv kapcsolt hitelintézetei esetében mindkettő hitelintézet, vagy az egyik hitelintézet, a másik pedig központi szerv. A tőzsdén kívüli származtatott ügylet csoporton belüli ügyletnek ismerhető el nem pénzügyi vagy pénzügyi csoportokon belül, illetve pénzügyi és nem pénzügyi vállalkozásokat egyaránt magukban foglaló csoportokon belül; továbbá amennyiben valamely ügylet csoporton belüli ügyletnek minősül az egyik szerződő fél szempontjából, akkor csoporton belüli ügyletnek kell tekinteni az adott ügyletben részt vevő másik szerződő fél szempontjából is. Köztudott, hogy a csoportokon belüli kockázatok összevonásához csoporton belüli ügyletek megkötésére lehet szükség, valamint hogy ennélfogva a csoporton belüli kockázatok egyedi jelleggel bírnak. Mivel ezeknek az ügyleteknek az elszámolási kötelezettség alá vonása korlátozhatja az ilyen csoporton belüli kockázatoknak a kezelésére irányuló folyamatok hatékonyságát, a csoporton belüli ügyleteknek az elszámolási kötelezettség alóli mentesítése előnyös lehet, feltéve, hogy e mentesség nem jár a rendszerszintű kockázatok növekedésével. Következésképpen a központi szerződő fél általi elszámolást ezen ügyletek esetében a biztosítékeszközök megfelelő cseréjével kell felváltani, amennyiben ez alkalmas a csoporton belüli partnerkockázatok csökkentésére.

(39) Mindazonáltal bizonyos esetekben, a csoporton belüli egyes ügyletek tekintetében az illetékes hatóságok döntésével felmentést adhatna a biztosítékeszköz nyújtásának kötelezettsége alól, feltéve, hogy a felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak és összhangban állnak az ügyletek összetettségének szintjével, továbbá a szerződő felek között a saját eszközök haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének nincs akadálya. E kritériumokat,

▼B

valamint azon eljárásokat, melyeket a szerződő feleknek és az érintett illetékes hatóságoknak a mentesség alkalmazásakor be kell tartaniuk, az EFH-k létrehozásáról szóló rendeletekkel összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokban kell lefektetni. Az ilyen szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása előtt az EFH-knak hatásvizsgálatot kell készítenie arról, hogy ezek milyen esetleges hatást gyakorolhatnak a belső piacra, a pénzügyi piacok résztvevőire és különösen az érintett csoportok összetételére és az általuk végzett műveletekre. A biztosítékeszközöknek a csoporton belüli ügyletekhez kapcsolódó cseréjére – beleértve a mentesség kritériumait is – vonatkozó technikai standardok meghatározásakor figyelembe kell venni az ilyen ügyletek sajátosságait, valamint a nem pénzügyi és a pénzügyi szerződő felek között meglévő különbségeket, az ügyletek céljait és a származtatott termékek igénybevételének módjait.

(40) ►C1 A partnerek akkor tekintendők egyazon konszolidált éves beszámolóba bevontnak, ha legalább ◄ mindkettőjüket bevonták a konszolidálásba a 83/349/EGK tanácsi irányelvvel ([1]) vagy az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([2]) megfelelően elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal összhangban, illetve olyan csoportosulással kapcsolatban, amelynek anyavállalata harmadik országban tartja fenn központi irodáját, a harmadik ország – az 1569/2007/EK bizottsági rendelettel ([3]) összhangban elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal egyenértékűnek tekintett – általánosan elfogadott elszámolási elveivel összhangban (vagy a harmadik ország olyan elszámolási szabványaival összhangban, amelyek használata az 1569/2007/EK rendelet 4. cikke alapján megengedett), vagy amennyiben mindkettő ugyanazon konszolidált felügyelet alá esik, a 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel vagy a 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([4]) összhangban, illetve olyan csoportosulással kapcsolatban, amelynek anyavállalata harmadik országban tartja fenn központi irodáját, ugyanazon konszolidált felügyelet alá esik, és erről a harmadik ország illetékes hatósága megállapította, hogy egyenértékű azzal, amelyre a 2006/48/EK irányelv 143. cikkében vagy a 2006/49/EK irányelv 2. cikkében előírt elvek vonatkoznak.

(41) Fontos, hogy a piaci résztvevők az általuk kötött származtatott ügyletek valamennyi részletét jelentsék a kereskedési adattáraknak. Ennek eredményeképpen központilag tárolják a valamennyi származékos piacokkal együtt járó kockázatokra vonatkozó információt, amely így könnyen hozzáférhető többek között az EÉPH, az érintett illetékes hatóságok, az Európai Rendszerkockázati Testület (ERT), valamint a KBER érintett központi bankjai számára.

([1]) A Tanács 83/349/EGK hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

([3]) A Bizottság 1569/2007/EK rendelete (2007. december 21.) harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardok egyenértékűségének megállapítására szolgáló eljárásnak a 2003/71/EK és a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti létrehozásáról (HL L 340., 2007.12.22., 66. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/49/EK irányelve (2006. június 14.) a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről (HL L 177., 2006.6.30., 201. o.).

▼B

(42) A kereskedési adattári szolgáltatások nyújtását a méretgazdaságosság jellemzi, ami akadályozhatja az e konkrét területen folyó versenyt. Ugyanakkor a piaci résztvevőkre vonatkozó átfogó jelentéstételi kötelezettség bevezetése azon harmadik felek szempontjából is növelheti a kereskedési adattárak birtokában levő információ értékét, amelyek többek között az alábbi kiegészítő szolgáltatásokat nyújtják: tőzsdekereskedelmi visszaigazolás, ajánlatpárosítás, hiteleseményekkel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás, portfólióállomány-egyeztetés vagy portfóliótömörítés. Biztosítani kell, hogy a kereskedés utáni szolgáltatások tágabb szektorán belüli egyenlő versenyfeltételeket ne veszélyeztesse a kereskedési adattárak szolgáltatásnyújtása terén esetlegesen kialakuló természetes monopólium. Ezért a kereskedési adattárak számára elő kell írni, hogy tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes módon, a szükséges adatvédelmi óvintézkedéseket betartva biztosítsanak hozzáférést az adattárakban tárolt információhoz.

(43) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a piac teljes körű áttekintése és a rendszerszintű kockázatok értékelése, mind az elszámolt, mind az el nem számolt ügyleteket jelenteni kell a kereskedési adattárak felé.

(44) Az EFH-k számára megfelelő erőforrásokat kell biztosítani ahhoz, hogy hatékonyan tudják ellátni az e rendelettel rájuk ruházott feladatokat.

(45) A származtatott ügyletet kötő, módosító vagy lezáró feleknek vagy központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell az adott ügylet adatainak valamely kereskedési adattár számára való bejelentéséről. Lehetővé kell tenni e szereplők számára, hogy az ügylet bejelentésével egy másik szervezetet bízzanak meg. A kereskedési adattár felé valamely szerződő fél nevében és e rendelettel összhangban a származtatott ügylet valamennyi részletét bejelentő másik szervezet vagy annak alkalmazottai nem sérthetik meg a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó adatközlési korlátozást. A jelentéstételre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tervezeteinek kidolgozásakor az EÉPH figyelembe veszi az egyedi ügyletazonosító tekintetében elért előrehaladást, a 2004/39/EK irányelv végrehajtásáról szóló 1287/2006/EK ([1]) bizottsági rendelet I. mellékletének 1. táblázatában előírt bejelentett adatok jegyzékét, és konzultációt folytat más illetékes hatóságokkal, például az Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökséggel.

(46) Figyelembe véve a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló bizottsági közleményt és az e közlemény következményeképpen elfogadott uniós jogszabályokat, a tagállamoknak szabályokat kell hozniuk az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókról. ►C1 A tagállamoknak e szankciókat oly módon kell végrehajtaniuk, amely nem csökkenti az említett szabályok hatékonyságát. ◄ E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, valamint az EÉPH által elfogadott iránymutatásokon kell alapulniuk a pénzügyi ágazatbeli konvergencia és a szankciórendszerek ágazatok közötti következetességének előmozdítása érdekében. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy – amennyiben ez helyénvaló – a kiszabott szankciókat nyilvánosságra hozzák, és a meglévő szabályok hatékonyságát értékelő jelentéseket rendszeresen közzétegyék.

([1]) HL L 241., 2006.9.2., 1. o.

▼B

(47) Központi szerződő fél e rendelettel összhangban bármely tagállamban rendelkezhet székhellyel. Egyetlen tagállam vagy tagállamcsoport sem szenvedhet sem közvetlenül, sem közvetve megkülönböztetést, mint elszámolási szolgáltatást nyújtó helyszín. E rendelet nem kívánja az egyik joghatóság alá tartozó központi szerződő felet korlátozni vagy megakadályozni abban, hogy egy másik uniós tagállam pénznemében vagy valamely harmadik ország pénznemében denominált terméket elszámoljon.

(48) A központi szerződő felek engedélyezésének feltétele az induló tőke minimumösszegének megléte. A központi szerződő fél tőkéjének, az eredménytartalékkal és a tartalékokkal együtt mindenkor arányban kell állnia az adott központi szerződő fél tevékenységeiből eredő kockázattal annak biztosítása érdekében, hogy kellően feltőkésített legyen mindazon hitelkockázatokkal, partnerkockázattal, piaci kockázatokkal, illetve működési, jogi és üzleti kockázatokkal szemben, amelyek fedezetére nem állnak még rendelkezésre célirányos források, valamint hogy szükség esetén képes legyen tevékenységeinek rendezett felszámolására vagy szerkezetének átalakítására.

(49) Mivel e rendelet szabályozási célból bevezeti a központi szerződő felek bevonásával történő elszámolás jogi kötelezettségét, elengedhetetlen annak biztosítása, hogy e központi szerződő felek biztonságosak és stabilak legyenek, valamint folyamatosan megfeleljenek az e rendelet által felállított szigorú szervezeti, üzletviteli és prudenciális követelményeknek. Az egységes alkalmazás biztosítása érdekében e követelmények minden, a központi szerződő felek által kezelt pénzügyi eszköz elszámolására alkalmazandók.

(50) Ezért szabályozási és harmonizációs célból szükséges annak biztosítása, hogy a szerződő felek csak olyan központi szerződő felet vegyenek igénybe, amely megfelel az e rendeletben rögzített követelményeknek. E követelmények nem akadályozhatják meg, hogy a tagállamok a területükön székhellyel rendelkező központi szerződő felekre vonatkozóan kiegészítő feltételeket fogadjanak el, vagy ilyeneket továbbra is alkalmazzanak, beleértve a 2006/48/EK irányelv szerinti bizonyos engedélyezési előírásokat. E kiegészítő feltételek bevezetése azonban nem érintheti a más tagállamokban engedélyezett vagy e rendeletnek megfelelően elismert központi szerződő felek azon jogát, hogy a kiegészítő feltételeket alkalmazó tagállamban székhellyel rendelkező klíringtagoknak és azok ügyfelei számára elszámolási szolgáltatásokat nyújtsanak, ugyanis e központi szerződő felekre a szóban forgó kiegészítő feltételek nem vonatkoznak, és így nem kötelesek azoknak megfelelni. Az EÉPH-nak 2014. szeptember 30-ig jelentést kell készítenie a kiegészítő eljárások tagállamok általi alkalmazásának hatásáról.

(51) A központi szerződő felek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó közvetlen szabályok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolására vonatkozó követelmény szükséges folyományai. Helyénvaló, hogy a központi szerződő felek engedélyezésének és felügyeletének valamennyi aspektusáért (beleértve annak ellenőrzését is, hogy a kérelmező központi szerződő fél megfelel-e az e rendeletben, valamint a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [1] foglaltaknak) az illetékes nemzeti hatóságok maradjanak felelősek, tekintve, hogy továbbra is ők vannak leginkább abban a helyzetben, hogy a központi szerződő felek mindennapi működését vizsgálják, továbbá, hogy a rendszeres felülvizsgálatokat elvégezzék, és szükség esetén a megfelelő intézkedéseket meghozzák.

[1] HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

▼B

(52) Ha egy központi szerződő fél a fizetésképtelenséget veszélyezteti, a fiskális felelősség elsősorban azt a tagállamot terhelheti, ahol a központi szerződő fél székhelye van. Ebből következik, hogy az adott központi szerződő fél engedélyezését és felügyeletét az érintett tagállam érintett illetékes hatóságának kell ellátnia. Mivel azonban előfordulhat, hogy valamely központi szerződő fél klíringtagjai, akiket a központi szerződő fél nemteljesítése elsőként érint, más tagállamban rendelkeznek székhellyel, elengedhetetlen, hogy az összes érintett illetékes hatóság és az EÉPH részt vegyen az engedélyezési és felügyeleti eljárásban. Ezáltal elkerülhetővé válnak a különböző nemzeti intézkedések és gyakorlatok, valamint elhárulnak a belső piac megfelelő működése elé állított akadályok. Továbbá, a felügyelők kollégiuma tagjainak javaslata vagy szakpolitikája nem eredményezhet sem közvetlenül, sem közvetve megkülönböztetést valamely tagállammal vagy tagállamok csoportjával – mint bármilyen pénznemben történő elszámolási szolgáltatásokat végző helyszínnel – szemben. E rendelet következetes és helyes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH-nak részt kell vennie valamennyi kollégiumban. Az EÉPH-nak az ajánlások és határozatok előkészítésébe be kell vonnia az érintett tagállamok további illetékes hatóságait.

(53) A kollégiumok által betöltendő szerep fényében fontos, hogy valamennyi érintett illetékes hatóság, továbbá a KBER tagjai részt vegyenek a kollégium feladatainak ellátásában. A kollégiumban részt kell venniük a központi szerződő felek felügyeletét ellátó illetékes hatóságok mellett azon szervezetek felügyeleteinek is, amelyek esetlegesen érintettek a központi szerződő fél tevékenysége által, nevezetesen a kiválasztott klíringtagok, a kereskedési helyszínek, az interoperábilis központi szerződő felek és a központi értéktár felügyeletét ellátó szervek. A kollégiumban való részvételt lehetővé kell tenni a KBER azon tagjai számára, amelyek a központi szerződő fél és az interoperábilis központi szerződő felek felvigyázását végzik, valamint amelyek a központi szerződő fél által elszámolt pénzügyi eszközök pénznemeit kibocsátják. Mivel a felügyelt vagy felvigyázott szervezetek székhelye korlátozott számú tagállamban lenne, amelyben a központi szerződő fél tevékenységét kifejti, elképzelhető, hogy egyetlen illetékes hatóság vagy a KBER egy tagja ezen szervezetek közül egyszerre többnek a felügyeletét, illetve felvigyázását is elláthatja. A kollégium valamennyi tagja közötti zökkenőmentes együttműködés biztosítása érdekében megfelelő eljárásokat és mechanizmusokat kell kialakítani.

(54) Mivel a kollégium létrejötte és működése várhatóan a valamennyi tagja közötti írásbeli megállapodáson fog alapulni, a kérdéskör érzékenysége miatt a kollégium döntéshozatali eljárásainak kidolgozására vonatkozó hatáskört helyénvaló e tagokra ruházni. Ezért a szavazási eljárásokra vonatkozó részletes szabályokat egy, a kollégium tagjai közötti írásbeli megállapodásban kell meghatározni. Az összes érintett piaci résztvevő és a tagállamok érdekeinek megfelelő kiegyensúlyozása céljából azonban a kollégiumnak az „egy tag – egy szavazat” általános elv szerint kell szavaznia, függetlenül attól, hogy az egyes tagok e rendelettel összhangban mennyi funkciót töltenek be. A 12 vagy annál kevesebb tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb két kollégiumi tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van. Az 12 tagnál több tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb három kollégiumi tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van.

▼B

(55) A központi szerződő felek rendkívül sajátságos helyzete miatt szükséges, hogy a kollégiumok megszervezése a központi szerződő felek felügyeletére vonatkozó egyedi megállapodásokkal összhangban történjen.

(56) Az e rendeletben előírt megállapodások nem teremtenek precedenst a pénzügyi piaci infrastruktúrák felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó más jogszabályokra nézve, különös tekintettel az EÉPH elé terjesztett beadványokra vonatkozó szavazási módszerre.

(57) A központi szerződő fél nem kaphat engedélyt, ha a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak kivételével – kölcsönös egyetértéssel olyan közös véleményt alakít ki, amely szerint a központi szerződő fél nem kaphat engedélyt. Ha azonban a kollégium elegendő többséggel negatív véleményt nyilvánít, és az érintett illetékes hatóságok egyike sem utalta a kollégium kétharmados többsége alapján az ügyet az EÉPH elé, akkor a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága elhalasztja az engedélyre vonatkozó határozat meghozatalát mindaddig, amíg az EÉPH nem hoz döntést az uniós jognak való megfelelés tekintetében. A központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága határozatát az EÉPH döntésének megfelelően hozza meg. Amennyiben a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam hatóságainak kivételével – közös véleményt alakít ki arról, hogy úgy ítéli meg, hogy a követelmények nem teljesülnek, tehát a központi szerződő fél nem kaphatja meg az engedélyt, a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az EÉPH elé utalhatja az ügyet annak érdekében, hogy határozzon az uniós jognak való megfelelésről.

(58) Meg kell erősíteni az illetékes hatóságok, az EÉPH és más érintett hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a közöttük fennálló segítségnyújtási és együttműködési kötelezettségeket. A megnövekedett számú határon átnyúló tevékenység miatt az említett hatóságoknak e rendelet hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges megfelelő információkat, beleértve azon helyzeteket is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait érintik. Az információcsere szigorú szakmai titoktartást követel. Tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek széles körű hatására, szükséges, hogy más érintett hatóságok, például az adóhatóságok vagy az energiaipari szabályozók hozzáférjenek a feladataik ellátásához szükséges információkhoz.

(59) Tekintettel a pénzügyi piacok globális jellegére, az EÉPH közvetlenül felelős a harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő felek elismeréséért, és így annak lehetővé tételéért számukra, hogy az Unión belül elszámolási szolgáltatásokat nyújtsanak – feltéve, hogy a Bizottság az uniós jogi és felügyeleti kerettel egyenértékűként ismerte el az adott harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszerét, és bizonyos feltételek teljesülnek. Ezért a harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő felet, amely az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagoknak vagy kereskedési helyszíneknek nyújt szolgáltatásokat, az EÉPH-nak el kell ismernie. Annak érdekében azonban, hogy ne ütközzön akadályba a határokon átnyúló befektetéskezelési tevékenységek továbbfejlődése az Unióban, az EÉPH-nak nem kell elismernie az olyan harmadik országbeli központi szerződő feleket, amelyek az Unióban székhellyel rendelkező ügyfeleknek a harmadik országban székhellyel rendelkező klíringtagon keresztül nyújtanak szolgáltatásokat. Ezzel összefüggésben a

▼B

világszerte egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a pénzügyi stabilitás szempontjából különösen nagy jelentőséggel bírnak majd az Unió főbb nemzetközi partnereivel kötött megállapodások.

(60) 2010. szeptember 16-án az Európai Tanács egyetértett abban, hogy „az Uniónak határozottabban, valamint a viszonosság szellemében és a kölcsönös előnyök szem előtt tartásával kell képviselnie az érdekeit és az értékeit az Unió külkapcsolataiban, továbbá lépéseket kell tennie többek között annak érdekében, hogy nagyobb piaci hozzáférést biztosítson az európai vállalkozásoknak, és elmélyítse szabályozási együttműködését fő kereskedelmi partnereivel.

(61) A központi szerződő feleknek tulajdonosi szerkezetüktől függetlenül stabil irányítási rendszerrel, jó hírnevű felsővezetéssel és független igazgatósági tagokkal kell rendelkezniük. Az igazgatóság legalább harmadának – de legalább két tagnak – függetlennek kell lennie. A központi szerződő felek különböző irányítási rendszere és tulajdonosi szerkezetük azonban befolyásolhatja bizonyos termékek elszámolására való képességüket vagy készségüket. Ezért helyénvaló, hogy a független igazgatósági tagok és a központi szerződő fél által létrehozandó kockázatkezelési bizottság rendezzen minden lehetséges összeférhetetlenséget a központi szerződő félen belül. Biztosítani kell a klíringtagok és az ügyfelek megfelelő képviseletét, mivel hatással lehetnek rájuk a központi szerződő fél által hozott döntések.

(62) A központi szerződő felek kiszervezhetik a feladataikat. A központi szerződő fél kockázatkezelési bizottsága tanácsot ad az ilyen kiszervezésre vonatkozóan. A kockázatkezeléshez kapcsolódó fontosabb tevékenységek kiszervezése nem megengedhető, kivéve, ha azt az illetékes hatóság jóváhagyja.

(63) Ezért a központi szerződő fél részvételi követelményeinek átláthatónak, arányosnak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és lehetővé kell tenniük a távoli hozzáférést, amennyiben ez nem teszi ki a központi szerződő felet további kockázatnak.

(64) A tőzsdén kívüli származtatott ügyleteik elszámolását központi szerződő félen keresztül végző klíringtagok ügyfeleinek magas fokú védelmet kell biztosítani. A védelem tényleges szintje az ügyfél által választott elkülönítés szintjétől függ. A közvetítőknek el kell különíteniük eszközeiket ügyfeleik eszközeitől. A központi szerződő feleknek ezért naprakész és könnyen azonosítható nyilvántartásokat kell vezetniük, amelyek segítségével valamely nemteljesítő klíringtag ügyfeleinek a pozíciói és eszközei könnyebben áthelyezhetők egy fizetőképes klíringtaghoz, illetve adott esetben az ügyfelek pozíciói rendben lezárhatók, és a többletbiztosíték-eszközök részükre visszatéríthetők. Ezért az ügyfelek pozícióinak és eszközeinek elkülönítéséről szóló, e rendeletben foglalt követelmények irányadóak a tagállamok bármely, a feleket a követelmények teljesítésében akadályozó, e rendelkezéseknek ellentmondó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel szemben.

(65) A központi szerződő félnek szilárd kockázatkezelési keretre van szüksége a hitelkockázatok, a likviditási kockázatok, a működési és egyéb kockázatok kezelésére, ideértve a kölcsönös függések eredményeként általa viselt vagy általa más jogalanyok számára jelentett kockázatokat. A központi szerződő feleknek megfelelő eljárásokkal és mechanizmusokkal kell rendelkezniük valamely klíringtagjuk nemteljesítésének kezelésére. Az ilyen csőd továbbterjedési kockázatának minimalizálása érdekében a központi szerződő feleknek szigorú részvételi követelményekkel kell rendelkezniük, megfelelő biztosítékot kell beszedniük, a potenciális veszteségek fedezésére pedig garanciaalapot és más pénzügyi forrásokat kell fenntartaniuk. Annak biztosítása érdekében, hogy

▼B

egy központi szerződő fél folyamatosan elegendő forrásban részesüljön, a központi szerződő félnek egy minimális összeget kell képeznie, amely alá a garanciaalap mértéke általában nem süllyedhet. Ez ugyanakkor nem korlátozhatja a központi szerződő fél azon képességét, hogy a klíringtag nemteljesítése által okozott veszteségek fedezetére ezt a garanciaalapot teljes mértékben igénybe vegye.

(66) A szilárd kockázatkezelési keret kialakítása során a központi szerződő félnek figyelembe kell vennie, hogy az milyen potenciális kockázatokat hordoz, illetve, hogy milyen gazdasági hatást gyakorol a klíringtagokra és ügyfeleikre. Jóllehet a nagy teherbírású kockázatkezelés kialakítása a központi szerződő fél számára elsődleges célkitűzés kell, hogy maradjon, a központi szerződő fél az alkalmazni kívánt kockázatkezelésének jellemzőit a klíringtagok ügyfeleinek egyes tevékenységeihez és kockázati profiljaihoz igazíthatja, és – amennyiben ezt az EÉPH által kidolgozandó szabályozástechnikai standardokban meghatározott kritériumok alapján megfelelőnek tartja – biztosítékeszközként a magas likviditású eszközök körében elfogadhat legalább számlapénzt, államkötvényt és megfelelő levonások (haircut) alkalmazásával a 2006/48/EK irányelv szerinti fedezett kötvényt kormányzati kötvényeket és fedezeti kötvényeket, valamint a KBER egy tagja által nyújtott, első felszólításra lehívható garanciákat és kereskedelmi bankok által nyújtott garanciákat, azonban szigorú feltételek mellett, különös figyelemmel a garancianyújtó hitelképességre, valamint a központi szerződő felek klíringtagjaival fennálló tőkekapcsolataira. Amennyiben helyénvaló, az EÉPH az aranyat is biztosítékként elfogadható eszköznek tekintheti. A központi szerződő felek a klíringtagként eljáró nem pénzügyi szerződő felektől szigorú kockázatkezelési feltételek mellett elfogadhatnak központi banki garanciákat.

(67) A kockázatok adófizetőre hárításának elkerülése érdekében a központi szerződő felek kockázatkezelési stratégiáinak szilárdnak kell lenniük.

(68) A pótlólagos biztosíték bekérése és a biztosíték céljából adott eszközökből történő levonások (haircut) prociklikus hatást okozhatnak. Ezért a központi szerződő felek, az illetékes hatóságok és az EÉPH a központi szerződő felek által alkalmazott kockázatkezelési gyakorlatban esetlegesen előforduló prociklikus hatások megelőzése és ellenőrzése érdekében intézkedéseket fogadnak el, amennyiben ez nem befolyásolja negatívan a központi szerződő felek stabilitását és pénzügyi biztonságát.

(69) A kitettségkezelés az elszámolási eljárás nélkülözhetetlen része. Az elszámolási szolgáltatások nyújtásához általánosságban biztosítani kell az érintett árazási forrásokhoz való hozzáférést, valamint azok használatát. Ezeknek az árazási forrásoknak magukban kell foglalniuk azokat a forrásokat, amelyek a származtatott vagy más pénzügyi eszközökhöz referenciaként használt indexekhez kapcsolódnak.

(70) A biztosítékok a központi szerződő felek elsődleges védelmi vonalát alkotják. Bár a központi szerződő feleknek biztonságos és prudens módon kell befektetniük a kapott biztosítékokat, külön erőfeszítéseket kell tenniük a biztosítékok megfelelő védelmének biztosítására, hogy garantálni tudják a biztosítékok időben történő visszajuttatását a teljesítőképes klíringtagok részére, vagy – az érintett biztosítékokat gyűjtő központi szerződő fél csődje esetén – egy interoperábilis központi szerződő félhez.

▼B

(71) A megfelelő likviditási forrásokhoz való hozzájutás lényeges a központi szerződő felek számára. E likviditás lehet a központi bank likviditásához vagy hitelképes és megbízható kereskedelmi bankok likviditásához való hozzáférés, vagy e kettő kombinációja. A likviditáshoz való hozzáférés lehet a 2006/48/EK irányelv 6. cikkével összhangban megadott engedély vagy más megfelelő megállapodás eredménye is. A likviditási források megfelelőségének értékelésekor – különösen gazdasági stresszhelyzetben – a központi szerződő félnek számításba kell vennie annak a kockázatait, ha kizárólag kereskedelmi banki hitelkeretekre támaszkodva biztosítja a szükséges likviditást.

(72) Az elszámolás és kiegyenlítés európai magatartási kódexe (2006. november 7.) önkéntes keretet hozott létre a központi szerződő felek közötti kapcsolatok kialakítására. A kereskedés utáni szektor azonban országonként továbbra is széttöredezett, költségesebbé téve a határokon átnyúló kereskedést, és hátráltatva a harmonizációt. Ezért szükséges rögzíteni a központi szerződő felek közötti interoperabilitási megállapodások létrehozásának feltételeit, amennyiben azok nem teszik ki az érintett központi szerződő felet olyan kockázatnak, amelynek kezelése nem megfelelő.

(73) Az interoperabilitási megállapodások a kereskedés utáni uniós piac nagyobb fokú integrációjának fontos eszközei, ezért gondoskodni kell szabályozásukról. Mivel azonban e megállapodások további kockázatnak tehetik ki a központi szerződő feleket, az illetékes hatóságok csak akkor hagyhatják jóvá az interoperabilitási megállapodást, ha központi szerződő felek három éve rendelkeznek elszámolásra vonatkozó engedéllyel, vagy e rendelettel összhangban három éve elismertek, vagy egy már létező nemzeti engedélyezési rendszer által már három éve engedélyezettek. Ezen túlmenően, tekintettel a tőzsdén kívüli származékos ügyletek elszámolását végző központi szerződő felek közötti interoperabilitási megállapodások összetettségére, jelenleg helyénvaló az interoperabilitási megállapodások hatályát az átruházható értékpapírokra és pénzpiaci eszközökre korlátozni. Mindazonáltal az EÉPH 2014. szeptember 30-ig jelentést terjeszt a Bizottság elé arról, helyénvaló lenne-e a megállapodások hatályának kiterjesztése más pénzügyi eszközökre.

(74) A kereskedési adattárak szabályozási céllal olyan adatokat gyűjtenek, amelyek valamennyi tagállam hatóságai számára relevánsak. Az EÉPH felelősségi körébe tartozik a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele, onnan való törlése és az adattárak felügyelete.

(75) Tekintve, hogy a szabályozó hatóságok, a központi szerződő felek és más piaci résztvevők is a kereskedési adattárak által kezelt adatokra támaszkodnak, szükséges biztosítani, hogy ezekre a kereskedési adattárakra szigorú működési, adatnyilvántartási és adatkezelési követelmények vonatkozzanak.

(76) Ahhoz, hogy a piaci résztvevők megalapozott döntést hozhassanak, szükség van a központi szerződő felek, azok tagjai és a kereskedési adattárak által nyújtott szolgáltatások árainak, a kapcsolódó díjaknak és kockázatkezelési modelleknek az átláthatóságára.

(77) Ahhoz, hogy hatékonyan el tudja látni feladatait, az EÉPH-nak módjában kell állnia, hogy egyszerű kérésre vagy határozattal minden szükséges információt igényeljen a kereskedési adattáraktól, a velük kapcsolatban álló harmadik felektől, valamint azoktól a harmadik felektől, amelyekhez a kereskedési adattárak kiszerveztek bizonyos operatív funkciókat vagy tevékenységeket. Az EÉPH általi egyszerű felkérés útján történő információkérés esetén a címzett információszolgáltatásra nem kötelezett, ha

▼B

azonban önként szolgáltat információt, a szolgáltatott információ nem lehet valótlan vagy félrevezető. Az ilyen információkat késedelem nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

(78) A büntetőjog, az adójog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az illetékes hatóságok, az EÉPH, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel. Ez azonban nem akadályozhatja meg a nem megfelelő igazgatás megelőzéséért, felderítéséért vagy kiigazításáért felelős nemzeti testületek tevékenységeinek a nemzeti jogszabályokkal összhangban történő folytatását.

(79) A hatékony felügyeleti jogkör gyakorlásának biztosítása érdekében az EÉPH számára lehetővé kell tenni nyomozások és helyszíni vizsgálatok folytatását.

(80) Az EÉPH számára lehetővé kell továbbá tenni, hogy bizonyos konkrét felügyeleti feladatokat átruházzon a tagállamok illetékes hatóságaira, például, ha a felügyeleti feladat helyi viszonyokkal kapcsolatos ismereteket és tapasztalatokat kíván meg, amelyek tagállami szinten könnyebben rendelkezésre állnak. Az EÉPH-nak át kell tudni ruháznia az egyedi vizsgálati feladatok és helyszíni ellenőrzések elvégzését. Az EÉPH-nak a feladatok átruházását megelőzően konzultálnia kell a megfelelő illetékes hatósággal a feladatok átruházásának részletes feltételeiről, ideértve az átruházandó feladatok körét, a feladatok elvégzésének határidejét, valamint a szükséges információknak az EÉPH által, illetve az EÉPH részére történő átadását. Az EÉPH a Bizottság által, felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén elfogadandó díjszabályzatnak megfelelő térítést fizet az illetékes hatóságoknak az átruházott feladatok elvégzéséért. Az EÉPH nem lehet jogosult a nyilvántartásba vételre vonatkozó határozat meghozatalára vonatkozó hatáskör átruházására.

(81) Az illetékes hatóságok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy felkérhessék az EÉPH-t annak kivizsgálására, hogy egy adott kereskedési adattár nyilvántartásba vételből való törlésének a feltételei teljesülnek-e. Az EÉPH-nak meg kell vizsgálnia a kérést, és meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket.

(82) Az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy időszakos kényszerítő bírságot szabjon ki, hogy arra kényszerítse a kereskedési adattárakat a jogsértés megszüntetésére, valamint arra, hogy hiánytalanul szolgáltassák az EÉPH által kért megfelelő információkat, illetve vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat.

(83) Az EÉPH számára azokban az esetekben is lehetővé kell tenni a bírság kiszabását a kereskedési adattárakra, ha megállapítja, hogy azok – szándékosan vagy gondatlanságból – megsértették e rendelet rendelkezéseit. A bírság mértékének igazodnia kell a rendelkezések megsértésének súlyosságához. A jogsértéseket különböző kategóriákba kell sorolni, és az egyes kategóriákhoz meghatározott bírságokat kell rendelni. Az egyes konkrét jogsértésekre vonatkozó bírságok kiszámítására az EÉPH-nak kétlépcsős módszert kell alkalmaznia: elsőként az alapösszeget kell meghatároznia, majd szükség esetén bizonyos együtthatók alkalmazásával ezen alapösszeget kiigazítania. Az alapösszeget az érintett kereskedési adattár éves forgalmának figyelembevételével kell megállapítani, a kiigazítás során pedig az alapösszeget az e rendelet szerinti megfelelő együtthatók alkalmazásával kell növelni vagy csökkenteni.

▼B

(84) Ahhoz, hogy az EÉPH-nak rendelkezésére álljanak a szükséges eszközök a kereskedési adattár által elkövetett jogsértés súlyosságával arányos, a jogsértés elkövetésének körülményeit is figyelembe vevő mértékű bírság megállapításához, e rendeletben meg kell határozni a súlyosbító és enyhítő körülményekhez kapcsolódó együtthatókat.

(85) A pénzbírság vagy időszakos kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó döntés meghozatala előtt az EÉPH-nak meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az eljárás alá vont személyek számára a védelemhez való joguk tiszteletben tartása érdekében.

(86) Az EÉPH-nak tartózkodnia kell a pénzbírság vagy időszakos kényszerítő bírság kiszabásától olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

(87) Az EÉPH pénzbírságot és időszakos kényszerítő bírságot kiszabó határozatainak végrehajthatónak kell lenniük, és a végrehajtásra azon államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályainak kell vonatkozniuk, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A polgári eljárásjogi szabályok nem foglalhatnak magukban büntető-eljárásjogi szabályokat, de magukban foglalhatnak közigazgatási eljárási szabályokat.

(88) Az EÉPH-t fel kell jogosítani arra, hogy kereskedési adattár által elkövetett jogsértés esetén különböző felügyeleti intézkedéseket hozzon, így többek között felszólítsa a kereskedési adattárat a jogsértés megszüntetésére, illetve végső megoldásként törölje a kereskedési adattárat a nyilvántartásból, ha az továbbra is súlyosan és ismételten megsérti e rendelet rendelkezéseit. A felügyeleti intézkedések alkalmazásakor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie a jogsértés jellegét és súlyosságát, valamint tiszteletben kell tartania az arányosság elvét. A felügyeleti intézkedésre vonatkozó döntés meghozatala előtt az EÉPH-nak a védekezéshez való joguk tiszteletben tartása érdekében meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az eljárások alanyai számára.

(89) Lényeges, hogy a tagállamok és az EÉPH a személyes adatok feldolgozása során a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel [2] összhangban védjék a természetes személyeknek a magánéletük tiszteletben tartásához való jogát.

(90) Fontos biztosítani a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra vonatkozó követelmények nemzetközi konvergenciáját. E rendelet a Fizetési és Elszámolási Rendszerek Bizottsága (CPPS) és az Értékpapír-felügyeletek Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által kidolgozott meglévő ajánlásokat követi, megjegyezve, hogy a pénzügyi piaci infrastruktúrákra – és azok részeként a központi szerződő felekre is – vonatkozó CPSS-IOSCO elveket 2012. április 16-án hozták létre. E rendelet olyan uniós keretet hoz létre, amelyben a központi szerződő felek biztonságosan működhetnek. Az EÉPH a szabályozástechnikai standardok kidolgozása vagy a felülvizsgálatukra vonatkozó

[1] HL L 281., 1995.11.23., 31. o.
[2] HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

▼B

javaslattétel alkalmával figyelembe veszi e meglévő standardokat és azok jövőbeli fejleményeit, valamint az e rendeletben említett iránymutatásokat és ajánlásokat.

(91) A Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkével összhangban fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására az e rendelet hatálya alól kivett szervezetek listájának módosítása, valamint a pénzbírságok, illetve időszakos kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos további eljárási szabályok elfogadása tekintetében, beleértve a védekezéshez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az időbeli korlátozásokat, a pénzbírságok vagy az időszakos kényszerítő bírságok behajtását, valamint a bírságok vagy szankciók kiszabására és végrehajtására vonatkozó elévülési időket is; a II. mellékletnek a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevétele érdekében történő módosítása tekintetében; továbbá a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja további részletes meghatározása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell, hogy a megfelelő dokumentumokat egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon eljuttassák az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(92) A következetes összehangolás biztosítása céljával a Bizottság felhatalmazást kap az EÉPH szabályozástechnikai standardjainak az 1093/2010/EU, 1094/2010/EU és 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására, a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakasza 4–10. pontjának e rendelet alkalmazásában történő alkalmazása, és a következők pontos meghatározása érdekében: az Unióban közvetlen, jelentős és előrelátható hatást kifejtőnek tekintendő, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, illetve azok az esetek, amikor szükséges vagy helyénvaló az e rendeletben foglalt bármely rendelkezés megkerülésének megelőzése; az e rendeletben előírt feltételeknek megfelelő közvetett szerződéses megállapodások típusai; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozó kategóriái, az a nap vagy azok a napok, amelyen vagy amelyeken az elszámolási kötelezettség hatályossá válik, ideértve minden fokozatos bevezetést is, az elszámolási kötelezettség által érintett szerződő felek kategóriái, az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének napját megelőzően kötött vagy megújított, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek lejáratig hátralévő minimális futamideje; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy kategóriájának elszámolása tekintetében egy illetékes hatóság által egy központi szerződő fél számára kibocsátott engedélyre vonatkozóan az ezen hatóság által az EÉPH részére megküldött értesítésben feltüntetendő részletek; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egyedi kategóriái, az ügyleti feltételek és működési folyamatok szabványosításának foka, a származtatott ügyletek vonatkozó osztályának volumene és likviditása, valamint a tisztességes, megbízható és általánosan elfogadott árazási források hozzáférhetősége; a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá eső kategóriáit tartalmazó, az EÉPH által összeállított jegyzékben szerepeltetendő részletek; a származtatott ügyletek különböző kategóriáiról készített jelentések részletei és típusai; kritériumok annak meghatározására, hogy mely tőzsdén kívüli származtatott ügyletek csökkentik mérhető módon, közvetlenül a kereskedelmi vagy vállalkozásfinanszírozási tevékenységhez kapcsolódó kockázatokat, elszámolási értékhatárok, nem központi szerződő fél által elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatcsökkentési technikák tekintetében alkalmazandó eljárások és megállapodások; kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és

▼B

típusát, valamint az előírt tőkeszintet; a likviditási források szét-töredezettségének fogalma; a központi szerződő felek tőkéjére, eredménytartalékaira és tartalékaira vonatkozó előírások; a központi szerződő felekre vonatkozó szabályok és irányítási intézkedések minimális tartalma, a központi szerződő felek által megőrzendő nyilvántartások és információk; a központi szerződő felek üzletmenet-folytonossági politikáinak és katasztrófaelhárítási terveinek minimális tartalma, valamint az azokra vonatkozó követelmények; a likviditási időszakra vonatkozó megfelelő százalékos arány és időhorizont, valamint a pénzügyi eszközök különböző kategóriái esetében figyelembe veendő történeti volatilitás kiszámítása, tekintettel a prociklikusság korlátozására vonatkozó célkitűzésre és azokra a feltételekre, amelyek mellett a portfólió biztosítéki gyakorlatok bevezethetők; azon rendkívüli, de valószerű piaci feltételek meghatározására vonatkozó keret, amelyeket a központi szerződő felek garanciaalapjának nagyságának és a központi szerződő felek forrásainak meghatározásakor kell alkalmazni; a központi szerződő felek saját forrásai összegének kiszámításához és fenntartásához alkalmazott módszerek; a magas likviditású biztosítékeszköznek tekinthető biztosítékeszközök típusa – úgymint pénzeszköz, arany, államkötvények, kiváló minőségű vállalati kötvények és fedezeti kötvények –, továbbá a biztosítékeszközből történő levonások (haircut) és azon feltételek, amelyek mellett kereskedelmi bank által nyújtott garanciák biztosítékeszközként elfogadhatók; magas likviditásúnak és minimális piaci és hitelkockázatúnak tekinthető pénzügyi eszközök, továbbá nagyfokú biztonságot nyújtó megállapodások és koncentrációs korlátok; a pénzügyi eszközök és portfóliók különböző kategóriái esetében a központi szerződő felek által végrehajtandó tesztek típusai, klíringtagok vagy más felek részvétele a tesztekben, a tesztek gyakorisága és időbeli tervezése, azok a kulcsfontosságú információk, amelyeket a központi szerződő fél köteles nyilvánosságra hozni a kockázatkezelési modelljével kapcsolatban, valamint a stresszteszt elvégzése érdekében elfogadott feltételezések; a kereskedési adattáraknak az EÉPH-nál való nyilvántartásbavételi beadványával kapcsolatos részletek; az aggregált pozíciókkal kapcsolatos információk származtatottügylet-kategóriák szerinti bontásban történő, a kereskedési adattárak által végrehajtandó nyilvánosságra hozatalának gyakorisága és részletei; valamint az adatok adattárak közötti összesítéséhez és összehasonlításához szükséges működési standardok.

(93) Az e rendelet által előírt, és az EUMSZ 290. vagy 291. cikke szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok révén továbbfejlesztett valamennyi kötelezettség úgy értendő, hogy csak attól a naptól alkalmazandó, amelyen ezen aktusok hatályba lépnek.

(94) Az EÉPH a technikai iránymutatások és szabályozástechnikai standardok kidolgozása részeként, különösen a nem pénzügyi szerződő felekre vonatkozó elszámolási értékhatár e rendelet szerinti megállapítása során nyilvános meghallgatásokat tart a piaci szereplők részvételével.

(95) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezt a jogkört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) összhangban kell gyakorolni.

([1]) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

▼B

(96) A Bizottság figyelemmel kíséri és felméri, hogy a rendelet hatálya alá tartozó területeken a szabályozások, standardok és gyakorlatok következetes és hatékony alkalmazásának és továbbfejlesztésének biztosítása céljából szükség van-e megfelelő intézkedésekre, figyelembe véve az érintett nemzetközi fórumokon végzett munka eredményét is.

(97) Tekintettel az interoperábilis rendszerekre vonatkozó szabályokra, helyénvalónak tűnt a 98/26/EK irányelv módosítása a biztosítékot nyújtó rendszerüzemeltető jogainak a kedvezményezett rendszerüzemeltető ellen indított fizetésképtelenségi eljárás esetén történő védelme érdekében.

(98) A hatékony elszámolás, adatrögzítés, teljesítés és kifizetés megkönnyítése érdekében a központi szerződő felek a kereskedési adattárak a résztvevőkhöz kapcsolódó rendszereikben és azokban a piaci infrastruktúrákban, amelyekkel közös csatlakozó felületük van, az üzenetküldés és adattovábbítás céljából a megfelelő nemzetközi kommunikációs eljárásokat és szabványokat alakítják ki.

(99) Mivel e rendelet célkitűzései – nevezetesen az egységes követelmények megállapítása a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak tevékenységének végzése tekintetében – tagállami szinten nem valósíthatók meg kielégítően, és ezért az intézkedés nagyságrendjéből adódóan jobban megvalósíthatók uniós szinten, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet elszámolási és kétoldalú kockázatkezelési követelményeket határoz meg a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek vonatkozásában, jelentéstételi kötelezettséget ír elő a származtatott ügyletekre, valamint egységes követelményeket rögzít a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak tevékenységének folytatására vonatkozóan.

(2) Ez a rendelet a központi szerződő felekre és klíringtagjaikra, a pénzügyi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra alkalmazandó. A rendelet alkalmazandó a nem pénzügyi szerződő felekre és kereskedési helyszínekre is, amennyiben azt előírja.

(3) E rendelet V. címe csak a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 18. pontjának a) és b) alpontjában, valamint 19. pontjában meghatározott átruházható értékpapírokra és pénzpiaci eszközökre alkalmazandó.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

a) a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervek, valamint egyéb uniós közintézmények, amelyek tevékenysége az államadósság kezelése vagy az abban való részvétel;

b) a Nemzetközi Fizetések Bankja.

▼B

(5) E rendelet a 9. cikkben előírt jelentéstételi kötelezettség kivételével nem alkalmazandó az alábbi szervezetekre:

a) a 2006/48/EK irányelv VI. melléklete 1. részének 4.2. szakaszában felsorolt multilaterális fejlesztési bankok;

b) a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 18. pontja értelmében vett közszektorbeli intézmények, amennyiben azok központi kormányzati tulajdonban állnak, és a központi kormányzat által biztosított, garanciára vonatkozó különmegállapodással rendelkeznek;

c) az európai pénzügyi stabilitási eszköz és az európai stabilitási mechanizmus.

(6) A Bizottság a 82. cikkel összhangban hatáskört kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, az e cikk (4) bekezdésében előírt felsorolás módosítása céljából.

E célból a Bizottság 2012. november 17-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő közintézmények és a nemzeti bankok nemzetközi helyzetének értékeléséről.

A jelentés összehasonlító elemzést tartalmaz az ezen intézmények és nemzeti bankok jelentős számú harmadik ország jogi keretén belüli kezeléséről, mely legalább, a kereskedett ügyletek mennyiségére tekintettel, valamint az említett intézmények és nemzeti bankok által végrehajtott származtatott ügyletekre alkalmazandó kockázatkezelési szabályozás vonatkozásában a három legfontosabb törvénykezést foglalja magába. Ha a jelentés, különösen az összehasonlító elemzés tekintetében azt állapítja meg, hogy szükség van e harmadik országbeli központi bankok elszámolási és jelentéstételi kötelezettség alóli felmentésére monetáris felelősségük tekintetében, akkor a Bizottság felveszi azokat a (4) bekezdésben foglalt felsorolásba.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „központi szerződő fél”: olyan jogi személy, amely helyettesíti az egy vagy több pénzügyi piacon kötött szerződésekben érintett ügyfeleket, így vevőként lép fel valamennyi eladóval szemben és eladóként valamennyi vevővel szemben;

2. „kereskedési adattár”: olyan jogi személy, amely központilag összegyűjti és kezeli a származtatott ügyletek adatait;

3. „elszámolás”: a pozíciók meghatározásának folyamata, ideértve a nettó pozíciók kiszámítását, valamint annak biztosítását, hogy az e pozíciókból fakadó kitettség fedezésére rendelkezésre állnak-e pénzügyi eszközök, számlapénz vagy mindkettő;

4. „kereskedési helyszín”: bármely, a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. és 13. pontja értelmében vett befektetési vállalkozás vagy piacműködtető – ide nem értve a 4. cikke (1) bekezdésének 7. pontja értelmében vett rendszeres internalizálót – által működtetett rendszer, amely biztosítja a különböző pénzügyi eszközökhöz fűződő eladási és vételi érdekek találkozását, melynek következtében az említett irányelv II. vagy III. címével összhangban ügyletek jönnek létre;

5. „származtatott ügylet”: a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában felsorolt, az 1287/2006/EK rendelet 38. és 39. cikke szerint végrehajtott pénzügyi eszköz;

▼B

6. „származtatottügylet-kategória”: a származtatott ügyletek olyan csoportja, amelyek közös lényeges jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek magukban foglalják legalább az ügylet alapjául szolgáló eszközzel való kapcsolatot, az alaptermék típusát és a nominális pénznemet. Az azonos kategóriába tartozó származtatott ügyletek eltérő lejáratúak lehetnek;

7. „tőzsdén kívüli származtatott ügylet”: olyan származtatott ügylet, amelynek végrehajtására nem a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése 14. pontjának értelmében vett szabályozott piacon vagy a 2004/39/EK irányelv 19. cikkének (6) bekezdésével összhangban a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintett harmadik országbeli piacon kerül sor;

8. „pénzügyi szerződő fél”: a 2004/39/EK irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozások, a 2006/48/EK irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek, a 73/239/EGK irányelvvel összhangban engedélyezett biztosítási vállalkozások, a 2002/83/EK irányelvvel összhangban engedélyezett, életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetek, a 2005/68/EK irányelvvel összhangban engedélyezett viszontbiztosítók, a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) és – amennyiben vonatkozik rájuk – az alapkezelő társaságaik, a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében vett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, valamint a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatívbefektetésialap-kezelők által kezelt alternatív befektetési alapok;

9. „nem pénzügyi szerződő fél”: az 1. és 8. pontban említett jogalanyoktól eltérő, az Unióban székhellyel rendelkező vállalkozás;

10. „nyugdíjkonstrukció-rendszer”:

    a) a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében vett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, ideértve – az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében – azon engedéllyel rendelkező szerveket is, amelyek ilyen intézmények irányításáért felelősek, és nevükben eljárnak, továbbá az olyan jogi személyeket, amelyeket ezen intézmények befektetései céljából hoztak létre, és tevékenységüket kizárólag ezek érdekében végzik;

    b) a 2003/41/EK irányelv 3. cikkében említett intézmények foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatási tevékenységei;

    c) a 2002/83/EK irányelv hatálya alá tartozó életbiztosító intézetek foglalkoztatóinyugdíj-szolgáltatási tevékenységei, feltéve, hogy minden azokhoz kapcsolódó eszközt és forrást a biztosítóintézet más tevékenységeitől elkülönítetten, az átcsoportosítás lehetősége nélkül kezelnek és szerveznek;

    d) bármely más engedéllyel rendelkező és felügyelet alá tartozó, nemzeti keretek között működő szervezet vagy bármely más rendszer, amennyiben:

        i. a nemzeti jog elismeri; illetve

        ii. elsődleges célja a nyugellátás biztosítása.

11. „partnerkockázat”: annak a kockázata, hogy egy adott ügylet esetén a másik szerződő fél nem teljesít az ügylet pénzáramlásának végső kiegyenlítése előtt;

12. „interoperabilitási megállapodás”: két vagy több központi szerződő fél közötti olyan megállapodás, amely az ügyletek rendszereken átnyúló végrehajtását foglalja magában;

▼B

13. „illetékes hatóság”: az e cikk 8. pontjában említett jogszabályokban említett illetékes hatóság, a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóság vagy a minden egyes tagállam által a 22. cikkel összhangban kijelölt hatóság;

14. „klíringtag”: a központi szerződő fél által működtetett klíringtagsági rendszerben részt vevő vállalkozás, amely az e részvételből eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért felelős;

15. „ügyfél”: valamely központi szerződő fél klíringtagjával olyan szerződéses kapcsolatban álló vállalkozás, amely kapcsolat lehetővé teszi a vállalkozás számára ügyleteinek az adott központi szerződő fél bevonásával történő elszámolását;

16. „csoport”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti, egy anyavállalatból és annak leányvállalataiból álló vállalkozáscsoport vagy a 2006/48/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, illetve 80. cikkének (7) és (8) bekezdésében említett vállalkozáscsoport;

17. „pénzügyi intézmény”: olyan vállalkozás, amely nem hitelintézet, és amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése, vagy a 2006/48/EK irányelv I. mellékletének 2–12. pontjában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a folytatása;

18. „pénzügyi holdingtársaság”: olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag, vagy nagy részben hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, és a leányvállalatok közül legalább egy hitelintézet, és amely a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének (15) bekezdése értelmében nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

19. „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége ingatlantulajdonlás vagy -kezelés, adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtása vagy más hasonló tevékenység, amely kiegészítő jellegű egy vagy több hitelintézet fő tevékenysége mellett;

20. „minősített részesedés”: központi szerződő félben vagy kereskedési adattárban fennálló bármely olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 9. és 10. cikkében meghatározottak szerint, figyelembe véve az említett irányelv 12. cikke (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket, vagy amely lehetővé teszi jelentős befolyás gyakorlását azon központi szerződő fél vagy kereskedési adattár irányítása felett, amelyben a részesedés fennáll;

21. „anyavállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1 és 2. cikke szerinti anyavállalat;

22. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikke szerinti leányvállalat, ideértve a végső anyavállalat leányvállalatának leányvállalatát is;

23. „ellenőrzés”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat;

([1]) HL L 35., 2003.2.11., 1. o.
([2]) HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

▼B

24. „szoros kapcsolatok”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy kapcsolódik össze, melynek módja:

a) részesedés, valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy ennél nagyobb részének közvetlen tulajdonlásával vagy ellenőrzésével;

b) ellenőrzés vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és valamely vállalkozás vagy olyan leányvállalat leányvállalata között, amely e vállalkozások élén álló anyavállalat leányvállalatának tekinthető.

Azt a helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez, szintén az ilyen személyek közötti szoros kapcsolatnak kell tekinteni;

25. „tőke”: a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló, 1986. december 8-i 86/635/EGK tanácsi irányelv ([1]) 22. cikke szerinti jegyzett tőke – amennyiben az befizetésre került – kiegészítve a névértéken felüli többletbefizetésekkel; fedezetet nyújt az intézmény rendes működése során felmerülő veszteségekre, és csőd vagy felszámolás esetén pedig az összes többi követelés után következik a rangsorban;

26. „tartalékok”: a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi rendelet ([2]) 9. cikke szerinti tartalékok, valamint a végső eredmény felhasználásának következtében áthozott eredménytartalék;

27. „igazgatóság”: a nemzeti társasági joggal összhangban az igazgatótanács, a felügyelőbizottság, vagy mindkettő;

28. „független igazgatósági tag”: az igazgatóság olyan tagja, amelynek nincs, és az igazgatósági tagságának kezdetét megelőző öt évben sem volt az érintett központi szerződő féllel vagy annak többségi részvényesével, vezetésével vagy klíringtagjaival összeférhetetlenséget eredményező üzleti, családi vagy más kapcsolata;

29. „felsővezetés”: a központi szerződő fél vagy a kereskedési adattár üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az igazgatóság ügyvezető tagja vagy tagjai;

3. cikk

Csoporton belüli ügyletek

(1) Nem pénzügyi szerződő felek viszonylatában azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek minősülnek csoporton belüli ügyletnek, amelyek megkötésére egy ugyanazon csoporthoz tartozó szerződő felek között kerül sor, feltéve, hogy a szerződő felek bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba, és rájuk megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak, és ez utóbbi szerződő fél az Unióban rendelkezik székhellyel, illetve – amennyiben a szerződő fél székhelye harmadik országban van ugyan, de arra a harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust fogadott el.

([1]) HL L 372., 1986.12.31., 1. o.
([2]) HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

▼B

(2) Pénzügyi szerződő felek viszonylatában az alábbiak bármelyike csoporton belüli ügyletnek minősül:

a) azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyeket egy ugyanazon csoporthoz tartozó szerződő féllel kötnek meg, feltéve, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

i. a pénzügyi szerződő fél az Unióban rendelkezik székhellyel, illetve – amennyiben székhelye harmadik országban van – arra a harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust fogadott el;

ii. a másik szerződő fél pénzügyi szerződő fél, pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;

iii. mindkét szerződő fél bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba; illetve

iv. mindkét szerződő félre megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak;

b) másik szerződő féllel kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyek esetében mindkét szerződő fél – a 2006/48/EK irányelv 80. cikkének (8) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – ugyanazon intézményvédelmi rendszerbe tartozik, amennyiben az e bekezdés a) pontjának ii. alpontjában megállapított feltétel teljesül;

c) azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyek a 2006/48/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően olyan hitelintézetek között jöttek létre, amelyek ugyanazon központi szerv kapcsolt vállalkozásai, illetve egy ilyen hitelintézet és a központi szerv között; vagy

d) azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek, amelyeket egy ugyanazon csoporthoz tartozó nem pénzügyi szerződő féllel kötnek meg, ►C1 feltéve, hogy a szerződő felek bevonása teljes körű egyazon konszolidált éves beszámolóba, és rájuk ◄ megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak, és ez utóbbi szerződő fél az Unióban vagy olyan harmadik országbeli joghatóságban rendelkezik székhellyel, amely harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktust fogadott el.

(3) ►C1 E cikk alkalmazásában a szerződő felek akkor tekintendők egyazon konszolidált éves beszámolóba bevontnak, ha mindketten: ◄

a) a 83/349/EGK irányelvvel vagy az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal összhangban, illetve olyan csoport esetén, amelynek anyavállalatának központi irodája harmadik országban van, a harmadik ország – az 1569/2007/EK rendelettel összhangban a nemzetközi pénzügyi beszámolási szabványokkal egyenértékűnek tekintett – általánosan elfogadott elszámolási elveivel összhangban (vagy a harmadik ország olyan elszámolási szabványaival összhangban, amelyek használata a nevezett rendelet 4. cikke alapján megengedett) bevonásra kerültek a konszolidálásba; vagy

b) ugyanazon konszolidált felügyelet alá tartoznak a 2006/48/EK irányelvvel vagy a 2006/49/EK irányelvvel összhangban, illetve olyan csoport esetén, anyavállalatának központi irodája harmadik országban van, a harmadik ország illetékes hatósága általi konszolidált felügyelet alá esik, amely felügyelet egyenértékű a 2006/48/EK irányelv 143. cikkében vagy a 2006/49/EK irányelv 2. cikkében előírt elvek szerinti felügyeletnek.

▼B

II. CÍM

A TŐZSDÉN KÍVÜLI SZÁRMAZTATOTT ÜGYLETEK ELSZÁMOLÁSA, AZ AZOKKAL KAPCSOLATOS JELENTÉSTÉTEL ÉS KOCKÁZATCSÖKKENTÉS

4. cikk

Elszámolási kötelezettség

(1) A szerződő felek kötelesek elszámolni valamennyi olyan tőzsdén kívüli származtatott ügyletet, amely az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban elszámolási kötelezettség alá esőnek nyilvánított kategóriába tartozik, amennyiben ezen ügyletek az alábbi mindkét feltételt teljesítik:

a) megkötésükre az alábbi módok egyikével került sor:

   i. két pénzügyi szerződő fél;

   ii. egy pénzügyi és egy olyan nem pénzügyi szerződő fél, amely teljesíti a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételeket;

   iii. két olyan nem pénzügyi szerződő fél, amelyek teljesítik a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételeket;

   iv. egy, a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételeket teljesítő pénzügyi vagy nem pénzügyi szerződő fél és egy harmadik országban székhellyel rendelkező olyan jogalany, amely elszámolási kötelezettség alá esne, ha az Unióban rendelkezne székhellyel; vagy

   v. egy vagy több harmadik országban székhellyel rendelkező két jogalany között, amelyek elszámolási kötelezettség alá esnének, ha az Unióban rendelkeznének székhellyel, amennyiben az ügylet közvetlen, jelentős és előreláthatható hatást fejt ki az Unióban, vagy amennyiben ez a kötelezettség szükséges vagy alkalmas az e rendeletben foglalt rendelkezések kijátszásának a megakadályozására; illetve

b) amelyek megkötésének vagy megújításának időpontja vagy:

   i. az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének napjára vagy az utánra esik; vagy

   ii. az 5. cikk (1) bekezdésében említett értesítés időpontjában vagy azután, de az elszámolási kötelezettség hatálybalépése előtt, amennyiben az ügylet hátralévő futamideje meghaladja a Bizottság által az 5. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban meghatározott, lejáratig hátralevő minimális futamidőt.

(2) A 11. cikkben említett kockázatcsökkentési technikák sérelme nélkül, a 3. cikk szerinti csoporton belüli ügyleteknek minősülő tőzsdén kívüli származtatott ügyletek nem esnek elszámolási kötelezettség alá.

Az első albekezdésben említett mentesítés csak a következő esetekben alkalmazandó:

a) ha az Unióban székhellyel rendelkező, ugyanazon csoporthoz tartozó két szerződő fél írásban bejelentette a saját tagállama illetékes hatóságához, hogy az egymás között kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozóan alkalmazni kívánják a mentesítést. A bejelentést a mentesítés alkalmazása előtt legalább 30 naptári nappal meg kell tenni. Az illetékes hatóságok a bejelentés megérkezését követő 30 naptári napon belül kifogást emelhetnek a mentesítéssel szemben, ha a szerződő felek között kötött ügyletek nem felelnek meg a 3. cikkben előírt feltételeknek, az illetékes hatóságok azon jogának sérelme nélkül, hogy a nevezett 30 napos időszak lejárta után is kifogással élhetnek, ha az e feltételeknek való megfelelés

▼B

már nem áll fenn. Az illetékes hatóságok közötti véleményeltérés esetén az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörének megfelelően segítséget nyújthat az említett hatóságoknak ahhoz, hogy megállapodásra jussanak;

b) ugyanazon csoporthoz tartozó, olyan, egy uniós tagállamban, illetve egy harmadik országban székhellyel rendelkező, két szerződő fél között kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, ha az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél az illetékes hatóságától engedélyt kapott a mentesítés alkalmazására, az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél erre irányuló bejelentésétől számított 30 naptári napon belül, azzal a feltétellel, hogy a 3. cikkben előírt feltételek teljesülnek. Az illetékes hatóság e határozatról értesíti az EÉPH-t.

(3) Az (1) bekezdés alapján elszámolási kötelezettség alá eső tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket olyan központi szerződő félnél kell elszámolni, amelynek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriájának elszámolására a 14. cikk alapján engedélye van, vagy a 25. cikk alapján elismerték, és a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban szerepel a jegyzékben.

E célból a szerződő félnek klíringtaggá vagy ügyféllé kell alakulnia, vagy közvetett elszámolási megállapodásokat kell létesítenie egy klíringtaggal, azzal a feltétellel, hogy ezek a megállapodások nem növelhetik a partnerkockázatot, és biztosítaniuk kell a szerződő fél eszközei és pozíciói vonatkozásában a 39. és 48. cikkekben említett védelemmel megegyező hatású védelmet.

(4) Az e cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉFH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat az ügyleteket, amelyeket úgy kell tekinteni, hogy az Unióban közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki, illetve azokat az eseteket, amikor szükséges vagy helyénvaló az e rendeletben foglalt bármely rendelkezés megkerülésének megelőzése, amint azt az (1) bekezdés a) pontjának v. alpontja tartalmazza, valamint meghatározza a közvetett szerződéses megállapodások azon típusait, amelyek megfelelnek a (3) bekezdés második albekezdésében említett feltételeknek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

5. cikk

Az elszámolási kötelezettségre vonatkozó eljárás

(1) Amennyiben az illetékes hatóság a 14. vagy 15. cikk alapján engedélyezte valamely központi szerződő fél részére egy adott tőzsdén kívüli származtatottügylet-kategória elszámolását, haladéktalanul értesíti az EÉPH-t.

E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardok tervezetét dolgozza ki, amelyekben pontosan meghatározza az első albekezdésben említett értesítésben feltüntetendő adatokat.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

▼B

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban küldött értesítés kézhezvételét vagy a 25. cikkben megállapított elismerési eljárás lebonyolítását követő hat hónapon belül az EÉPH – nyilvános konzultáció tartását, valamint az ERKT-vel és adott esetben harmadik országok illetékes hatóságaival folytatott konzultációt követően – kidolgozza és jóváhagyásra benyújtja a Bizottságnak az alábbiakat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség hatálya alá vonandó tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kategóriája;

b) az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja vagy időpontjai – ideértve az esetleges fokozatos bevezetést is – valamint az elszámolásra kötelezett szerződő felek kategóriái; illetve

c) a 4. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek lejáratig hátralévő minimális futamideje.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(3) Az EÉPH saját kezdeményezésre – miután nyilvános konzultációt tartott, valamint konzultált az ERKT-vel és adott esetben harmadik országok illetékes hatóságaival is – a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában foglalt feltételekkel összhangban megállapítja és a Bizottságnak jelzi, hogy melyek a származtatott ügyletek azon kategóriái, ►C1 amelyek a 4. cikkben meghatározott elszámolási kötelezettség ◄ alá tartoznak, de amelyek elszámolására még egy központi szerződő fél sem kapott engedélyt.

Az értesítést követően az EÉPH felhívást tehet közzé a származtatott ügyletek e kategóriáinak elszámolására irányuló javaslatok kidolgozására.

(4) A rendszerszintű kockázatok csökkentésének átfogó célját szem előtt tartva, a (2) bekezdés a) pontjára vonatkozó szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

a) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájához kapcsolódó szerződéses feltételek és működési folyamatok szabványosításának mértéke;

b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriája forgalmának nagysága és likviditása;

c) a tisztességes, megbízható és általánosan elfogadott árra vonatkozó információk hozzáférhetősége a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriájában.

A szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az EÉPH figyelembe veheti a származtatott ügyletek vonatkozó kategóriáit használó szerződő felek összekapcsolódását, az előrejelzésnek megfelelő, a partnerkockázat szintjére gyakorolt hatást, valamint az Unióban a versenyre gyakorolt hatást.

E cikk következetes alkalmazása biztosításának céljából az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az első albekezdés a)–c) pontjaiban említett kritériumok részletesebb meghatározása céljából.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés harmadik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

▼B

(5) A (2) bekezdés b) pontjára vonatkozó szabályozástechnikai standardok tervezetének elkészítésekor az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

a) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának várt forgalom nagysága;

b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyanazon kategóriájának elszámolásával már egynél több központi szerződő fél foglalkozik-e;

c) az érintett központi szerződő felek képessége a várt forgalom nagyságának és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának elszámolásából eredő kockázatnak a kezelésére;

d) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának piacán tevékenykedő vagy a jövőben várhatóan tevékenykedő szerződő felek típusai és száma;

e) az elszámolási kötelezettség alá eső szerződő félnek mennyi időre van szüksége ahhoz, hogy intézkedjen a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek valamely központi szerződő félen keresztüli elszámolásáról;

f) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek érintett kategóriájának piacán tevékenykedő és a 4. cikk (1) bekezdése alapján esetlegesen az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerülő különböző szerződő felek kockázatkezelése, valamint jogi és működési kapacitása.

(6) Ha a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely kategóriája már nem rendelkezik olyan központi szerződő féllel, amelyet az ezen ügyletek elszámolására e rendeletnek megfelelően engedélyeztek vagy elismertek, akkor megszűnik a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség, és ebben az esetben e cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

6. cikk

Nyilvános jegyzék

(1) Az EÉPH közérdekű nyilvántartást hoz létre, amelyben szabályszerűen és egyértelműen meghatározza, hogy mely származtatottügylet-kategóriák tartoznak az elszámolási kötelezettség alá, és kezeli, illetve naprakészen tartja azt. A közérdekű nyilvántartást az EÉPH nyilvánosan hozzáférhetővé teszi honlapján.

(2) A jegyzéknek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a 4. cikknek megfelelően elszámolási kötelezettség alá vont származtatottügylet-kategóriák;

b) az elszámolási kötelezettség céljára engedélyezett vagy elismert központi szerződő felek;

c) az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének időpontja, beleértve a fokozatos bevezetést is;

d) az EÉPH által az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban meghatározott származtatottügylet-kategóriák;

e) a 4. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett ügyletek lejáratig hátralévő minimális futamideje;

f) azon központi szerződő felek, amelyeket az illetékes hatóság az EÉPH-hoz az elszámolási kötelezettség céljaira bejelentett, és a bejelentés napja.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél már nem rendelkezik e rendelettel összhangban engedéllyel, vagy elismerése megszűnt az adott származtatottügylet-kategória elszámolása tekintetében, az EÉPH haladéktalanul törli a közérdekű nyilvántartásból az említett származtatottügylet-kategória tekintetében.

▼B

(4) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozhatja a szabályozástechnikai standardok tervezetét az (1) bekezdésben említett közérdekű nyilvántartásban feltüntetendő adatok meghatározása céljából.

Az EÉPH minden ilyen szabályozástechnikai standardtervezetet 2012. szeptember 30-ig benyújt a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

7. cikk

A központi szerződő félhez való hozzáférés

(1) Az a központi szerződő fél, amely számára engedélyezték a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolását, ezen ügyletek elszámolását megkülönböztetésmentesen és átláthatóan, a kereskedés helyszínétől függetlenül elvégzi.

A központi szerződő fél kikötheti, hogy a kereskedési helyszínek megfeleljenek a központi szerződő fél által előírt működési és technikai előírásoknak, ideértve a kockázatkezelési előírásokat is.

(2) A központi szerződő fél egy kereskedési helyszín által a hozzáférésre vonatkozó hivatalos kérelmet a megtételétől számított három hónapon belül elfogadhatja vagy elutasíthatja.

(3) Ha a központi szerződő fél a (2) bekezdésben említett hozzáférést elutasítja, akkor a kereskedési helyszín számára az elutasítást teljes körűen indokolnia kell.

(4) Hacsak a kereskedési helyszín és a központi szerződő fél illetékes hatóságai el nem utasítják a hozzáférést, a központi szerződő fél a második albekezdésre figyelemmel a kereskedési helyszín által az (2) bekezdéssel összhangban tett hivatalos kérelem jóváhagyására vonatkozó döntéstől számított három hónapon belül megadja a központi szerződő fél számára a hozzáférést.

A kereskedési helyszín és a központi szerződő fél illetékes hatóságai a kereskedési helyszín által tett hivatalos kérelmet követően csak akkor tagadhatják meg a központi szerződő fél általi a hozzáférést, ha az veszélyeztetné a piacok zavartalan és megfelelő működését, vagy hátrányos hatást gyakorolna a rendszerszintű kockázatra.

(5) Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az EÉPH az illetékes hatóságok közötti minden vitát az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörében rendez.

8. cikk

A kereskedési helyszínhez való hozzáférés

(1) A kereskedési helyszínek megkülönböztetéstől mentes és átlátható módon szolgáltatnak kereskedési adatokat minden olyan központi szerződő félnek – annak kérésére –, amely engedéllyel rendelkezik az adott kereskedési helyszínen kereskedett, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolására.

(2) Amennyiben a kereskedési helyszínhez való hozzáférésre vonatkozó kérést központi szerződő fél nyújtotta be hivatalosan a kereskedési helyszínhez, a kereskedési helyszínnek három hónapon belül válaszolnia kell a központi szerződő félnek.

▼B

(3) Amennyiben a kereskedési helyszín megtagadja a hozzáférést, erről teljes körű indokolást kell adnia, és tájékoztatnia kell a központi szerződő felet.

(4) A kereskedési helyszín és a központi szerződő fél illetékes hatóságai döntésének sérelme nélkül, a kereskedési helyszínnek a hozzáférésre irányuló kérelemre adott pozitív választ követő három hónapon belül lehetővé kell tennie a hozzáférést.

A kereskedési helyszínhez való hozzáférés csak akkor adható meg a központi szerződő félnek, ha e hozzáférés nem igényel interoperabilitást, nem veszélyezteti a piacok zavartalan és megfelelő működését nézve – különösen a likviditási források széttöredezettségének veszélye miatt –, és ha a kereskedési helyszín megfelelő mechanizmusokat hozott létre az említett széttöredezettség megelőzésére.

(5) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a likviditási források széttöredezettségének fogalmát meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

9. cikk

Jelentéstételi kötelezettség

(1) A szerződő felek és a központi szerződő felek az 55. cikkel összhangban nyilvántartásba vett vagy a 77. cikkel összhangban elismert kereskedési adattárnak bejelentik az általuk megkötött származtatott ügyletek, illetve az ügyletek módosításainak és megszüntetésének adatait. Az adatokat legkésőbb az ügylet megkötését, módosítását vagy lezárását követő munkanapon be kell jelenteni.

A bejelentési kötelezettség azokra a származtatott ügyletekre vonatkozik, amelyek:

a) megkötésére 2012. augusztus 16. előtt kerül sor, és amelyek az említett időpontban még nem lezártak;

b) megkötésére 2012. augusztus 16-án vagy azt követően kerül sor.

A bejelentési kötelezettség hatálya alá tartozó szerződő felek vagy központi szerződő felek átruházhatják a származtatott ügylet adatai bejelentésének feladatát.

A szerződő feleknek és a központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell arról, hogy származtatott ügyleteik adatainak bejelentésére csak egyszer kerüljön sor.

(2) A szerződő felek az ügylet lezárását követően legalább öt évig megőrzik nyilvántartásukban az általuk megkötött származtatott ügyeleteket és azok módosításait.

(3) Amennyiben valamely kereskedési adattárnak nem áll módjában nyilvántartásba venni egy származtatott ügylet adatait, a szerződő feleknek és a központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell ezen adatoknak az EÉPH számára való bejelentéséről.

Ebben az esetben az EÉPH gondoskodik arról, hogy a 81. cikk (3) bekezdésében említett valamennyi érintett szervezetnek rendelkezésére álljon a származtatott ügyletek minden olyan adata, amely feladataik és megbízásuk teljesítéséhez szükséges.

▼B

(4) Az a szerződő fél vagy központi szerződő fél, amely egy származtatott ügylet adatait jelenti egy kereskedési adattárnak vagy az EÉPH-nak, vagy a szerződő fél vagy központi szerződő fél nevében ilyen adatokat bejelentő jogalany nem sérti meg az ügylet, illetve a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések által előírt, információközlésre vonatkozó korlátozást.

A közzététel semmiféle felelősséget nem keletkeztet a jelentéstevő jogalanyra, annak igazgatóira vagy munkavállalóira nézve.

(5) E cikk egységes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét az (1) és (3) bekezdésben említett jelentések részleteinek és típusának meghatározására a származtatott ügyletek különböző kategóriái esetében.

Az (1) és (3) bekezdésben említett jelentések legalább az alábbiakat tartalmazzák:

a) a származtatott ügyletben részt vevő felek, és – amennyiben ezektől eltér – az ügyletből származó jogok és kötelezettségek kedvezményezettje;

b) a származtatott ügyletek főbb jellemzői, ideértve a típust, az alaptermék lejáratig hátralevő minimális futamidejét, a nominális értéket, az árat és a kiegyenlítés időpontját.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az (1) és a (3) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH az alábbiakat meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki:

a) az (1) és (3) bekezdésben említett bejelentések formátuma és gyakorisága a különböző származtatottügylet-kategóriák esetében;

b) a származtatott ügyletek bejelentésének határideje, a bejelentési kötelezettség hatálybalépését megelőzően kötött ügyletek esetében alkalmazandó fokozatos bevezetést is beleértve.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

10. cikk

Nem pénzügyi szerződő felek

(1) Amennyiben valamely nem pénzügyi szerződő fél tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben a (3) bekezdésben meghatározott elszámolási értékhatárt meghaladó pozícióval rendelkezik, az adott nem pénzügyi szerződő fél:

a) erről haladéktalanul tájékoztatja az EÉPH-t és az (5) bekezdésben említett illetékes hatóságot;

b) jövőbeli ügyletei tekintetében a 4. cikkel összhangban az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerül, amennyiben a pozíciók mozgóátlaga egy 30 munkanapos időszakra számítva meghaladja az említett értékhatárt; valamint

c) az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerülésétől számított négy hónapon belül minden érintett jövőbeli ügyletét elszámolja.

▼B

(2) Az a nem pénzügyi szerződő fél, amely az (1) bekezdés b) pontjával összhangban az elszámolási kötelezettség hatálya alá került, azonban ezt követően az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság számára bizonyítja, hogy pozícióinak mozgóátlaga egy 30 munkanapos időszakra számítva nem haladja meg az említett értékhatárt, kikerül a 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség hatálya alól.

(3) Az (1) bekezdésben említett pozíciók kiszámításakor az érintett nem pénzügyi szerződő félnek figyelembe kell vennie mindazokat a saját maga vagy a csoportjához tartozó más nem pénzügyi szerződő felek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket, amelyekről nem állapítható meg objektíven mérhető adatok alapján, hogy csökkentenék a nem pénzügyi szerződő fél vagy az adott csoport kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

(4) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az ERKT-val és más érintett hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) kritériumok annak megállapítására, hogy mely tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről állapítható meg objektíven mérhető adatok alapján, hogy csökkentik a (3) bekezdésben említett kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat; valamint

b) a szerződő fél nettó pozícióinak és kitettségeinek tőzsdén kívüli származtatottügylet-kategóriánkénti összege rendszerszintű jelentőségének figyelembevételével meghatározott, elszámolási kötelezettségre vonatkozó értékhatárok.

Nyílt nyilvános konzultáció tartását követően az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

Az EÉPH az Európai Rendszerkockázati Testülettel és más érintett hatóságokkal való konzultációt követően rendszeres időközönként felülvizsgálja az értékhatárokat, és ha szükséges, módosításukra szabályozástechnikai standardokat javasol.

(5) Minden tagállam kijelöli azt a hatóságát, amely az (1) bekezdés szerinti kötelezettség teljesítésének biztosításáért felel.

11. cikk

Kockázatcsökkentési technikák a nem központi szerződő felek bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében

(1) Azon pénzügyi szerződő felek, valamint azon nem pénzügyi szerződő felek, amelyek központi szerződő felek bevonása nélkül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket kötnek, elvárható gondossággal biztosítják a működési partnerkockázat mérésére, ellenőrzésére és csökkentésére szolgáló megfelelő eljárások és szabályok meglétét; legalább a következőkre vonatkozóan:

a) az adott, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek feltételeinek időben történő visszaigazolása, ha rendelkezésre áll elektronikus eszközök útján;

▼B

b) megalapozott, rugalmas és auditálható formalizált eljárások a portfóliók összeegyeztetésére, a kapcsolódó kockázatok kezelésére, a felek közötti viták korai felismerésére és rendezésére, valamint a még nyitott ügyletek értékének ellenőrzésére.

(2) A pénzügyi és a 10. cikkben említett nem pénzügyi szerződő feleknek a még nyitott ügyletek értékét naponta, piaci értéken kell meghatározniuk. Amennyiben a piaci feltételek nem teszik lehetővé a piaci értéken történő meghatározást, megbízható és prudens piaci értékelési modell alapú árazást kell alkalmazniuk.

(3) A pénzügyi szerződő feleknek olyan kockázatkezelési eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek 2012. augusztus 16. vagy azt követően kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében megkövetelik a biztosítékeszközök kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét. A 10. cikkben említett nem pénzügyi szerződő feleknek olyan kockázatkezelési eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek az elszámolási értékhatár átlépésekor vagy azt követően kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében megkövetelik a biztosítékeszközök kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét.

(4) A pénzügyi szerződő feleknek megfelelő és arányos összegű tőkével kell rendelkezniük azon kockázatok kezelésére, amelyeket nem fedez a biztosítékeszközök megfelelő cseréje.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében megállapított követelmény nem alkalmazandó a 3. cikkben említett csoporton belüli ügyletekre, amennyiben a szerződő felek ugyanazon tagállamban rendelkeznek székhellyel, és az adott pillanatban, illetve előreláthatólag nincsen gyakorlati vagy jogi akadálya a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének.

(6) A 3. cikk (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett csoporton belüli ügyletek, amelyek különböző tagállamokban székhellyel rendelkező szerződő felek között jönnek létre, mindkét érintett illetékes hatóság kedvező döntése alapján egészben vagy részben mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;

b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem is várható.

Amennyiben az illetékes hatóságok a mentesítés iránti kérelem kézhezvételét követő 30 naptári napon belül nem tudnak kedvező döntést hozni, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörének megfelelően segítheti őket a megállapodásban.

(7) A 3. cikk (1) bekezdésében említett csoporton belüli ügyletek, amelyek különböző tagállamokban székhellyel rendelkező, nem pénzügyi szerződő felek között jönnek létre, mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;

b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

▼B

A nem pénzügyi szerződő felek értesítik a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságokat arról, hogy mentességet kívánnak igénybe venni. A mentesség akkor érvényes, ha az értesítés időpontjától számított három hónapon belül egyik értesített hatóság sem jelzi, hogy szerinte nem teljesülnek az első albekezdés a) vagy a b) pontjában megállapított feltételek.

(8) A 3. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett csoporton belüli ügyletek, amelyek egy, az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél és egy harmadik országbeli joghatóságban székhellyel rendelkező szerződő fél között jönnek létre, az Unióban székhellyel rendelkező szerződő fél felügyeletét ellátó érintett illetékes hatóság pozitív döntése alapján részben vagy egészben mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;

b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

(9) A 3. cikk (1) bekezdésében említett csoporton belüli ügyletek, amelyek egy, az Unióban székhellyel rendelkező nem pénzügyi szerződő fél és egy harmadik országbeli joghatóságban székhellyel rendelkező szerződő fél között jönnek létre, mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;

b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

A nem pénzügyi szerződő fél értesíti a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságokat arról, hogy mentességet kíván igénybe venni. A mentesség akkor érvényes, ha az értesítés időpontjától számított három hónapon belül egyik értesített hatóság sem jelzi, hogy szerinte nem teljesülnek az első albekezdés a) vagy a b) pontjában megállapított feltételek.

(10) A 3. cikk (1) bekezdésében említett csoporton belüli ügyletek, amelyek egy nem pénzügyi szerződő fél és egy pénzügyi szerződő fél között jönnek létre, amelyek székhelye különböző tagállamokban van, a pénzügyi szerződő fél felügyeletét ellátó érintett illetékes hatóság kedvező döntése alapján részben vagy egészben mentesülnek az e cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettség alól, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a szerződő felek kockázatkezelési eljárásai kellően megbízhatóak, stabilak, és összhangban állnak a származtatott ügyletek összetettségének szintjével;

b) a szerződő felek között a saját eszköz haladéktalan áthelyezésének, illetve a kötelezettségek haladéktalan visszafizetésének gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen, és nem várható.

▼B

A pénzügyi szerződő fél felügyeletét ellátó érintett illetékes hatóság a döntésről tájékoztatja a 10. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságot. A mentesség mindaddig érvényes, ameddig az értesített hatóság nem jelzi, hogy szerinte nem teljesülnek az első albekezdés a) vagy a b) pontjában megállapított feltételek. Az illetékes hatóságok közötti nézeteltérés esetén az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke szerinti hatáskörének megfelelően segítséget nyújthat e hatóságoknak ahhoz, hogy megállapodásra jussanak.

(11) A csoporton belüli ügylet szerződő fele, amely mentesült a (3) bekezdésben megállapított kötelezettség alól, nyilvánosságra hozza a mentességre vonatkozó információt.

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EÉPH-t a (6), a (8) vagy a (10) bekezdés alapján hozott döntéseikről, illetve a (7), a (9) vagy a (10) bekezdés alapján kapott értesítésekről, és részletes információt kell küldeniük az EÉPH-nak a szóban forgó csoporton belüli ügyletről.

(12) Az (1)–(11) bekezdésben megállapított kötelezettségek azon származtatott ügyletekre is vonatkoznak, amelyeket olyan harmadik országbeli szervezetek kötöttek, amelyekre alkalmazni kellene e kötelezettségeket, ha a székhelyük az Unióban lenne, amennyiben az ügyletek közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki az Unióban, vagy amennyiben ez a kötelezettség szükséges vagy alkalmas az e rendeletben foglalt rendelkezések kijátszásának a megakadályozására.

(13) Az EÉPH rendszeresen figyelemmel kíséri az elszámolásra nem alkalmas származtatott ügyletek terén folyó tevékenységet annak érdekében, hogy azonosítsa a származtatott ügyletek azon kategóriáit, amelyek rendszerszintű kockázatokat keletkeztethetnek, továbbá, hogy megelőzze a szabályozói arbitrázst az elszámolt és el nem számolt származtatott ügyletek között. Az EÉPH az ERKT-vel folytatott konzultációt követően meghozza az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelő intézkedéseket, vagy felülvizsgálja a biztosítéki követelményekre vonatkozóan az e cikk (14) bekezdésében és a 41. cikkben rögzített szabályozástechnikai standardokat.

(14) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) az (1) bekezdésben említett eljárások és szabályok;

b) a piaci értéken történő meghatározást akadályozó piaci feltételek, valamint a (2) bekezdésben említett piaciértékmodell-alapú árazás használatának kritériumai;

c) a mentesített csoporton belüli ügyletekre vonatkozó azon adatok, amelyeket a (7), a (9) és a (10) bekezdésben említett értesítésnek tartalmaznia kell;

d) a mentesített csoporton belüli ügyletekre vonatkozó, a (11) bekezdésben említett tájékoztatásban feltüntetendő adatok;

e) azok az ügyletek, amelyeket úgy kell tekinteni, hogy az Unióban közvetlen, jelentős és előrelátható hatást fejtenek ki, illetve azok az esetek, amikor szükséges vagy helyénvaló az e rendeletben foglalt bármely rendelkezés megkerülésének megelőzése, amint azt a (12) bekezdés tartalmazza.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

▼B

(15) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a következőket meghatározó közös szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) a (3) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát;

b) a (4) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges tőkeszint;

c) a (6)–(10) bekezdések szerinti mentesség alkalmazása során a szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárások;

d) az (5)–(10) bekezdésekben említett alkalmazandó kritériumok, ideértve különösen azt, hogy mi tekinthető a saját eszköz azonnali áthelyezését vagy a kötelezettségek szerződő felek közötti visszafizetését gátló gyakorlati vagy jogi akadálynak.

Az EBH az említett közös szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a szerződő fél jogi természetétől függően az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az ►C1 az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet vagy az 1095/2010/EU rendelet ◄ 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

12. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e címben foglalt szabályok megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. E szankciók magukban foglalnak legalább közigazgatási bírságokat. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi és adott esetben a nem pénzügyi szerződő felek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok közzétesznek minden, a 4, az 5. és a 7–11. cikk megsértéséért kiszabott szankciót, kivéve, ha a közzététel komolyan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek. A tagállamok rendszeres időközönként értékelő jelentéseket tesznek közzé az alkalmazott szankciós szabályok eredményességéről. E tájékoztatás és közzététel a 95/46/EK irányelv 2. cikke a) pontjának megfelelően nem tartalmazhat személyes adatokat.

A tagállamok 2013. február 17-ig tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett szabályokról. Az e szabályokat érintő minden későbbi módosításról haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(3) E cím rendelkezéseinek megsértése nem befolyásolja a tőzsdén kívüli származtatott ügylet érvényességét, valamint a részes felek lehetőségét, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügylet szabályait érvényesítsék. E cím rendelkezéseinek megsértése nem keletkeztet kártérítésre való jogosultságot egy tőzsdén kívüli származtatott ügylet részes felétől.

▼B

13. cikk

A párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó szabályok elkerülésére szolgáló mechanizmus

(1) Az EÉPH segítséget nyújt a Bizottságnak a 4., 9., 10. és 11. cikkben megállapított elvek nemzetközi alkalmazásának a nyomon követéséhez, továbbá az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentések elkészítéséhez, amelyekben kitérnek a piaci szereplőkre vonatkozó esetleges párhuzamos vagy egymásnak ellentmondó előírások meglétére, és lehetséges intézkedéseket javasolnak.

(2) A Bizottság elfogadhat olyan végrehajtási jogi aktusokat, amelyekben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi, felügyeleti és végrehajtási keretrendszere:

a) a 4., 9., 10. és 11. cikk értelmében e rendeletből eredő követelményekkel egyenértékű;

b) az e rendeletben előírtakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciákat nyújt; valamint

c) hatékonyan, tisztességes és torzításoktól mentes módon érvényesülve biztosítja a hatékony felügyeletet és végrehajtást a harmadik országban.

E végrehajtási aktusokat a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(3) A (2) bekezdésben említett, az egyenértékűségre vonatkozó végrehajtási jogi aktus azt jelenti, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó ügyletet kötő szerződő felek kizárólag abban az esetben tekinthetők úgy, hogy megfeleltek a 4., 9., 10. és 11. cikkben foglalt követelményeknek, ha legalább az egyik szerződő fél székhelye az adott harmadik országban van.

(4) A Bizottság az EÉPH-val együttműködve nyomon követi, hogy azok a harmadik országok, amelyekre vonatkozóan az egyenértékűségről szóló végrehajtási jogi aktust fogadott el, hatékonyan végrehajtják-e a 4., 9., 10. és 11. cikkben foglalt követelményekkel egyenértékű előírásokat, és erről rendszeresen, legalább évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Amennyiben a jelentés azt állapítja meg, hogy a harmadik ország hatóságai elégtelenül és nem következetesen alkalmazzák az egyenértékű követelményeket, a Bizottság a jelentés benyújtását követő 30 naptári napon belül visszavonja a szóban forgó harmadik ország jogi keretének egyenértékűségére vonatkozó elismerést. Az egyenértékűségre vonatkozó végrehajtási jogi aktus visszavonása esetén az e rendeletben megállapított összes követelmény automatikusan ismételten vonatkozik a szerződő felekre.

III. CÍM

A KÖZPONTI SZERZŐDŐ FELEK ENGEDÉLYEZÉSE ÉS FELÜGYELETE

1. FEJEZET

A központi szerződő felek engedélyezésének feltételei és eljárásai

14. cikk

A központi szerződő felek engedélyezése

(1) Az Unióban székhellyel rendelkező azon jogi személynek, amely központi szerződő félként elszámolási szolgáltatásokat kíván nyújtani, a 17. cikkben ismertetett eljárással összhangban engedélyeztetnie kell ezt a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával (a központi szerződő fél illetékes hatóságával).

▼B

(2) A 17. cikkel összhangban megadott engedély az Unió egész területére érvényes.

(3) Az (1) bekezdésben említett engedély csak az elszámoláshoz kapcsolódó tevékenységekre adható, és meghatározza azon szolgáltatásokat és tevékenységeket, amelyek nyújtására, illetve végzésére a központi szerződő fél jogosult, valamint felsorolja az engedély érvényességi körébe tartozó pénzügyieszköz-kategóriákat.

(4) A központi szerződő félnek mindenkor meg kell felelnie az engedélyezéshez szükséges feltételeknek.

A központi szerződő fél az engedélyezés feltételeit érintő minden lényegi változásról indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságot.

(5) Az (1) bekezdésben említett engedély nem akadályozza meg, hogy a tagállamok a területükön székhellyel rendelkező központi szerződő felekre vonatkozóan kiegészítő előírásokat fogadjanak el vagy ilyeneket továbbra is alkalmazzanak, beleértve a 2006/48/EK irányelv szerinti bizonyos engedélyezési előírásokat is.

15. cikk

A tevékenységek és szolgáltatások körének kiterjesztése

(1) A működését az alapengedély által le nem fedett, további szolgáltatásokkal vagy tevékenységekkel kiterjeszteni kívánó központi szerződő fél kiterjesztés iránti kérelmet nyújt be illetékes hatóságához. A központi szerződő fél részére már engedélyezettől eltérő elszámolási szolgáltatások nyújtása a meglévő engedély kiterjesztésének tekintendő.

Az engedély kiterjesztése a 17. cikkben rögzített eljárással összhangban történik.

(2) Amennyiben a központi szerződő fél a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamra kívánja kiterjeszteni működését, a központi szerződő fél illetékes hatósága haladéktalanul értesíti e másik tagállam illetékes hatóságát.

16. cikk

Tőkekövetelmények

(1) A központi szerződő félnek a 14. cikk szerinti engedélyezéshez legalább 7,5 millió EUR összegű állandó és rendelkezésre álló indulótőkével kell rendelkeznie.

(2) A központi szerződő fél tőkéjének – beleértve az eredménytartalékot és a tartalékokat is – arányban kell állnia a központi szerződő fél tevékenységeiből eredő kockázattal. E tőkének mindenkor elegendőnek kell lennie annak biztosítására, hogy a tevékenységek felszámolása vagy átstrukturálása megfelelő időn belül, rendezett módon megvalósulhasson, valamint hogy a központi szerződő fél kellően feltőkésített legyen mindazon hitel-, partner-, piaci, működési, jogi és üzleti kockázatokkal szemben, amelyeket nem fedeznek a 41–44. cikkben említett célirányos pénzügyi források.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EBH a KBER-rel szoros együttműködésben, illetve az EÉPH-val folytatott konzultációt követően kidolgozza a központi szerződő fél tőkéjére, eredménytartalékra és tartalékaira vonatkozó, a (2) bekezdésben említett követelményeket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EBH 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét.

▼B

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

17. cikk

Engedélynyújtási és -elutasítási eljárás

(1) A kérelmező központi szerződő fél benyújtja engedély iránti kérelmét a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához.

(2) A kérelmező központi szerződő fél minden olyan információt az illetékes hatóság rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy minden, az e rendeletben rögzített követelménynek megfelel. Az illetékes hatóság haladéktalanul továbbítja a kérelmező központi szerződő féltől kapott összes információt az EÉPH-nak és a 18. cikk (1) bekezdésében említett kollégiumnak.

(3) Az illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követő 30 munkanapon belül megvizsgálja, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be. Ha a kérelem hiányos, az illetékes hatóság határidőt tűz ki, amelynek leteltéig a kérelmező központi szerződő félnek be kell nyújtania a hiányzó információkat. Miután megállapította a kérelem hiánytalanságát, az illetékes hatóság értesíti erről a kérelmező központi szerződő felet, a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban felállított kollégium tagjait és az EÉPH-t.

(4) Az illetékes hatóság csak abban az esetben adja meg az engedélyt, ha teljes mértékben meggyőződött arról, hogy a kérelmező központi szerződő fél megfelel az e rendeletben rögzített valamennyi követelménynek, és arról, hogy értesítés történt a központi szerződő félnek a 98/26/EK irányelv szerinti rendszerré minősítéséről.

Az illetékes hatóság megfelelően figyelembe veszi a kollégium által a 19. cikkel összhangban kialakított véleményt. Amennyiben a központi szerződő fél illetékes hatósága nem ért egyet a kollégium pozitív véleményével, határozatában erről teljes körű indokolást kell adnia, és magyarázattal kell szolgálnia a pozitív véleménytől való minden jelentős eltéréssel kapcsolatban.

Az engedélyt megtagadják, ha a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam hatóságainak kivételével – a 19. cikk (1) bekezdésével összhangban, kölcsönös egyetértéssel olyan közös véleményt alakít ki, miszerint a központi szerződő fél nem kaphatja meg az engedélyt. A véleményben írásban, teljes körűen és részletesen indokolni kell, hogy a kollégium miért ítéli meg úgy, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt rendelkezések nem teljesülnek.

Amennyiben a kollégium nem tud a harmadik albekezdés szerinti, kölcsönös egyetértéssel történő közös véleményt kialakítani, illetve amennyiben a kollégium kétharmados többséggel negatív véleményt fogalmazott meg, bármelyik illetékes hatóság a kollégium kétharmados többségének támogatásával, a negatív vélemény elfogadásától számított 30 naptári napon belül, az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EÉPH elé utalhatja az ügyet.

A negyedik albekezdésben említett negatív határozatban írásban, teljes körűen és részletesen indokolni kell, hogy a kollégium érintett tagjai miért ítélik meg úgy, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt rendelkezések nem teljesülnek. Ebben az esetben a központi szerződő fél illetékes hatósága elhalasztja az engedélyre vonatkozó határozat meghozatalát, és megvárja, hogy az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban döntést hozzon az engedélyezésről. Az illetékes hatóság határozatát az

▼B

EÉPH döntésének megfelelően hozza meg. A negyedik albekezdésben említett 30 naptári napos határidő letelte után az ügy már nem utalható az EÉPH elé.

Amennyiben a kollégium valamennyi tagja – a központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam hatóságainak kivételével – a 19. cikk (1) bekezdésével összhangban, kölcsönös egyetértéssel olyan közös véleményt alakít ki, amely szerint a központi szerződő fél nem kaphatja meg az engedélyt, a központi szerződő fél illetékes hatósága az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EÉPH elé utalhatja az ügyet.

A központi szerződő fél székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága továbbítja a határozatot a többi érintett illetékes hatóságnak is.

(5) Abban az esetben, ha a központi szerződő fél illetékes hatósága nem alkalmazta e rendelet előírásait vagy olyan módon alkalmazta azokat, ami vélhetően sérti az uniós jog rendelkezéseit, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban jár el.

Az EÉPH a kollégium bármely tagjának kérésére vagy saját kezdeményezés alapján, az illetékes hatóság tájékoztatását követően kivizsgálhatja az uniós jog állítólagos megsértésével vagy nem alkalmazásával kapcsolatos eseteket.

(6) A kollégium tagjai a tevékenységük ellátása során sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatnak megkülönböztetést valamely tagállammal vagy tagállamok csoportjával – mint bármilyen pénznemben elszámolási szolgáltatásokat végző helyszínnel – szemben.

(7) Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül írásban, teljes körű indokolást adva tájékoztatja a kérelmező központi szerződő felet az engedély megadásáról vagy annak elutasításáról.

18. cikk

Kollégium

(1) A központi szerződő fél illetékes hatósága a 17. cikkben említett hiánytalan kérelem benyújtásától számított 30 naptári napon belül létrehoz egy kollégiumot a 15., 17., 49., 51. és 54. cikkben említett feladatok ellátásának megkönnyítésére, továbbá ellátja annak igazgatását és elnökletét.

(2) A kollégium a következő tagokból áll:

a) az EÉPH;

b) a központi szerződő fél illetékes hatósága;

c) a központi szerződő fél azon klíringtagjainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok, amelyek székhelye a központi szerződő félnek a 42. cikkben említett garanciaalapjához összesített alapon egy egyéves időtartamra számított legnagyobb mértékben hozzájáruló három tagállamban található;

d) a központi szerződő felek által kiszolgált kereskedési helyszínek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok;

e) az azon központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóságok, amelyek interoperabilitási megállapodást kötöttek;

f) az azon központi értéktárakat felügyelő illetékes hatóságok, amelyekkel a központi szerződő fél kapcsolatban áll;

▼B

g) a KBER-nek a központi szerződő fél felügyeletéért felelős érintett tagjai, valamint a KBER-nek az azon központi szerződő felek felügyeletéért felelős érintett tagjai, amelyek interoperabilitási megállapodást kötöttek;

h) az elszámolt pénzügyi eszközök legfontosabb uniós pénznemeit kibocsátó központi bankok.

(3) Valamely tagállam olyan illetékes hatósága, amely nem tagja a kollégiumnak, kikérheti a felügyeleti feladatai ellátása szempontjából releváns információt a kollégiumtól.

(4) A kollégium az illetékes hatóságok e rendeletben meghatározott jogkörének sérelme nélkül biztosítja az alábbiakat:

a) a 19. cikkben említett vélemény elkészítése;

b) a 84. cikk szerinti információcsere, ideértve az információkérést is;

c) megállapodás a kollégium tagjai közötti önkéntes feladatmegosztásról;

d) a központi szerződő fél kockázatelemzésén alapuló felügyeleti vizsgálati programok koordinálása; és

e) készenléti tervek és eljárások meghatározása a 24. cikkben említett vészhelyzetek esetére.

(5) A kollégium létrehozásának és működésének az annak valamennyi tagja között létrejött írásos megállapodáson kell alapulnia.

E megállapodás meghatározza a kollégium működésének gyakorlati kereteit, beleértve a 19. cikk (3) bekezdésében említett, a szavazási eljárásra vonatkozó részletes szabályokat, és meghatározhatja a központi szerződő fél illetékes hatóságára, vagy a kollégium egy másik tagjára ruházandó feladatokat.

(6) Annak biztosítása érdekében, hogy a kollégiumok egységes és következetes módon működjenek szerte az Unióban, az EÉPH kidolgozza olyan szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák, hogy a (2) bekezdés h) pontjában említett uniós pénznemek milyen feltételek mellett tekinthetők legfontosabb pénznemnek, illetve rögzítik az (5) bekezdésben említett gyakorlati szabályok részleteit.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

19. cikk

A kollégium véleménye

(1) A központi szerződő fél illetékes hatósága a 17. cikknek megfelelően elvégzi a központi szerződő fél kockázatelemzését, és a hiánytalan kérelem központi szerződő fél általi benyújtásától számított négy hónapon belül a kollégium elé terjeszti jelentését.

A kollégium a jelentés kézhezvételétől számított 30 naptári napon belül, a jelentésben szereplő megállapítások alapján közös véleményt fogad el, amelyben megállapítja, hogy a kérelmező központi szerződő fél teljesíti-e az e rendeletben foglalt valamennyi követelményt.

▼B

A 17. cikk (4) bekezdése negyedik albekezdésének sérelme nélkül, és amennyiben a második albekezdéssel összhangban nem kerül sor közös vélemény elfogadására, a kollégium ugyanezen határidőn belül többségi véleményt fogad el.

(2) Az EÉPH – az 1095/2010/EU rendelet 31. cikke szerinti általános koordinációs feladatkörével összhangban – elősegíti a közös vélemény elfogadását.

(3) A kollégium a tagok egyszerű többségével fogadja el a többségi véleményét. A 12 vagy annál kevesebb tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb két kollégiumi tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van. A 12 tagnál több tagot számláló kollégiumok esetében ugyanazon tagállamból legfeljebb három tag rendelkezhet szavazati joggal, és minden szavazó tagnak egy szavazata van. Az EÉPH nem rendelkezik szavazati joggal a kollégium közös véleményeinek elfogadásakor.

20. cikk

Az engedély visszavonása

(1) A 22. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a központi szerződő fél illetékes hatósága visszavonja az engedélyt, amennyiben a központi szerződő fél:

a) tizenkét hónapon át nem élt az engedéllyel, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem nyújtott semmilyen szolgáltatást vagy nem gyakorolta tevékenységét;

b) hamis nyilatkozattal vagy más szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták, és az előírt határidőn belül nem tette meg az illetékes hatóság által kért korrekciós intézkedéseket;

d) súlyosan és rendszeresen megszegte az e rendeletben foglalt követelményeket.

(2) Amennyiben a központi szerződő fél illetékes hatósága megállapítja az (1) bekezdésben említett körülmények valamelyikének fennállását, erről öt munkanapon belül értesíti az EÉPH-t és a kollégium tagjait.

(3) A központi szerződő fél engedélye visszavonásának szükségességéről a központi szerződő fél illetékes hatósága konzultál a kollégium tagjaival, kivéve, ha a határozatot sürgősséggel kell meghozni.

(4) A kollégium bármely tagja bármikor felkérheti a központi szerződő fél illetékes hatóságát, hogy vizsgálja meg, a központi szerződő fél továbbra is megfelel-e azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az engedélyt megadták.

(5) Az engedély visszavonását a központi szerződő fél illetékes hatósága korlátozhatja egy adott szolgáltatásra, tevékenységre vagy pénzügyi eszközre.

(6) A központi szerződő fél illetékes hatósága határozatáról teljes körű indokolással ellátott értesítést küld az EÉPH és a kollégium tagjai számára, és figyelembe veszi a kollégium tagjainak esetleges fenntartásait.

(7) Az engedély visszavonásáról született határozat az Unió egész területére hatályos.

▼B

21. cikk

Felülvizsgálat és értékelés

(1) A 22. cikkben említett illetékes hatóságok a kollégium szerepének sérelme nélkül felülvizsgálják mindazokat az intézkedéseket, stratégiákat, folyamatokat és mechanizmusokat, amelyeket a központi szerződő fél az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelés érdekében vezetett be, és értékeli a központi szerződő felet érintő vagy potenciálisan érintő kockázatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazási köre megegyezik e rendelet követelményeinek alkalmazási körével.

(3) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletességét az érintett központi szerződő fél tevékenységeinek méretét, rendszerszintű jelentőségét, jellegét, hatókörét és összetettségét figyelembe véve állapítják meg. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább éves gyakorisággal frissíteni kell.

A központi szerződő félnél helyszíni ellenőrzés végezhető.

(4) Az illetékes hatóságok rendszeresen, legalább évente tájékoztatják a kollégiumot az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés eredményeiről, így az esetleges korrekciós intézkedések előírásáról vagy szankciók kiszabásáról is.

(5) Az illetékes hatóságok az e rendelet követelményeit nem teljesítő bármely központi szerződő félnek előírhatják a helyzet kezeléséhez szükséges intézkedések és lépések korai szakaszban való megtételét.

(6) Az EÉPH koordinációs szerepet tölt be az illetékes hatóságok és a kollégiumok között annak érdekében, hogy közös felügyeleti kultúrát, továbbá egységes felügyeleti gyakorlatokat, eljárásokat és megközelítéseket lehessen kialakítani, valamint fokozni lehessen a felügyeleti eredmények következetességét.

Az első albekezdés céljaira az EÉPH legalább évente:

a) az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban elvégzi az összes illetékes hatóság felügyeleti tevékenységének szakértői felülvizsgálatát a központi szerződő felek engedélyezését és felügyeletét illetően; valamint

b) az 1095/2010/EU rendelet 32. cikke (2) bekezdésével összhangban kezdeményezi és koordinálja a központi szerződő felek kedvezőtlen piaci fejleményekhez való alkalmazkodóképességének egész Unióra kiterjedő értékelését.

Amennyiben a második albekezdés b) pontjában említett értékelés hiányosságokat állapít meg egy vagy több központi szerződő fél alkalmazkodóképességét illetően, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kiadja a szükséges ajánlásokat.

▼B

2. FEJEZET

A központi szerződő felek felügyelete és ellenőrzése

22. cikk

Illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöli az e rendeletből eredő, a területén székhellyel rendelkező központi szerződő felek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó feladatok végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az EÉPH-t.

Amennyiben a tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki, egyértelműen meg kell határoznia az egyes hatóságok feladatkörét, és ki kell jelölnie egy hatóságot, amely a Bizottsággal, az EÉPH-val, más tagállamok illetékes hatóságaival, valamint az EBH-val és a KBER érintett tagjaival a 23., 24., 83. és 84. cikkel összhangban folytatott együttműködés és információcsere koordinálásáért felelős.

(2) Minden tagállam biztosítja az illetékes hatóság számára a feladatai gyakorlásához szükséges felügyeleti és vizsgálati hatáskört.

(3) Minden tagállam biztosítja, hogy amennyiben az e rendeletben foglaltak nem teljesülnek, a felelős természetes vagy jogi személyekkel szemben a nemzeti joggal összhangban meghozhatók vagy rájuk kiróhatók legyenek a megfelelő adminisztratív intézkedések.

Ezen intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és magukban foglalhatják bizonyos korrekciós intézkedések adott határidőn belüli meghozatalának az előírását is.

(4) Az EÉPH saját honlapján közzéteszi az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.

3. FEJEZET

Együttműködés

23. cikk

A hatóságok együttműködése

(1) Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek egymással és az EÉPH-val, és szükség esetén a KBER-rel.

(2) Az illetékes hatóságok általános feladataik gyakorlása során az adott időpontban rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását, és különösen a 24. cikkben említett vészhelyzetek kialakulásának lehetőségét.

24. cikk

Vészhelyzet

A központi szerződő fél illetékes hatósága vagy bármely más hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az EÉPH-t, a kollégiumot, a KBER érintett tagjait és más érintett hatóságokat minden olyan, valamely központi szerződő félhez kapcsolódó vészhelyzetről, ideértve a pénzügyi piacok fejleményeit is, amely káros hatással lehet a piaci likviditásra vagy a pénzügyi rendszer stabilitására bármely olyan tagállamban, ahol az adott központi szerződő fél vagy annak valamely klíringtagja székhellyel rendelkezik.

▼B

4. FEJEZET

Kapcsolatok harmadik országokkal

25. cikk

Harmadik országokbeli központi szerződő felek elismerése

(1) Harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő fél az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagok vagy kereskedési helyszínek számára csak akkor nyújthat elszámolási szolgáltatásokat, ha az adott központi szerződő felet az EÉPH elismerte.

(2) Az EÉPH elismerheti – a (3) bekezdésben említett hatóságokkal folytatott konzultációt követően – a bizonyos elszámolási szolgáltatások nyújtása vagy elszámolási tevékenység végzése céljából elismerés iránti kérelmet benyújtott, harmadik országbeli székhellyel rendelkező központi szerződő felet, ha:

a) a Bizottság a (6) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktust fogadott el;

b) az adott központi szerződő fél engedéllyel rendelkezik az adott harmadik országban, és az ott alkalmazandó prudenciális követelményeknek való teljes körű megfelelést biztosító, hatékony felügyelet és végrehajtás alá tartozik;

c) létrejöttek a (7) bekezdés szerinti együttműködési megállapodások;

d) azt, hogy a központi szerződő fél olyan harmadik országban rendelkezik székhellyel vagy engedéllyel, amely a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 2005. október 26-i 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) értelmében a tagállamok között a harmadik országok egyenértékűségét illetően közösen kialakított kritériumok alapján az Unióéval egyenértékűnek tekintett rendszert tart fenn a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem céljából.

(3) Annak megállapítása során, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e, az EÉPH a következőkkel konzultál:

a) a központi szerződő fél választása szerinti azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a központi szerződő fél elszámolási szolgáltatást nyújt vagy szándékozik nyújtani;

b) a központi szerződő fél azon klíringtagjainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok, amelyek székhelye a központi szerződő félnek a 42. cikkben említett garanciaalapjához éves szinten összesített alapon ténylegesen vagy a központi szerződő fél előrejelzése szerint a legnagyobb mértékben hozzájáruló három tagállamban található;

c) a központi szerződő felek által kiszolgált vagy kiszolgálandó, az Unióban található kereskedési helyszínek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok;

d) az azon unióbeli székhellyel rendelkező központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóságok, amelyek interoperabilitási megállapodást kötöttek;

e) a KBER azon érintett tagjai, amelyek tagállamában a központi szerződő fél elszámolási szolgáltatást nyújt vagy szándékozik nyújtani, valamint a KBER azon érintett tagjai, amelyek az interoperabilitási megállapodást kötött központi szerződő felek felügyeletéért felelnek;

([1]) HL L 309., 2005.11.25., 15. o.

▼B

f) az elszámolt vagy elszámolandó pénzügyi eszközök legfontosabb uniós pénznemeit kibocsátó központi bankok.

(4) Az (1) bekezdésben említett központi szerződő félnek kérelmet kell benyújtania az EÉPH-hoz.

A kérelmező központi szerződő fél minden, az elismeréshez szükséges információt közöl az EÉPH-val. A kézhezvételt követő 30 munkanapon belül az EÉPH értékeli, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be. Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt tűz ki, amelynek leteltéig a kérelmező központi szerződő félnek be kell nyújtania a hiányzó információkat.

Az elismeréssel kapcsolatos határozatnak a (2) bekezdésben szereplő feltételeken kell alapulnia, és függetlennek kell lennie minden, a 13. cikk (3) bekezdésében említett egyenértékűségi határozat alapját képező értékeléstől.

E határozat meghozatala előtt az EÉPH konzultál a (3) bekezdésben említett hatóságokkal és intézményekkel.

Az EÉPH a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban értesíti a kérelmező központi szerződő felet arról, hogy megadta-e az elismerést, csatolva határozatának megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett központi szerződő felek listáját.

(5) Az EÉPH a harmadik országbeli székhellyel rendelkező központi szerződő fél tevékenységi körének és szolgáltatásainak kibővülése esetén a (3) bekezdésben említett hatóságokkal és intézményekkel is konzultálva felülvizsgálja az adott központi szerződő fél elismerését. A felülvizsgálatra a (2), (3) és (4) bekezdéseknek megfelelően kerül sor. Amennyiben már nem teljesülnek a (2) bekezdés szerinti feltételek, továbbá a 20. cikkben leírtakkal azonos körülmények fennállása esetén az EÉPH visszavonhatja az említett központi szerződő fél elismerését.

(6) A Bizottság a 182/2011/EU rendelet 5. cikke értelmében végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező központi szerződő felek olyan, jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek az e rendelet IV. címében megállapított követelményekkel, hogy e központi szerződő felek az adott harmadik országban folyamatos és hatékony felügyelet és végrehajtás hatálya alá esnek, valamint, hogy az adott harmadik ország jogi keretrendszere ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a harmadik ország jogi szabályozása alapján engedélyezett központi szerződő felek elismerése tekintetében.

(7) Az EÉPH együttműködési megállapodásokat köt azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságaival, amelyeknek jogi és felügyeleti keretrendszerét a (6) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek ismerték el. Ezek a megállapodások meghatározzák legalább a következőket:

a) az EÉPH és az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát, a harmadik országokban engedélyezett központi szerződő felekre vonatkozóan az EÉPH által kikért valamennyi információhoz való hozzáférést is beleértve;

▼B

b) az EÉPH azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy harmadik országbeli illetékes hatóság úgy véli, hogy egy általa felügyelt központi szerződő fél megszegte engedélyében vagy valamely egyéb, rá nézve kötelező jogszabályban foglalt feltételeket;

c) az EÉPH harmadik országbeli illetékes hatóság általi azonnali értesítésére vonatkozó mechanizmust arra az esetre, ha egy általa felügyelt központi szerződő fél engedélyt kapott az Unióban székhellyel rendelkező klíringtagok vagy ügyfelek számára való elszámolásiszolgáltatás-nyújtásra;

d) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükséges esetben a helyszíni szemléket is – összehangolásával kapcsolatos eljárásokat.

(8) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben pontosan meghatározza, hogy a kérelmező központi szerződő fél által az EÉPH-hoz benyújtott elismerés iránti kérelemnek mely információkat kell tartalmaznia.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

IV. CÍM

A KÖZPONTI SZERZŐDŐ FELEKKEL SZEMBENI KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Szervezeti követelmények

26. cikk

Általános rendelkezések

(1) A központi szerződő felek megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkeznek, amely magában foglalja a következőket: egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket előíró áttekinthető szervezeti felépítés, hatékony eljárások azoknak a kockázatoknak azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére, amelyeknek a központi szerződő felek ki vannak vagy ki lehetnek téve, valamint megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat is tartalmazó megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok.

(2) A központi szerződő fél kellően hatékony szabályzatokat és eljárásokat fogad el az e rendeletnek való megfelelés biztosítására, ideértve vezetői és alkalmazottai megfelelését e rendelet valamennyi rendelkezésének.

(3) A központi szerződő félnek olyan szervezeti struktúrát kell fenntartania és üzemeltetnie, amely biztosítja a szolgáltatásnyújtás és a tevékenységvégzés folyamatosságát és rendes működését. A kereskedési adattár megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(4) A központi szerződő fél világosan elválasztja egymástól a kockázatkezelési beszámolási láncot és a működésének más területei tekintetében érvényes beszámolási láncot.

▼B

(5) A központi szerződő fél olyan javadalmazási politikát fogad el, hajt végre és tart fenn, amely elősegíti a hatékony és eredményes kockázatkezelést, és nem hoz létre a kockázati standardok enyhítése irányába ható ösztönzőket.

(6) A központi szerződő fél az általa nyújtott szolgáltatások és végzett tevékenységek komplexitásának, változatosságának és jellegének kezelésére alkalmas információtechnológiai rendszereket tart fenn a szigorú biztonsági standardok, valamint a kezelt információk integritásának és bizalmas jellegének biztosítása érdekében.

(7) A központi szerződő fél nyilvánosan és ingyenesen hozzáférhetővé teszi az irányítási rendszerét, a rá irányadó szabályokat és a klíringtagság felvételi kritériumait.

▼C1

(8) A központi szerződő fél gyakori független audit tárgyát képezi. Ezen auditok eredményét továbbítják az igazgatóságnak, és hozzáférhetővé teszik az illetékes hatóság számára.

▼B

(9) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az (1)–(8) bekezdésben említett szabályok és irányítási rendszer minimális tartalmát meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

27. cikk

Felsővezetés és igazgatóság

(1) A központi szerződő fél stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a központi szerződő fél felső vezetésének kellően jó hírnévvel és elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie.

(2) A központi szerződő fél igazgatósága tagjainak legalább egyharmada, de minimum két fő független tag. A klíringtagok ügyfeleinek képviselőit meg kell hívni a 38. és 39. cikk hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos igazgatósági ülésekre. Az igazgatóság független és más, nem ügyvezető funkciót betöltő tagjainak díjazása nem köthető a központi szerződő fél üzleti teljesítményéhez.

A központi szerződő fél igazgatóságának tagjai, beleértve a független igazgatósági tagokat is, kellően jó hírnévvel és megfelelő tapasztalattal rendelkeznek a pénzügyi szolgáltatások, a kockázatkezelés és az elszámolási szolgáltatások terén.

(3) A központi szerződő fél világosan meghatározza az igazgatóság feladatait és felelősségi körét, és az illetékes hatóság és az ellenőrök rendelkezésére bocsátja az igazgatósági ülések jegyzőkönyveit.

28. cikk

Kockázatkezelési bizottság

(1) A központi szerződő fél klíringtagokból, független igazgatósági tagokból és ügyfeleinek képviselőiből álló kockázatkezelési bizottságot hoz létre. A kockázatkezelési bizottság szavazati jog biztosítása nélkül meghívhatja üléseire a központi szerződő fél alkalmazottait és független külső szakértőket. Az illetékes hatóságok szavazati jog nélkül részt vehetnek a kockázatkezelési bizottság ülésein, és tájékoztatást kapnak

▼B

a kockázatkezelési bizottság tevékenységeiről és határozatairól. A kockázatkezelési bizottság által adott tanácsnak teljesen függetlennek kell lennie a központi szerződő fél vezetésének közvetlen befolyásától. A kockázatkezelési bizottságban egyik képviselői csoport sem rendelkezik többséggel.

(2) A központi szerződő fél világosan meghatározza a kockázatkezelési bizottság megbízatását, a függetlenségét biztosító irányítási intézkedéseket, az operatív eljárásokat, a felvételi kritériumokat, valamint a tagok megválasztásának mechanizmusát. Az irányítási intézkedések nyilvánosan hozzáférhetők, és meghatározzák legalább a következőket: a kockázatkezelési bizottság elnökletét egy független igazgatósági tag látja el, a bizottság közvetlenül az igazgatóságnak tartozik beszámolni, és rendszeresen ülésezik.

(3) A kockázatkezelési bizottság bármely olyan esemény intézkedés kapcsán tanáccsal látja el az igazgatóságot, amely hatással lehet a központi szerződő fél kockázatkezelésére; ilyen esemény intézkedés például a kockázati modell, a nemteljesítési eljárások, vagy a klíringtagok felvételére vonatkozó kritériumok számottevő változása, vagy a klíringtagok felvételére, az új eszközkategóriák elszámolásaira vagy a feladatok kiszervezésére vonatkozó kritériumok számottevő változása. A központi szerződő fél napi működéséhez nincs szükség a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra. Vészhelyzetben elvárható erőfeszítéseket kell tenni a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra a központi szerződő fél kockázatkezelésére hatást gyakorló fejleményekről.

(4) A kockázatkezelési bizottság tagjait – az illetékes hatóság megfelelő tájékoztatáshoz való jogának sérelme nélkül – titoktartási kötelezettség terheli. Amennyiben a kockázatkezelési bizottság elnöke megállapítja valamely tag adott üggyel kapcsolatban fennálló tényleges vagy potenciális összeférhetetlenségét, az a tag nem szavazhat az adott ügyben.

(5) A központi szerződő fél haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot minden olyan döntésről, amelyben az igazgatóság nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát.

29. cikk

Nyilvántartás

(1) A központi szerződő fél legalább tíz éven keresztül megőrzi a nyújtott szolgáltatásokról és végzett tevékenységekről készült adatokat, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóság számára annak ellenőrzését, hogy a központi szerződő fél megfelel-e e rendeletnek.

(2) A központi szerződő fél valamely ügylet lezárását követően legalább tíz évig megőriz minden, az általa feldolgozott ügyletre vonatkozó információt. Ez az információ lehetővé teszi legalább a tranzakciók eredeti, a központi szerződő fél általi elszámolást megelőző feltételeinek azonosítását.

(3) A központi szerződő fél az illetékes hatóság, az EÉPH és a KBER érintett tagjainak kérésére utóbbiak rendelkezésére bocsátja az (1) és (2) bekezdésben említett feljegyzéseket és információkat, továbbá – a tranzakció végrehajtásának helyszínétől függetlenül – az elszámolt ügyletek pozíciójára vonatkozó minden információt.

(4) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH kidolgozza az (1)–(3) bekezdésben említett megőrzendő feljegyzésekben és információkban foglalt adattartalmat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

▼B

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

(5) Az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza a megőrzendő feljegyzések és információk formátumának meghatározására irányuló végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelő elfogadására.

30. cikk

Minősített részesedéssel rendelkező részvényesek és tagok

(1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem adnak ki engedélyt a központi szerződő felek számára, amíg nem kapnak tájékoztatást a minősített részesedéssel rendelkező közvetlen vagy közvetett részvényesek vagy tagok kilétéről, legyenek akár természetes vagy jogi személyek, és arról, hogy milyen mértékű tulajdonrésszel rendelkeznek.

(2) Az illetékes hatóság elutasítja a központi szerződő fél engedélyének kiadását, amennyiben úgy véli, hogy a központi szerződő félben minősített részesedéssel rendelkező részvényesek és tagok nem alkalmasak a központi szerződő fél stabil és prudens irányítására vonatkozó követelmények teljesítésére.

(3) Amennyiben szoros kapcsolat áll fenn a központi szerződő fél és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóság kizárólag akkor adja meg az engedélyt, ha az ilyen kapcsolatok nem akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony gyakorlását.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett személyek a központi szerződő fél megbízható és körültekintő irányítására károsan ható befolyást gyakorolnak, az illetékes hatóság meghozza a megfelelő intézkedéseket a helyzet megszüntetésére, ami kiterjedhet a központi szerződő fél engedélyének visszavonására is.

(5) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik országnak a központi szerződő féllel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre irányadó törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, vagy az ilyen jogszabályok érvényesítésének nehézségei akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.

31. cikk

Az illetékes hatóságok tájékoztatása

(1) A központi szerződő fél a vezetőségében bekövetkező minden változásról tájékoztatja illetékes hatóságát, és rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely a 27. cikk (1) bekezdésének és a 27. cikk (2) bekezdése második albekezdésének való megfelelés megítéléséhez szükséges.

Amennyiben az igazgatóság valamely tagjának viselkedése káros hatást gyakorolhat a központi szerződő fél megbízható és körültekintő irányítására, az illetékes hatóság meghozza a megfelelő intézkedéseket, amelyek kiterjedhetnek az adott tag igazgatóságból való eltávolítására is.

▼B

(2) Minden olyan természetes vagy jogi személy, vagy együttesen eljáró ilyen személyek (a továbbiakban: a részesedést szerezni kívánó személy), aki vagy amely döntést hozott minősített részesedésnek egy központi szerződő félben való közvetlen vagy közvetett megszerzéséről vagy ilyen minősített részesedésnek egy központi szerződő félben való közvetlen vagy közvetett további növeléséről, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 10, 20, 30 vagy 50 %-ot vagy a központi szerződő fél a leányvállalatává válna (a továbbiakban: a szándékolt részesedésszerzés), a birtokolni kívánt részesedés nagyságát és a 32. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó információkat először írásban bejelenti azon központi szerződő fél illetékes hatóságának, amelyben minősített részesedés megszerzésére vagy növelésére törekszik.

Minden olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely döntést hozott egy központi szerződő félben fennálló minősített részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről (a továbbiakban: a részesedést elidegeníteni kívánó személy), ezt a részesedés nagyságának megjelölésével először írásban bejelenti az illetékes hatóságnak. E személy hasonlóképpen bejelentést tesz az illetékes hatóságnak akkor is, ha minősített részesedésének oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának vagy az általa birtokolt tőkerészesedésnek az aránya 10, 20, 30 vagy 50 % alá csökkenne, vagy a központi szerződő fél megszűnne leányvállalata lenni.

Az illetékes hatóság azonnal, és minden esetben e bekezdésben említett bejelentés kézhezvételét, valamint a (3) bekezdésben említett információk kézhezvételét követő két munkanapon belül írásban elismeri az átvételt a részesedést szerezni vagy elidegeníteni kívánó személy felé.

Az illetékes hatóságnak a bejelentés és a 32. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum átvétele írásos elismerésének napjától számítva legfeljebb 60 munkanap (a továbbiakban: az értékelési időszak) áll rendelkezésére a 32. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (a továbbiakban: az értékelés) elvégzésére.

Az illetékes hatóság az átvétel elismerésekor tájékoztatja a részesedést szerezni vagy elidegeníteni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(3) Az illetékes hatóság az értékelési időszak során – de az értékelési időszak ötvenedik munkanapjánál nem később – szükség esetén bármely olyan további információt bekérhet, amely szükséges az értékelés elvégzéséhez. Ezt az információkérést írásban, a szükséges pótlólagos információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóság általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszának átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot meg kell szakítani. A megszakítás nem tarthat tovább húsz munkanapnál. Az illetékes hatóság bármely – az információ kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kéréséről szabad mérlegelése szerint dönt, ez azonban nem járhat az értékelési időszak megszakításával.

(4) Az illetékes hatóság a (3) bekezdés második albekezdésében említett megszakítást legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja, amennyiben a részesedést szerezni vagy elidegeníteni kívánó személy:

a) székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik;

b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik e rendelet, a 73/239/EGK irányelv, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv ([1]) vagy a 2002/83/EK, a 2003/41/EK, a 2004/39/EK, a 2005/68/EK, a 2006/48/EK, a 2009/65/EK vagy a 2011/61/EU irányelv szerinti felügyelet hatálya alá.

([1]) HL L 228., 1992.8.11., 1. o.

▼B

(5) Ha az illetékes hatóság az értékelés befejezésekor a szándékolt részesedésszerzés ellenzéséről dönt, erről két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesíti a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva a döntés indokait. Az illetékes hatóság erről értesíti a 18. cikkben említett kollégiumot. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére egy, a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. A tagállamok mindazonáltal lehetővé tehetik az illetékes hatóság számára, hogy ezt a közzétételt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is megtegye.

(6) Ha az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül nem ellenzi írásban a szándékolt részesedésszerzést, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(7) Az illetékes hatóság megszabhatja a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatja.

(8) A szavazati jogok vagy tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságnak történő bejelentésre vagy az általa történő jóváhagyásra vonatkozó, az e rendeletben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.

32. cikk

Értékelés

(1) A 31. cikk (2) bekezdésében előírt bejelentés és a 31. cikk (3) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóság – a részesedésszerzés tárgyát képező központi szerződő fél stabil és prudens irányítása érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a központi szerződő félre gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbiak alapján értékeli a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megalapozottságát:

a) a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve és megfelelő pénzügyi helyzete;

b) a szándékolt részesedésszerzést követően a központi szerződő fél üzleti tevékenységét irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata;

c) képes lesz-e a központi szerződő fél továbbra is megfelelni az e rendeletben foglaltaknak;

d) a szándékolt részesedésszerzése alapján feltételezhető, hogy pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg elkövetni a 2005/60/EK irányelv 1. cikke értelmében, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ennek kockázatát.

A részesedést szerezni kívánó személy megfelelő pénzügyi helyzetének értékelése során az illetékes hatóság különös figyelmet fordít a részesedésszerzés tárgyát képező központi szerződő fél által folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusára.

Annak értékelése során, hogy a központi szerződő fél képes-e megfelelni e rendeletnek, az illetékes hatóság különös figyelmet fordít arra, hogy azon csoport struktúrája, amelynek a központi szerződő fél részévé válik, lehetővé teszi-e a felügyeleti jogkör hatékony gyakorlását, az információk illetékes hatóságok közötti hatékony cseréjét, valamint a felelősségi körök illetékes hatóságok közötti megosztását.

▼B

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján okuk van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ nem teljes.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedés nagysága tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) A tagállamok közzéteszik az értékeléshez szükséges és a 31. cikk (2) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak meg kell felelniük a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegének, és azokkal arányosnak kell lenniük. A tagállamok nem követelhetnek meg olyan információt, amely a prudenciális értékelés szempontjából lényegtelen.

(5) A 31. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaktól függetlenül, amennyiben ugyanazon központi szerződő fél tekintetében kettő vagy több, minősített részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó szándékról érkezik bejelentés az illetékes hatósághoz, úgy az utóbbi a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kezeli.

(6) Az érintett illetékes hatóságok az értékeléskor egymással szorosan együttműködnek, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az alábbiak egyike:

a) másik központi szerződő fél, más tagállamban engedélyezett hitelintézet, életbiztosító, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás, piacműködtető, értékpapírkiegyenlítésirendszer-működtető, ÁÉKBV-kezelő társaság vagy alternatívbefektetésialap-kezelő;

b) másik központi szerződő fél, más tagállamban engedélyezett hitelintézet, életbiztosító, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás, piacműködtető, értékpapírkiegyenlítésirendszer-működtető, ÁÉKBV-kezelő társaság vagy alternatívbefektetésialap-kezelő anyavállalata;

c) másik központi szerződő felet, más tagállamban engedélyezett hitelintézetet, életbiztosító, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozást, piacműködtetőt, értékpapírkiegyenlítésirendszer-működtetőt, ÁÉKBV-kezelő társaságot vagy alternatívbefektetésialap-kezelőt ellenőrző természetes vagy jogi személy.

(7) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy releváns – információt. Az illetékes hatóságok a releváns információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező központi szerződő felet engedélyező illetékes hatóság határozatában utalni kell a részesedést szerezni kívánó személyért felelős illetékes hatóság részéről kinyilvánított bármely véleményre vagy fenntartásra.

33. cikk

Összeférhetetlenség

(1) A központi szerződő fél hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat vezet be és működtet a közötte (ideértve vezetőit, alkalmazottait, valamint a szoros kapcsolat révén hozzá közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyeket) és klíringtagjai

▼B

vagy azoknak a központi szerződő fél számára ismert ügyfelei között felmerülő potenciális összeférhetetlenségek azonosítására és kezelésére. A lehetséges összeférhetetlenségek feloldása érdekében megfelelő eljárásokat tart fenn és alkalmaz.

(2) Amennyiben a központi szerződő fél összeférhetetlenség kezelésére szolgáló szervezeti vagy adminisztratív intézkedései nem tudják kellő megbízhatósági szinten elkerülni a klíringtagok vagy azok ügyfelei érdeksérülésének kockázatát, a központi szerződő fél, mielőtt újabb tranzakciókat fogadna el az adott klíringtagtól, világosan tudomására hozza az összeférhetetlenség általános jellegét vagy forrását. Amennyiben a központi szerződő fél előtt ismert az ügyfél, úgy értesíti az ügyfelet és azt a klíringtagot, amelyhez az érintett ügyfél tartozik.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél anya- vagy leányvállalat, az írásos szabályoknak figyelembe kell venniük minden olyan körülményt, amelyről a központi szerződő félnek tudomása van vagy tudomása kellene, hogy legyen, és amely a központi szerződő féllel anya- vagy leányvállalati kapcsolatban lévő más vállalkozások struktúrájából vagy üzleti tevékenységéből adódóan összeférhetetlenséget eredményezhet.

(4) Az (1) bekezdéssel összhangban létrehozott írásos szabályok tartalmazzák:

a) azokat a körülményeket, amelyek egy vagy több klíringtag vagy ügyfél érdekei sérülésének lényeges kockázatát magában hordozó összeférhetetlenséget eredményeznek vagy eredményezhetnek;

b) az összeférhetetlenségek kezeléséhez követendő eljárásokat és hozandó intézkedéseket.

(5) A központi szerződő fél minden ésszerű lépést megtesz a rendszereiben tárolt információkkal való bárminemű visszaélés megelőzésére, és megakadályozza ezen információk más üzleti tevékenységekhez való felhasználását. A központi szerződő félnél nyilvántartott bizalmas információkat nem használhatják fel kereskedelmi célra más, a központi szerződő féllel anya- vagy leányvállalati kapcsolatban lévő természetes vagy jogi személyek, kivéve azon ügyfél előzetes írásbeli engedélyével, amelyre a bizalmas információ vonatkozik.

34. cikk

Az üzletmenet folytonossága

(1) A központi szerződő fél megfelelő üzletmenet-folytonossági politikát és vészhelyzet esetére helyreállítási tervet dolgoz ki, hajt végre és tart fenn, amelynek célja a központi szerződő fél funkcióinak megőrzése, a műveletek időben történő helyreállítása, valamint kötelezettségeinek teljesítése. A terv lehetővé teszi legalább a fennakadás bekövetkezésekor folyamatban lévő valamennyi tranzakció helyreállítását, hogy a központi szerződő fél biztonsággal folytatni tudja működését, és a tervezett időben le tudja zárni az ügyleteket.

(2) A központi szerződő fél olyan megfelelő eljárást hoz létre, hajt végre és tart fenn, amely biztosítja az ügyfél és a klíringtagok eszközeinek és pozícióinak időben történő és szabályos elszámolását vagy átruházását, amennyiben a 20. cikk szerinti határozatnak megfelelően visszavonják az engedélyt.

▼B

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az üzletmenet-folytonossági terv, valamint a vészhelyzeti helyreállítási terv minimális tartalmát és előírásait meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

35. cikk

Kiszervezés

(1) Amennyiben a központi szerződő fél kiszervez egyes működéséhez kapcsolódó feladatokat, szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, teljes mértékben felelős marad az e rendelet értelmében fennálló valamennyi kötelezettségének teljesítéséért, és folyamatosan megfelel a következő feltételeknek:

a) a kiszervezés nem eredményezi a felelősség átruházását;

b) a központi szerződő félnek a klíringtagjaival, illetve adott esetben azok ügyfeleivel való kapcsolata és az azokkal szembeni kötelezettségei nem módosulnak;

c) a központi szerződő fél engedélyezésének feltételei ténylegesen nem változnak;

d) a kiszervezés nem akadályozza a felügyeleti és ellenőrzési funkciók gyakorlását, így a megbízás teljesítéséhez szükséges bármilyen releváns információkhoz való helyszíni hozzáférést sem;

e) a kiszervezés nem fosztja meg a központi szerződő felet a kockázatok kezeléséhez szükséges rendszerektől és kontrollmechanizmusoktól;

f) a szolgáltató olyan üzletmenet-folytonossági követelményeket vezet be, amelyek egyenértékűek azokkal, amelyeket a központi szerződő félnek e rendelet értelmében teljesítenie kell;

g) a központi szerződő fél megtartja a nyújtott szolgáltatások minőségének, valamint a szolgáltató szervezeti és tőkemegfelelésének értékeléséhez, továbbá a kiszervezett funkciók hatékony felügyeletéhez és a kiszervezéshez kapcsolódó kockázatok kezeléséhez szükséges szakértelmet és erőforrásokat, és folyamatosan felügyeli e feladatokat és kezeli e kockázatokat;

h) a központi szerződő fél közvetlen hozzáféréssel rendelkezik a kiszervezett feladatok releváns információihoz;

i) a szolgáltató együttműködik az illetékes hatósággal a kiszervezett tevékenységek vonatkozásában;

j) a szolgáltató biztosítja a központi szerződő félhez, annak klíringtagjaihoz és ügyfeleihez kapcsolódó valamennyi bizalmas információ védelmét, vagy – amennyiben a szolgáltató székhelye harmadik országban található – garantálja, hogy az érintett harmadik ország adatvédelmi normái vagy az érintett felek közötti megállapodásban részletezett adatvédelmi normák egyenértékűek az Unióban hatályos adatvédelmi normákkal.

A kockázatkezeléshez kapcsolódó fontosabb tevékenységeket a központi szerződő fél nem szervezheti ki, kivéve, ha azt az illetékes hatóság jóváhagyja.

▼B

(2) Az illetékes hatóság előírja a központi szerződő fél számára a szolgáltató és saját jogainak és kötelezettségeinek elkülönítését és írásbeli megállapodásban való világos rögzítését.

(3) A központi szerződő fél kérésre rendelkezésre bocsát minden olyan információt, amelyre az illetékes hatóságnak szüksége van ahhoz, hogy értékelni tudja a kiszervezett tevékenységek e rendeletnek való megfelelését.

2. FEJEZET

Az üzletvitel szabályai

36. cikk

Általános rendelkezések

(1) A központi szerződő fél klíringtagjainak és adott esetben azok ügyfeleinek történő szolgáltatásnyújtás során tisztességesen és szakszerűen jár el, a klíringtagok és az ügyfelek érdekeivel, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban.

(2) A központi szerződő fél hozzáférhető, átlátható és tisztességes szabályokkal rendelkezik a panaszok időben történő kezeléséhez.

37. cikk

Részvételi követelmények

(1) A központi szerződő fél a kockázatkezelési bizottság 28. cikk (3) bekezdése szerinti tanácsai alapján – adott esetben elszámolt terméktípusonként – meghatározza a belépésre jogosult klíringtagok kategóriáit és a jogosultsági kritériumokat. E kritériumok a központi szerződő félben való részvételi lehetőség nyílt és méltányos biztosítása érdekében megkülönböztetésmentesek, átláthatók és objektívek, és biztosítják, hogy a klíringtagok elegendő pénzügyi forrással és működési kapacitással rendelkezzenek a központi szerződő félben való részvételből fakadó követelmények teljesítéséhez. A részvételt korlátozó kritériumok csak annyiban engedélyezhetők, amennyiben azok célja a központi szerződő fél kockázatának kézben tartása.

(2) A központi szerződő fél biztosítja az (1) bekezdésben említett kritériumok folyamatos teljesülését, és kellő időben hozzáfér az értékelés szempontjából lényeges információkhoz. A központi szerződő fél legalább évente egyszer átfogó felülvizsgálatot tart az e cikk klíringtagjai általi teljesítésére vonatkozóan.

(3) A tranzakciók elszámolását ügyfeleik nevében végző klíringtagok rendelkeznek az e tevékenység elvégzéséhez szükséges pótlólagos pénzügyi forrásokkal és működési kapacitással. A központi szerződő fél klíringtagokra vonatkozó szabályainak lehetővé kell tennie azt, hogy alapvető lényegi információkat gyűjtsön az ügyfélnek nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos jelentős kockázati koncentrációk azonosítása, nyomon követése és kezelése céljából. A klíringtagok kérésre tájékoztatják a központi szerződő felet arról, hogy milyen kritériumok és szabályok mellett teszik lehetővé ügyfeleik számára a központi szerződő fél szolgáltatásainak igénybevételét. Továbbra is a klíringtagok felelősek annak biztosításáért, hogy az ügyfelek eleget tegyenek kötelezettségeiknek.

▼B

(4) A központi szerződő fél objektív és átlátható eljárásokkal rendelkezik azon klíringtagok felfüggesztésére és rendes kizárására, amelyek már nem teljesítik az (1) bekezdésben említett kritériumokat.

(5) A központi szerződő fél csak akkor tagadhatja meg az (1) bekezdésben említett kritériumokat teljesítő klíringtag számára a részvételt, ha döntését írásban kellően megindokolja, és azt átfogó kockázatelemzésre alapozza.

(6) A központi szerződő fél konkrét többletkövetelményeket támaszthat a klíringtagokkal szemben, ilyen többek között a nemteljesítő klíringtag pozíciójának árverésén való részvétel. A többletkövetelményeknek a klíringtag által viselt kockázattal arányosnak kell lennie, és nem korlátozhat egyes klíringtag-kategóriákat a részvétel lehetőségében.

38. cikk

Átláthatóság

(1) A központi szerződő fél és klíringtagjai nyilvánosságra hozzák az általuk nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat. Különkülön hozzák nyilvánosságra az egyes szolgáltatások és funkciók árait és díjait, beleértve az árengedményeket és pénzvisszatérítéseket, valamint e kedvezmények igénybevételének feltételeit. A központi szerződő fél lehetővé teszi klíringtagjai és adott esetben azok ügyfelei számára az általa nyújtott szolgáltatások külön-külön történő igénybevételét.

A központi szerződő fél külön számolja el az általa nyújtott szolgáltatások költségeit és bevételeit, és ezeket az adatokat közli az illetékes hatósággal.

(2) A központi szerződő fél tájékoztatja a klíringtagokat és az ügyfeleket a nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatokról.

(3) A központi szerződő fél ismerteti klíringtagjaival és illetékes hatóságával a klíringtagokkal szembeni nap végi kitettség kiszámításához használt árinformációkat.

A központi szerződő fél összesített alapon nyilvánosságra hozza az egyes eszközkategóriák esetében az elszámolt tranzakciók volumenét, amelyeket a közös szerződő fél összesítve számolt el.

(4) A központi szerződő fél nyilvánossá teszi a harmadik felekkel való kapcsolattartásban általa használt tartalmi és üzenetformátumokra vonatkozó kommunikációs protokollokkal kapcsolatos működési és technikai követelményeket, beleértve a 7. cikkben említetteket is.

(5) A központi szerződő fél nyilvánosságra hozza, ha a klíringtagok megsértik a 37. cikk (1) bekezdésében említett kritériumokat és az e cikk (1) bekezdésében rögzített követelményeket, kivéve, ha az illetékes hatóság az EÉPH-val folytatott konzultációt követően úgy ítéli meg, hogy a közzététel fenyegetné a pénzügyi stabilitást vagy piacba vetett bizalmat, súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

▼B

39. cikk

Elkülönítés és hordozhatóság

(1) A központi szerződő fél olyan elkülönített nyilvántartást és számlákat vezet, amelyek mindenkor és késedelem nélkül lehetővé teszik számára a nála vezetett számlákon a klíringtagok javára tartott eszközök és pozíciók egyértelmű megkülönböztetését a más klíringtagok javára tartott eszközöktől és pozícióktól, valamint a saját eszközeitől.

(2) A központi szerződő fél kérésre olyan elkülönített nyilvántartást és számlákat vezet, amelyek lehetővé teszik minden klíringtag számára a központi szerződő félnél vezetett számlákon e klíringtag eszközeinek és pozícióinak egyértelmű megkülönböztetését a klíringtag ügyfelei javára tartott eszközöktől és pozícióktól (a továbbiakban: gyűjtőszámlás elkülönítés).

(3) A központi szerződő fél köteles olyan elkülönített nyilvántartás- és számlavezetést kínálni, amellyel minden klíringtag számára lehetővé válik a központi szerződő félnél vezetett számlákon az ügyfél javára tartott eszközök és pozíciók egyértelmű megkülönböztetése a más ügyfelek javára tartott eszközöktől és pozícióktól (a továbbiakban: egyéni ügyfél-elkülönítés). A központi szerződő fél kérésre biztosítja a klíringtagok részére a lehetőséget, hogy több számlát nyissanak saját nevükön vagy ügyfeleik nevén.

(4) A klíringtag olyan egymástól elkülönített nyilvántartásokat és számlákat vezet, amelyek lehetővé teszik mind a központi szerződő félnél vezetett számlákon, mind a saját számláin az ügyfelei javára a központi szerződő félnél tartott eszközök és pozíciók elkülönítését a sajátjaiktól.

(5) A klíringtag biztosítja ügyfeleinek a választási lehetőséget legalább a gyűjtőszámlás elkülönítés és az egyéni ügyfél-elkülönítés között, és tájékoztatja őket az egyes választási lehetőségek (7) bekezdés szerinti költségeiről és védelmi szintjéről. Az ügyfél írásban erősíti meg választását.

(6) Ha az ügyfél az egyéni ügyfél-elkülönítést választja, az ügyfélre vonatkozó követelményen túli biztosítéktöbbletet is a központi szerződő félnél kell elhelyezni, és meg kell különböztetni a többi ügyfél, illetve klíringtag biztosítékaitól, továbbá nem szabad kitenni a más számlákon vezetett pozíciókhoz kapcsolódó veszteségeknek.

(7) A központi szerződő felek és a klíringtagok nyilvánossá teszik az általuk biztosított egyes elkülönítési szinteknek megfelelő védelmi szintet és költségeket, és e szolgáltatásokat ésszerű kereskedelmi feltételekkel nyújtják. Az elkülönítés különböző szintjeinek részletezésekor ki kell térni a felkínált elkülönítés adott szintjeinek jogkövetkezményeire, beleértve az adott joghatóság alkalmazandó fizetésképtelenségi jogszabályairól szóló tájékoztatást is.

(8) A központi szerződő félnek használati joga van értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében beszedett biztosítékokhoz, illetve a garanciaalapba e megállapodás keretében beszedett hozzájárulásokhoz, a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló, 2002. június 6-i 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében, amennyiben működési szabályai rendelkeznek e megállapodás alkalmazásáról. A klíringtag írásban erősíti meg a működési szabályok elfogadását. A központi szerződő fél nyilvánosságra hozza e használati jogát, amelyet a 47. cikkel összhangban kell gyakorolni.

([1]) HL L 168., 2002.6.27., 43. o.

▼B

(9) A központi szerződő félnél a számlákon az eszközök és pozíciók elkülönítésére vonatkozó követelmény akkor teljesül, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az eszközök és a pozíciók külön számlákon vannak nyilvántartva;

b) nem lehetséges a különböző számlákon nyilvántartott pozíciók nettósítása;

c) a valamely számlán nyilvántartott pozíciók fedezetéül szolgáló eszközök nincsenek kitéve más számlán nyilvántartott pozíciókhoz kapcsolódó veszteségeknek.

(10) Az eszköz olyan biztosítékeszközt jelent, amelyet pozíciók fedezetéül tartanak, és magában foglalja az e biztosítékkal egyenértékű eszközök átruházásához fűződő jogot, illetve a biztosítékeszközök értékesítéséből származó esetleges bevételeket, de nem foglalja magában a garanciaalaphoz való hozzájárulásokat.

3. FEJEZET

Prudenciális követelmények

40. cikk

Kitettségkezelés

A központi szerződő fél közel valós időben méri és értékeli az egyes klíringtagokkal és adott esetben más olyan központi szerződő felekkel szembeni likviditási és hitelkockázatát, amelyekkel interoperabilitási megállapodást kötött. A központi szerződő fél kellő időben és megkülönböztetésmentes módon fér hozzá az érintett árazási adatforrásokhoz, hogy hatékonyan mérni tudja kitettségét. Ezt ésszerű költségalapon kell elvégezni.

41. cikk

Biztosítéki követelmények

(1) A központi szerződő fél a hitelkockázati kitettség korlátozására biztosítékot ír elő, hív le és gyűjt be a klíringtagoktól és adott esetben az interoperabilitási megállapodással rendelkező központi szerződő felektől. E biztosítékoknak elegendőnek kell lenniük azon potenciális kockázatok fedezésére is, amelyek a központi szerződő fél becslése szerint az érintett pozíciók lezárásáig felmerülhetnek. A biztosítéknak elegendőnek kell lennie a kitettség megfelelő időszak alatti változásainak legalább 99 %-ából eredő veszteségek fedezésére, és biztosítania kell, hogy a központi szerződő fél legalább napi szinten teljes egészében biztosítékeszközzel fedezze kitettségét valamennyi klíringtagjával, és adott esetben azon központi szerződő felekkel, amelyekkel interoperabilitási megállapodást kötött. A központi szerződő fél rendszeresen nyomon követi és szükség esetén felülvizsgálja biztosítékszintjét annak érdekében, hogy az tükrözze az aktuális piaci feltételeket, figyelembe véve az ilyen felülvizsgálatok lehetséges prociklikus hatásait.

(2) A központi szerződő fél biztosítéki követelményeinek kidolgozása során olyan modelleket és paramétereket alkalmaz, amelyek megfelelnek az elszámolt termékek kockázati jellemzőinek, és figyelembe veszik a biztosítékok beszedése között eltelt időszakokat, a piac likviditását, és a változások lehetőségét a tranzakciók időtartama során. A modelleket és a paramétereket az illetékes hatóság hagyja jóvá, és azok a 19. cikk szerinti vélemény tárgyát képezik.

▼B

(3) A központi szerződő fél napközbeni alapon hívja le és szedi be a biztosítékokat, legalább az előre meghatározott értékhatárok átlépésekor.

(4) A központi szerződő fél lehívja és beszedi azokat a biztosítékokat, amelyek a meghatározott pénzügyi eszközök tekintetében megfelelnek a 39. cikkel összhangban vezetett számlákon nyilvántartásba vett pozíciókból eredő kockázatok fedezésére. A központi szerződő fél csak akkor számíthatja ki a biztosítékot a pénzügyi eszközök egy portfóliója tekintetében, ha az erre használt módszer prudens és megalapozott.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val és a KBER-rel folytatott konzultációt követően kidolgozza azon szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák az (1) bekezdésben említett, a pénzügyi eszközök különböző kategóriái esetében figyelembe veendő, a likviditási időszakra vonatkozó megfelelő százalékos arányt és időhorizontot, valamint a múltbéli volatilitás kiszámítását, figyelembe véve a prociklikusság korlátozására vonatkozó célkitűzést és azokat a feltételeket, amelyek mellett a (4) bekezdés szerinti portfólió biztosítéki gyakorlatok bevezethetők.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

42. cikk

Garanciaalap

(1) A központi szerződő fél a klíringtagjaival szembeni hitelkockázati kitettségének további csökkentése érdekében előfinanszírozott garanciaalapot tart fenn az egy vagy több klíringtag nemteljesítéséből – ideértve a fizetésképtelenségi eljárás megindítását is – eredő azon veszteségek fedezésére, amelyek meghaladják a 41. cikkben meghatározott biztosítéki követelmények által fedezett veszteségeket.

A központi szerződő fél meghatározza azt a minimális összeget, amely alá a garanciaalap mértéke nem csökkenhet.

(2) A központi szerződő fél meghatározza a garanciaalapba fizetendő hozzájárulás minimális összegét és az egyes klíringtagok hozzájárulásának kiszámításához alkalmazandó kritériumokat. A hozzájárulásoknak arányosaknak kell lenniük az egyes klíringtagok kitettségével.

(3) A garanciaalapnak legalább azt lehetővé kell tennie, hogy a központi szerződő fél – rendkívüli, de valószerű piaci körülmények között is – képes legyen viselni azon klíringtag nemteljesítését, amelylyel szemben a kitettsége a legnagyobb, illetve a második és harmadik legnagyobb klíringtag nemteljesítését, amennyiben az azokkal szembeni összkitettsége nagyobb. A központi szerződő fél rendkívüli, de valószerű piaci körülményeket feltételező forgatókönyveket dolgoz ki. A forgatókönyvek között szerepelniük kell azoknak az időszakoknak, amikor azokon a piacokon, amelyek számára a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt, a legnagyobb volatilitás volt tapasztalható, valamint különböző lehetséges jövőbeli forgatókönyveknek. A forgatókönyvek kidolgozásakor figyelembe kell venni a pénzügyi erőforrások hirtelen értékesítésének és a piaci likviditás gyors csökkenéseinek lehetőségét.

(4) A központi szerződő fél az általa elszámolt valamennyi pénzügyi eszközkategóriára létrehozhat garanciaalapokat.

▼B

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER-rel szoros együttműködésben és az EBH-val folytatott konzultációt követően kidolgozza azon szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák a (3) bekezdés szerinti, rendkívüli, de valószerű piaci körülmények meghatározására szolgáló, a garanciaalap vagy a 43. cikkben említett egyéb pénzügyi források méretének megállapításakor használandó keretet.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardok tervezetét 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadására.

43. cikk

Egyéb pénzügyi források

(1) A központi szerződő félnek elegendő előfinanszírozott pénzügyi forrással kell rendelkeznie azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyekre a 41. cikkben meghatározott biztosítéki követelmények és a 42. cikk szerinti garanciaalap már nem nyújtanak fedezetet. ►C1 Az ilyen előfinanszírozott pénzügyi ◄ forrásoknak magukban kell foglalniuk a központi szerződő fél elkülönített forrásait, a központi szerződő fél szabad rendelkezésére kell állniuk, és nem használhatók a 16. cikk szerinti tőkekövetelmények teljesítésére.

(2) A 42. cikkben említett garanciaalapnak és az e cikk (1) bekezdésében említett egyéb pénzügyi forrásoknak minden időpontban elegendőnek kell lenniük arra, hogy a központi szerződő fél rendkívüli, de valószerű piaci körülmények között el tudja viselni legalább azon két klíringtag nemteljesítését, amelyekkel szemben a legnagyobb a kitettsége.

(3) A központi szerződő fél felkérheti a teljesítő klíringtagokat, hogy egy másik klíringtag nemteljesítése esetén biztosítsanak pótlólagos forrásokat. A klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitettsége korlátozott.

44. cikk

Eszközök a likviditási kockázat kezelésére

(1) A központi szerződő félnek mindenkor hozzá kell tudnia jutni a feladatai és tevékenységei végzéséhez szükséges megfelelő likviditáshoz. A központi szerződő fél a megfelelő likviditás fenntartásához szükséges mértékű hitelkeretet tart fent vagy más hasonló konstrukciót alakít ki annak érdekében, hogy fedezni tudja likviditási szükségleteit, arra az esetre, ha a rendelkezésére álló pénzügyi források nem lennének azonnal felhasználhatók a központi szerződő fél részéről. Egy klíringtag és annak anya- vagy leányvállalatai együttesen legfeljebb 25 %-át nyújthatják a központi szerződő fél számára szükséges hitelkeretnek.

A központi szerződő fél napi szinten méri potenciális likviditási szükségletét. Figyelembe veszi legalább az azon két klíringtag nemteljesítése által jelentett likviditási kockázatot, amelyekkel szemben kitettsége a legnagyobb.

(2) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az illetékes hatóságokkal és a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az (1) bekezdésben említett, a központi szerződő fél által viselendő likviditási kockázat kezelésére szolgáló keretet meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

▼B

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

45. cikk

Többlépcsős veszteségfedezés

(1) A központi szerződő fél a veszteségek fedezésére más pénzügyi források előtt a nemteljesítő klíringtag által befizetett biztosítékot használja fel.

(2) Amennyiben a nemteljesítő klíringtag által befizetett biztosíték nem elegendő a központi szerződő félnél felmerült veszteségek fedezésére, a központi szerződő fél a nemteljesítő tag garanciaalaphoz való hozzájárulását használja fel a veszteségek fedezésére.

(3) A központi szerződő fél csak azt követően használhatja a teljesítő klíringtagok garanciaalaphoz való hozzájárulásait és a 43. cikk (1) bekezdése szerinti egyéb pénzügyi forrásokat, miután kimerítette a nemteljesítő tag hozzájárulásait.

(4) A központi szerződő fél a teljesítő klíringtagok garanciaalaphoz való hozzájárulásainak igénybevétele előtt az elkülönített saját forrásait használja fel. A központi szerződő fél nem használhatja a teljesítő klíringtagok által befizetett biztosítékokat a más klíringtag nemteljesítéséből származó veszteségek fedezésére.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az illetékes hatóságokkal és a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza a központi szerződő félnek a (4) bekezdés szerint használandó saját eszközeinek kiszámítására és fenntartására vonatkozó módszertant meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

46. cikk

A biztosítékeszközökre vonatkozó követelmények

(1) A központi szerződő fél nagymértékben likvid, minimális piaci és hitelkockázatú biztosítékeszközöket fogadhat el a klíringtagokkal szembeni kezdeti vagy folyamatos kitettség fedezésére. A központi szerződő fél a nem pénzügyi szerződő felekre vonatkozóan elfogadhat bankgaranciákat, az ilyen garanciákat a klíringtag bankkal szembeni kitettségeként figyelembe véve. A központi szerződő fél megfelelő levonásokat (haircut) alkalmaz az eszközök értékére, mely levonásoknak tükrözniük kell azt, hogy az eszközértékek mennyivel csökkenhetnek utolsó újraértékelésük és azon időpont között, amikorra értékesítésük ésszerűen feltételezhető. A központi szerződő fél figyelembe veszi a valamely piaci résztvevő nemteljesítését követően jelentkező likviditási kockázatot, valamint a bizonyos eszközökhöz kapcsolódó koncentrációs kockázatot, ami az elfogadható biztosítékeszközök és a vonatkozó levonások megállapításához vezethet.

▼B

(2) A központi szerződő fél adott esetben, amennyiben az kellőképpen prudens, biztosítéki követelményeinek fedezésére elfogadhatja biztosítékeszközként a származtatott ügylet alapjául szolgáló eszközt vagy a központi szerződő fél kitettségét eredeztető pénzügyi eszközt.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val, az ERKT-val és a KBER-rel folytatott konzultációt követően kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét a következők meghatározására:

a) a magas likviditásúnak tekinthető biztosítékeszközök típusa – számlapénz, arany, államkötvények és kiváló minőségű vállalati kötvények, fedezeti kötvények;

b) az (1) bekezdésben említett levonások;

c) a kereskedelmi banki garanciák biztosítékeszközként való elfogadhatóságára vonatkozó feltételek.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

47. cikk

Befektetési politika

(1) A központi szerződő fél csak pénzeszközbe vagy magas likviditású és minimális piaci és hitelkockázatú pénzügyi eszközökbe fektetheti pénzügyi erőforrásait. A központi szerződő fél befektetéseinek gyorsan, minimális negatív árhatással értékesíthetőnek kell lenniük.

(2) A 16. cikk (2) bekezdésének és a 45. cikk (4) bekezdésének az alkalmazásában nem kell figyelembe venni a tőke azon összegét – beleértve a központi szerződő fél eredménytartalékát és tartalékait –, amelyet nem fektetnek be az (1) bekezdés szerint.

(3) A biztosítékként, illetve a garanciaalaphoz való hozzájárulásként befizetett pénzügyi eszközöket lehetőség szerint olyan értékpapírki-egyenlítésirendszer-üzemeltetőknél kell biztosítékként helyezni, amelyek biztosítják ezen pénzügyi eszközök teljes körű védelmét. Lehetőség van engedélyezett pénzügyi intézményekkel kialakított más, nagyfokú biztonságot nyújtó megállapodások alkalmazására is.

(4) A központi szerződő fél számlapénz-biztosítékait engedélyezett pénzügyi intézményekkel kialakított, nagyfokú biztonságot nyújtó megállapodások alkalmazásával vagy a központi bankok által biztosított letéti rendelkezésre állás, illetve a központi bankok által kínált más hasonló eszközök igénybevételével kell elhelyezni.

(5) Amennyiben valamely központi szerződő fél harmadik félnél helyez biztosítékba eszközöket, biztosítania kell, hogy a klíringtagok által biztosítékba helyezett eszközök megkülönböztethetők legyenek a központi szerződő fél eszközeitől és az említett harmadik fél eszközeitől, mégpedig úgy, hogy a harmadik fél könyveiben eltérő névvel ellátott számlán vezeti azokat, vagy más egyenértékű, azonos szintű védelmet biztosító intézkedéseket alkalmaz. A központi szerződő félnek szükség esetén azonnal hozzá kell tudnia jutni a pénzügyi eszközökhöz.

(6) A központi szerződő fél nem fektetheti be tőkéjét, valamint a 41., 42., 43., illetve 44. cikkben meghatározott követelményekből származó összegeket saját értékpapírjaiba, illetve anya- vagy leányvállalatának értékpapírjaiba.

▼B

(7) Befektetési döntései során a központi szerződő fél figyelembe veszi az egyes adósokkal szembeni teljes hitelkockázati kitettségét, és biztosítja, hogy bármely adóssal szembeni teljes hitelkockázati kitettsége az elfogadható koncentrációs korlátok között maradjon.

(8) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val és a KBER-rel folytatott konzultációt követően kidolgozza olyan szabályozástechnikai standardok tervezetét, amelyek meghatározzák, hogy mely pénzügyi eszközök tekinthetők az (1) bekezdés szerint magas likviditású, minimális piaci és hitelkockázattal rendelkezőnek, továbbá meghatározzák a (3) és (4) bekezdés szerinti, nagyfokú biztonságot nyújtó letéti formákra vonatkozó megállapodásokat és a (7) bekezdésben említett koncentrációs korlátokat.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48. cikk

Nemteljesítési eljárások

(1) A központi szerződő fél részletes eljárásokat vezet be arra az esetre, ha valamely klíringtag nem teljesíti a 37. cikkben meghatározott, a központi szerződő félben való részvételre vonatkozó követelményeket az előírt határidőn belül és a központi szerződő fél által kidolgozott eljárásoknak megfelelően. A központi szerződő fél részletesen meghatározza az abban az esetben követendő eljárásokat, ha a klíringtag nemteljesítését nem a központi szerződő fél állapítja meg. Ezeket az eljárásokat évente felülvizsgálják.

(2) A központi szerződő fél haladéktalanul intézkedéseket hoz a nemteljesítésből származó veszteségek és likviditási nyomás korlátozására, és biztosítja, hogy bármely klíringtag pozícióinak zárása ne okozzon zavart a működésben, és ne tegye ki a teljesítő tagokat olyan veszteségeknek, amelyeket azok nem tudnak előrejelezni vagy kezelni.

(3) Amennyiben a központi szerződő fél úgy ítéli meg, hogy a klíringtag nem lesz képes teljesíteni jövőbeli kötelezettségeit, haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot, még azelőtt, hogy bejelentik, illetve elindítják a nemteljesítési eljárásokat. Az illetékes hatóság haladéktalanul közli ezt az információt az EÉPH-val, a KBER érintett tagjaival és a nemteljesítő klíringtag felügyeletéért felelős hatósággal.

(4) A központi szerződő fél biztosítja nemteljesítési eljárásainak végrehajthatóságát. Megtesz minden ésszerű lépést annak biztosítására, hogy törvényes jogkörrel rendelkezzen a nemteljesítő klíringtag saját számlás pozícióinak likviddé tételéhez, valamint a nemteljesítő klíringtag ügyfélpozícióinak áthelyezéséhez vagy likviddé tételéhez.

(5) Amennyiben a központi szerződő fél nyilvántartásában és számláin az eszközök és a pozíciók a nemteljesítő klíringtag ügyfeleinek javára a 39. cikk (2) bekezdése szerint vannak nyilvántartva, minimális követelmény a központi szerződő féllel szemben, hogy szerződéses kötelezettséget vállaljon arra, hogy – az érintett ügyfelek kérése esetén, a nemteljesítő klíringtag hozzájárulásától függetlenül – megindítsa azokat az eljárásokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemteljesítő klíringtag által az ügyfelek javára tartott eszközöket és pozíciókat átruházzák egy olyan klíringtagra, melyet az ügyfelek együttesen jelöltek ki. A másik klíringtag csak abban az esetben köteles ezen eszközök és pozíciók átvételére, ha előzőleg olyan szerződéses kapcsolatba lépett az ügyfelekkel, amellyel vállalta ezt. Amennyiben a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott áthelyezésre előírt időn belül az említett másik klíringtaghoz való áthelyezés bármilyen okból

▼B

meghiúsul, a központi szerződő fél a szabályzata által engedélyezett bármely intézkedését alkalmazhatja az adott pozíciókkal kapcsolatos kockázatok tényleges kezelésére, beleértve a nemteljesítő klíringtag által az ügyfelei javára tartott eszközök és pozíciók értékesítését is.

(6) Amennyiben a központi szerződő fél nyilvántartásában és számláin az eszközök és a pozíciók a nemteljesítő klíringtag ügyfelének javára a 39. cikk (3) bekezdése szerint vannak nyilvántartva, követelmény a központi szerződő féllel szemben, hogy szerződéses kötelezettséget vállaljon arra, hogy – az ügyfél kérése esetén, a nemteljesítő klíringtag hozzájárulásától függetlenül – megindítsa azon eljárásokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemteljesítő klíringtag által az ügyfél javára tartott eszközöket és pozíciókat átruházzák egy olyan klíringtagra, melyet az ügyfél jelölt ki. A másik klíringtag csak abban az esetben köteles ezen eszközök és pozíciók átvételére, ha előzőleg olyan szerződéses kapcsolatba lépett az ügyféllel, amellyel vállalta ezt. Amennyiben a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott áthelyezésre előírt időn belül az említett másik klíringtaghoz való áthelyezés bármilyen okból meghiúsul, a központi szerződő fél a szabályzata által engedélyezett bármely intézkedését alkalmazhatja az adott pozíciókkal kapcsolatos kockázatok tényleges kezelésére, beleértve a nemteljesítő klíringtag által az ügyfél javára tartott eszközök és pozíciók értékesítését is.

(7) Az ügyfelek 39. cikk (2) és (3) bekezdése szerint megkülönböztetett biztosítékeszközei csak a javukra tartott pozíciók fedezésére használhatók. Amennyiben a klíringtag nemteljesítésének kezelésére szolgáló, a központi szerződő fél által végzett eljárás befejeztével az egyenleg a központi szerződő fél tartozását mutatja, ezt az összeget azonnal vissza kell juttatni az ügyfelek részére, amennyiben azok kiléte ismert a központi szerződő fél előtt, ellenkező esetben pedig a klíringtagnak, az ügyfelei javára.

49. cikk

A modellek felülvizsgálata, stresszteszt és visszamérés

(1) A központi szerződő fél rendszeresen felülvizsgálja a biztosítéki követelmények, a garanciaalaphoz való hozzájárulások, valamint a biztosítékeszközökre vonatkozó követelmények kiszámításához alkalmazott modelleket és paramétereket, továbbá a kockázat kézben tartására szolgáló többi mechanizmust. A modelleket szigorú és gyakori stressztesztnek veti alá, hogy értékelni tudja alkalmazkodóképességüket rendkívüli, de valószerű piaci körülmények között, és visszamérést hajt végre az elfogadott módszertan megbízhatóságának értékelésére. A központi szerződő fél független érvényességre vonatkozó jóváhagyást szerez be a fentiek vonatkozásában, tájékoztatja az illetékes hatóságot és az EÉPH-t az elvégzett tesztek eredményeiről, és megszerzi az illetékes hatóságának és az EÉPH-nak a jóváhagyását a modellek és paraméterek bármely módosításának elfogadása előtt.

A 19. cikk szerinti kollégium véleményt ad az elfogadott modellekről és a paraméterekről, valamint azok jelentős módosításairól.

Az EÉPH gondoskodik arról, hogy az európai felügyeleti hatóságok megkapják a stressztesztek eredményeire vonatkozó információkat annak érdekében, hogy felmérhessék a pénzügyi vállalkozások kitettségét a nemteljesítő központi szerződő féllel szemben.

▼B

(2) A központi szerződő fél rendszeresen teszteli nemteljesítési eljárásainak alapvető aspektusait, és megtesz minden ésszerű lépést annak biztosítására, hogy valamennyi klíringtag tisztában legyen azokkal, és rendelkezzen a megfelelő eljárásokkal a nemteljesítés esetére való reagáláshoz.

(3) A központi szerződő fél nyilvánosságra hozza a kockázatkezelési modelljével kapcsolatos kulcsfontosságú információkat és az (1) bekezdésben említett stressztesztelvégzésénél alkalmazott feltevéseket.

(4) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH az EBH-val, más érintett illetékes hatóságokkal és a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza a következőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) a pénzügyi eszközök és portfóliók különböző kategóriái esetében végrehajtandó tesztek típusai;

b) a klíringtagok vagy más felek részvétele a tesztekben;

c) a tesztek gyakorisága;

d) a tesztek időhorizontja;

e) a (3) bekezdésben említett kulcsfontosságú információk.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

50. cikk

Kiegyenlítés

(1) A központi szerződő fél lehetőség szerint, központi banki pénzt használ a tranzakciók kiegyenlítéséhez. ►C1 Amennyiben nem használ központi banki pénzt, megteszi a készpénz-kiegyenlítési kockázatok szigorú korlátozásához szükséges lépéseket. ◄

(2) A központi szerződő fél világosan bemutatja a pénzügyi eszközök átadására vonatkozó kötelezettségeit, ideértve azt is, hogy kötelezettsége a pénzügyi eszköz átadásának megtételére vagy fogadására vonatkozik-e, illetve, hogy kártalanítja-e a résztvevőket az átadási folyamat során keletkezett veszteségekért.

(3) Amennyiben a központi szerződő félnek pénzügyi eszközök átadásának megtételére vagy fogadására vonatkozó kötelezettsége van, az elsődleges kockázatot „fizetés ellenében történő átadás” mechanizmusa révén a lehető legnagyobb mértékben kiküszöböli.

V. CÍM

INTEROPERABILITÁSI MEGÁLLAPODÁSOK

51. cikk

Interoperabilitási megállapodások

(1) A központi szerződő fél interoperabilitási megállapodást köthet más központi szerződő féllel, amennyiben teljesülnek a 52., 53. és 54. cikkben előírt követelmények.

▼B

(2) Egy adott kereskedési helyszínnek történő szolgáltatásnyújtás céljából más központi szerződő féllel kötött interoperabilitási megállapodás esetében a központi szerződő félnek megkülönböztetésmentes hozzáféréssel kell rendelkeznie az adott kereskedési helyszíntől származó, feladatainak ellátásához szükséges adatokhoz, amennyiben a központi szerződő fél megfelel a kereskedési helyszín által megállapított működési és technikai követelményeknek, továbbá megkülönböztetésmentes hozzáféréssel kell rendelkeznie az érintett kiegyenlítési rendszerhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett interoperabilitási megállapodás megkötése és az adatállományokhoz vagy kiegyenlítési rendszerhez való hozzáférés közvetlenül és közvetetten is csak a megállapodásból vagy hozzáférésből származó kockázatok kezelése érdekében tagadhatók meg vagy korlátozhatók.

52. cikk

Kockázatkezelés

(1) Az interoperabilitási megállapodást kötő központi szerződő felek:

a) a megállapodásból származó kockázatok hatékony azonosítására, felügyeletére és kezelésére szolgáló megfelelő politikákat, eljárásokat és rendszereket hoznak létre, hogy kellő időben tudják teljesíteni kötelezettségeiket;

b) megállapodnak jogaikról és kötelezettségeikről, beleértve a kapcsolatukra irányadó jog meghatározását is;

c) azonosítják, felügyelik és hatékonyan kezelik a hitel- és a likviditási kockázatot, annak érdekében, hogy az egyik központi szerződő fél klíringtagjának nemteljesítése ne legyen hatással az interoperábilis központi szerződő félre;

d) azonosítják, felügyelik és kezelik az interoperabilitási megállapodásból származó potenciális kölcsönös függéseket és korrelációkat, amelyek hatással lehetnek a klíringtagok koncentrációjához és a pénzügyi források összevonásához kapcsolódó hitel- és likviditási kockázatokra.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában a központi szerződő felek adott esetben a 98/26/EK irányelvben rögzítettekkel azonos szabályokat alkalmazzák az átutalási megbízások rendszereikbe történő bevitelének, illetve a visszavonhatatlanságnak az időpontja tekintetében.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazásában a megállapodás feltételei rögzítik valamely, az interoperabilitási megállapodásban részt vevő központi szerződő fél nemteljesítése következményeinek kezelésére vonatkozó eljárást.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában a központi szerződő feleknek robusztus eszközökkel kell rendelkezniük a klíringtagok biztosítékeszközének a megállapodás keretében történő ismételt felhasználásának ellenőrzésére, amennyiben ezt illetékes hatóságaik engedélyezik. A megállapodás rögzíti, hogy e kockázatok hogyan kerülnek kezelésre, figyelembe véve a biztosítékeszközök elegendőségét és a továbbterjedés korlátozásának szükségességét.

(2) Amennyiben a központi szerződő felek klíringtagokkal, illetve egymással szembeni kitettségének fedezésére szolgáló kockázatkezelési modelljei különbözőek, a központi szerződő felek azonosítják e különbségeket, értékelik az azokból esetlegesen származó kockázatokat és (többek között pótlólagos pénzügyi forrásokat biztosító) intézkedéseket hoznak, amelyek korlátozzák a kockázatok interoperabilitási megállapodásra gyakorolt hatását, valamint a továbbterjedési kockázatot tekintve a

▼B

potenciális következményeket, és biztosítják, hogy e különbségek a központi szerződő felek egyike esetében se befolyásolják a klíringtagok nemteljesítése következményeinek kezelésére irányuló képességet.

(3) A felek eltérő megállapodása hiányában az (1) és (2) bekezdésből adódóan felmerülő költségeket az interoperabilitást, illetve hozzáférést kérelmező központi szerződő fél viseli.

53. cikk

Központi szerződő felek közötti biztosíték nyújtásának szabályai

(1) A központi szerződő félnek a számlákon meg kell különböztetnie az azon központi szerződő felek javára tartott eszközöket és pozíciókat, amelyekkel interoperabilitási megállapodást kötött.

(2) Ha a központi szerződő fél, amely interoperabilitási megállapodást kötött egy másik központi szerződő féllel, értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében csak kezdeti biztosítékot nyújt a központi szerződő félnek, akkor az átvevő központi szerződő fél nem jogosult a másik központi szerződő fél által nyújtott biztosíték használatára.

(3) A pénzügyi eszköz formájában kapott biztosítékeszközt a 98/26/EK irányelv szerint bejelentett értékpapírkiegyenlítésirendszer-üzemeltetőknél vezetett számlán kell elhelyezni.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti eszközök csak akkor állhatnak az azt átvevő központi szerződő fél rendelkezésére, ha az interoperabilitási megállapodás keretében biztosítékeszközt nyújtó központi szerződő fél nem teljesít.

(5) Az interoperabilitási megállapodás keretében biztosítékeszközt átvevő központi szerződő fél nemteljesítése esetén az (1) és (2) bekezdés szerinti biztosítékeszközt haladéktalanul vissza kell juttatni az azt nyújtó központi szerződő félnek.

54. cikk

Az interoperabilitási megállapodások jóváhagyása

(1) Az interoperabilitási megállapodáshoz az érintett központi szerződő felek illetékes hatóságainak előzetes jóváhagyása szükséges. Az interoperabilitási megállapodás jóváhagyására vonatkozóan a 17. cikk szerinti eljárást kell alkalmazni.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor hagyják jóvá az interoperabilitási megállapodást, ha az érintett központi szerződő fél a 17. cikk szerint engedéllyel rendelkezik elszámolásra, vagy a 25. cikk szerint elismerték, vagy egy már meglévő nemzeti engedélyezési rendszer keretében legalább három éve engedélyezték, továbbá a 52. cikkben rögzített követelmények teljesülnek, és a tranzakciók elszámolásának a megállapodás szerinti technikai feltételei lehetővé teszik a pénzügyi piacok zökkenőmentes és rendes működését, valamint a megállapodás nem csökkenti a felügyelet hatékonyságát.

(3) Amennyiben valamelyik illetékes hatóság úgy véli, hogy nem teljesülnek a (2) bekezdésben foglalt feltételek, írásban nyújt magyarázatot a kockázatokkal kapcsolatos megfontolásairól a többi illetékes hatóságnak és az érintett központi szerződő feleknek. Értesíti az EÉPH-t is, amely véleményt bocsát ki a kockázattal kapcsolatos megfontolások helytállóságáról és az interoperabilitási megállapodás elutasításának jogosságáról. Az EÉPH véleményét valamennyi érintett

▼B

központi szerződő fél számára hozzáférhetővé kell tenni. Amennyiben az EÉPH véleménye eltér az érintett illetékes hatóság értékelésétől, az illetékes hatóság az EÉPH véleményét figyelembe véve újra megfontolja álláspontját.

(4) Az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkében rögzített eljárással összhangban 2012. december 31-ig iránymutatást vagy ajánlást bocsát ki az interoperabilitási megállapodások értékelésének következetessé, hatékonnyá és eredményessé tétele érdekében.

Az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az iránymutatások és ajánlások tervezeteit.

VI. CÍM

A KERESKEDÉSI ADATTÁRAK NYILVÁNTARTÁSA ÉS FELÜGYELETE

1. FEJEZET

A kereskedési adattárak nyilvántartásba vételének feltételei és eljárásai

55. cikk

A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele

(1) A kereskedési adattárakat az EÉPH a 9. cikk céljaira nyilvántartásba veszi.

(2) E cikk értelmében az a kereskedési adattár vehető nyilvántartásba, amely az Unióban székhellyel rendelkező jogi személy, és megfelel a VII. cím követelményeinek.

(3) A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele az Unió egész területére érvényes.

(4) A nyilvántartásba vett kereskedési adattárnak mindenkor meg kell felelnie a nyilvántartásba vétel feltételeinek. A kereskedési adattár indokolatlan késedelem nélkül értesíti az EÉPH-t a nyilvántartásbavételi feltételekben bekövetkező bármely változásról.

56. cikk

Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

(1) A kereskedési adattár a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az EÉPH-hoz nyújtja be.

(2) A kérelem kézhezvételét követő 20 munkanapon belül az EÉPH értékeli, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be.

Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt szab meg, amelynek leteltéig a kereskedési adattárnak pótlólagos információkat kell nyújtania.

Az EÉPH azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanságát, ennek megfelelően értesíti a kereskedési adattárat.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH kidolgozza az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vétel iránti kérelem részleteit meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

(4) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH kidolgozza az EÉPH-hoz benyújtandó, nyilvántartásba vétel iránti kérelem formátumát meghatározó végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

57. cikk

Az illetékes hatóságok nyilvántartásba vételt megelőző értesítése és a velük folytatandó konzultáció

(1) Amennyiben valamely nyilvántartásba vételét kérelmező kereskedési adattárat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága már engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az említett illetékes hatóságot, illetve konzultál vele, mielőtt az érintett kereskedési adattárat nyilvántartásba venné.

(2) Az EÉPH és az érintett illetékes hatóság minden olyan információt átad egymásnak, amelyre szükség van az adott kereskedési adattár nyilvántartásba vételéhez, illetve annak felügyeletéhez, hogy a szervezet megfelel-e nyilvántartásba vételére, illetve engedélyezésére a székhelye szerinti tagállamban rá vonatkozó feltételeknek.

58. cikk

A kérelem megvizsgálása

(1) Az EÉPH az 56. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett értesítéstől számított 40 munkanapon belül megvizsgálja a nyilvántartásbavételi kérelmet a kereskedési adattár 78–81. cikknek való megfelelése alapján, és megalapozott indokolással ellátott határozatot fogad el a nyilvántartásba vételről vagy annak elutasításáról.

(2) Az EÉPH által az (1) bekezdésnek megfelelően kibocsátott határozat az elfogadása utáni ötödik munkanapon lép hatályba.

59. cikk

Értesítés az EÉPH nyilvántartásba vételre vonatkozó határozatáról

(1) Amennyiben az EÉPH határozatot fogad el a nyilvántartásba vételről, annak elutasításáról vagy a nyilvántartásból való törlésről, 5 munkanapon belül értesíti a kereskedési adattárat, csatolva határozatának megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti határozatáról az 57. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot.

(2) Az EÉPH az (1) bekezdésnek megfelelően hozott valamennyi határozatról tájékoztatja a Bizottságot.

(3) Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett kereskedési adattárak listáját. E listát az (1) bekezdés szerinti határozatok elfogadását követő öt munkanapon belül frissíteni kell.

▼B

60. cikk

A 61–63. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 61–63. cikk által az EÉPH-ra vagy az EÉPH valamely tisztviselőjére vagy az EÉPH által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok kiszolgáltatásának az előírására, amelyek esetében a felhasználására jogosultak köre jogilag korlátozott.

61. cikk

Információkérés

(1) Az EÉPH egyszerű kérés formájában vagy határozattal előírhatja, hogy a kereskedési adattárak és a velük kapcsolatban álló harmadik felek, amelyekhez a kereskedési adattárak kiszerveztek bizonyos operatív funkciókat vagy tevékenységeket, minden olyan információt adjanak meg a számára, amely az e rendelet szerinti feladatainak ellátásához szükséges.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű kérés megküldésekor az EÉPH:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza az igényelt információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) tájékoztatja azt a személyt, akitől az információt kéri, hogy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető; és

f) felhívja a figyelmet a 65. cikkben és az I. melléklet IV. szakaszának a) pontjában arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az EÉPH:

a) a kérés jogalapjaként e cikket jelöli meg;

b) meghatározza a kérés célját;

c) részletesen meghatározza az igényelt információt;

d) meghatározza az információnyújtás határidejét;

e) felhívja a figyelmet a 66. cikkben arra az esetre előírt időszakos kényszerítő bírságra, ha a nyújtott információ hiányos;

f) felhívja a figyelmet a 65. cikkben és az I. melléklet IV. szakaszának a) pontjában arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak, vagy félrevezető; valamint

g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikke értelmében a határozat ellen fellebbezni lehet az EÉPH fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgáltatható az Európai Unió Bíróságával.

▼B

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében a törvény vagy az alapszabályuk által képviseletükre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek szintén jogosultak az ügyfelük nevében az információ benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az EÉPH haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az (1) bekezdésben említett, az információkérés által érintett személyek tartózkodási hellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

62. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EÉPH a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más személyek jogosultak az alábbiakra:

a) a feladatainak végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;

b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;

c) a 61. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;

d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;

e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 66. cikk értelmében abban az esetben kivetendő időszakos kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem, vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 65. cikknek és az I. melléklet IV. szakasza b) pontjának értelmében abban az esetben kivetendő pénzbírságot, ha a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően, vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) Az 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozata alapján elrendelt vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 66. cikkben előírt időszakos kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bíróságával felülvizsgáltatható.

▼B

(4) Az EÉPH a vizsgálat előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az EÉPH kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez a nemzeti jogszabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) A (5) bekezdésben említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EÉPH határozata hiteles-e, és hogy az előirányzott kényszerítő intézkedések a vizsgálat tárgyára figyelemmel nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataiban foglalt adatokat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

63. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EÉPH az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 61. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek üzlethelyiségeiben vagy telkén. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EÉPH előzetes bejelentés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést.

(2) Az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek az EÉPH vizsgálati határozatával érintett jogi személyek bármely üzlethelyiségébe és telkére beléphetnek, és rendelkeznek a 62. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelységet, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 66. cikk értelmében abban az esetben kivetendő időszakos kényszerítő bírságot, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek. Az EÉPH a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül.

(4) A 61. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 66. cikkben előírt időszakos kényszerítő bírságra, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által

▼B

felülvizsgálható. Az EÉPH az ilyen határozatok meghozatala előtt konzultál azon tagállam illetékes hatóságával, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül.

(5) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az EÉPH kérésére aktívan segítik az EÉPH által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. E célból rendelkezésükre állnak a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörök. A szóban forgó tagállam illetékes hatóságának tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(6) Az EÉPH arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzék el a nevében az e cikkben és a 62. cikk (1) bekezdésében meghatározott konkrét vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. Az illetékes hatóságok e célból az EÉPH-éval azonos, az e cikkben és a 62. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskörrel rendelkeznek.

(7) Amennyiben az EÉPH által felhatalmazott tisztviselők és más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(8) Amennyiben az (1) bekezdésben említett helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti jogszabályok szerint valamely igazságszolgáltatási hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt meg kell kérni. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(9) A (8) bekezdésben említett engedély iránti kérelem esetén a nemzeti igazságszolgáltatási hatóság ellenőrzi, hogy az EÉPH határozata hiteles-e, és hogy az előirányzott kényszerítő intézkedések az ellenőrzés tárgyának figyelembevételével nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságszolgáltatási hatóság részletes indokolást kérhet az EÉPH-tól. A részletes indokolás iránti kérelem különösen azon okokra vonatkozhat, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságszolgáltatási hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataiban foglalt adatokat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

64. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kivetésének eljárási szabályai

(1) Amennyiben az EÉPH az e rendelet szerinti feladatainak végzése során megállapítja, hogy fennállhat az I. mellékletben felsorolt egy vagy több jogsértés esetének alapos gyanúja, akkor az EÉPH-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt vizsgálatvezető nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem

▼B

közvetlenül, sem közvetetten az érintett kereskedési adattár felügyeletében és nyilvántartásbavételi eljárásában, és feladatait az EÉPH-tól függetlenül látja el.

(2) A vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az EÉPH-nak.

A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 61. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 62. és a 63. cikknek megfelelően vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni. A vizsgálatvezetőnek e jogkörének gyakorlása közben teljesítenie kell a 60. cikkben foglaltakat.

A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az EÉPH a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(3) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.

Az érintett személyek védekezéshez való jogát az e cikk alapján történő vizsgálatok során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(4) Amikor a vizsgálatvezető benyújtja a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, erről tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az iratokba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(5) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint – amennyiben ezt az érintett személyek kérik – a vizsgálat által érintett személyeknek a 67. cikk szerinti meghallgatását követően az EÉPH határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e az I. mellékletben felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 73. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz, valamint az 65. cikknek megfelelően pénzbírságot szab ki.

(6) A vizsgálatvezető nem vesz részt az EÉPH tanácskozásain, és más módon sem avatkozik bele az EÉPH döntéshozatalába.

(7) A Bizottság további eljárási szabályokat fogad el a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok kiszabását jelentő jogkör gyakorlására vonatkozóan, beleértve a védekezéshez való jogra, az átmeneti rendelkezésekre, valamint a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket is, továbbá részletes szabályokat fogad el a szankciók kiszabása és végrehajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett szabályokat a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal kell elfogadni.

▼B

(8) Az EÉPH az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az EÉPH nem szab ki pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

65. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 64. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH megállapítja, hogy egy kereskedési adattár szándékosan vagy gondatlanságból követte el az I. mellékletben felsorolt valamely jogsértést, az e cikk (2) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A kereskedési adattár által elkövetett jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az EÉPH olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy a kereskedési adattár vagy annak felső vezetése kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság alapösszegét az alábbi értékhatárokon belül kell megállapítani:

a) az I. melléklet I. szakaszának c) pontjában, az I. melléklet II. szakaszának c)–g) pontjában, valamint az I. melléklet III. szakaszának a) és b) pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 10 000 EUR és legfeljebb 20 000 EUR;

b) az I. melléklet I. szakaszának a), b) és d)–h) pontjában, valamint az I. melléklet II. szakaszának a), b) és h) pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 5 000 EUR és legfeljebb 10 000 EUR.

Annak eldöntéséhez, hogy a bírság alapösszege az első albekezdésben meghatározott tartományon belül az alsó, közép- vagy felső határértéknek feleljen-e meg, az EÉPH figyelembe veszi az érintett kereskedési adattár előző üzleti évi éves árbevételét. Az alapösszeg az alsó határérték olyan kereskedési adattárak esetében, amelyek éves árbevétele kevesebb mint 1 millió EUR, a középérték olyan kereskedési adattárak esetében, amelyek éves árbevétele 1–5 millió EUR, és a felső határérték olyan kereskedési adattárak esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 5 millió EUR-t.

(3) A (2) bekezdésben megadott alapösszeget a súlyosbító vagy enyhítő tényezők figyelembevételével, a II. mellékletben meghatározott megfelelő együtthatók szerint módosítani kell.

A megfelelő súlyosbító együtthatókat egyesével kell az alapösszegre alkalmazni. Ha több súlyosbító együttható is alkalmazandó, az alapösszeghez hozzá kell adni azokat az értékeket, amelyeket az alapösszeg és az alapösszegnek az egyes súlyosbító együtthatók alkalmazásával kapott mennyiségek különbségeiként kapunk.

A megfelelő enyhítő együtthatókat egyesével kell az alapösszegre alkalmazni. Ha több enyhítő együttható is alkalmazandó, az alapösszegből ki kell vonni azokat az értékeket, amelyeket az alapösszeg és az alapösszegnek az egyes enyhítő együtthatók alkalmazásával kapott mennyiségek különbségeiként kapunk.

▼B

(4) A (2) és a (3) bekezdés ellenére, a pénzbírság összege nem haladhatja meg az érintett kereskedési adattár által az előző üzleti évben elért éves árbevétel 20 %-át, ha azonban a kereskedési adattár közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

Amennyiben a kereskedési adattár által elkövetett cselekmények, illetve mulasztások az I. mellékletben felsorolt több jogsértésnek minősülnek, csak egy jogsértés után kell kiszabni bírságot, mégpedig a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított pénzbírságok közül a magasabbat.

66. cikk

Időszakos kényszerítő bírságok

(1) Az EÉPH határozatban időszakos kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezze:

a) a kereskedési adattárat a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 73. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozattal; vagy

b) a 61. cikk (1) bekezdésében említett személyt:

i. a 61. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 62. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat; vagy

iii. arra, hogy vesse alá magát a 63. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) Az időszakos kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, az időszakos kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3 %-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2 %-a. Az összegeket az időszakos kényszerítő bírságot kivető határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) Az időszakos kényszerítő bírság az EÉPH határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az EÉPH felülvizsgálja az intézkedést.

67. cikk

Az érintett személyek meghallgatása

(1) A 65. és a 66. cikk szerinti, pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot elrendelő határozat meghozatala előtt az EÉPH meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az EÉPH csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az eljárás alá vont személyek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EÉPH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az iratokba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra vagy az EÉPH belső előkészítő dokumentumaira.

▼B

68. cikk

A pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az EÉPH nyilvánosságra hoz minden, a 65. és a 66. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és időszakos kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. E közzététel a 45/2001/EK rendelet értelmében nem tartalmazhat személyes adatokat.

(2) A 65. és a 66. cikkel összhangban kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy nem vet ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 65. és a 66. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok behajthatók.

A behajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén arra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének vizsgálatán kívül minden más alakiságot mellőzve –, amelyet az egyes tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről az EÉPH-t és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes szervtől kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak az Európai Unió Bíróságának határozata alapján lehet felfüggeszteni. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a tagállami igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek joghatósággal.

(5) A pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

69. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az EÉPH pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. Az Európai Unió Bírósága törölheti, csökkentheti vagy emelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

70. cikk

A II. melléklet módosításai

A pénzügyi piaci folyamatok figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. melléklet módosítására vonatkozóan.

▼B

71. cikk

Törlés a nyilvántartásból

(1) Az EÉPH a 73. cikk sérelme nélkül törli a kereskedési adattárat a nyilvántartásból, amennyiben a kereskedési adattár:

a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról, vagy az elmúlt hat hónap során nem nyújtott szolgáltatást;

b) a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok adásával vagy egyéb szabálytalan módon érte el;

c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett nyilvántartásba vételére sor került.

(2) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az 57. cikk (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságot az adott kereskedési adattár nyilvántartásból való törlésére vonatkozó határozatáról.

(3) Amennyiben az érintett kereskedési adattár szolgáltatásnyújtása és tevékenységvégzése szerinti tagállam illetékes hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti az EÉPH-t, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e az érintett kereskedési adattárnak a nyilvántartásból való törlésére vonatkozó feltételek. Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy az érintett kereskedési adattárat nem törli a nyilvántartásból, e határozatát teljes körűen meg kell indokolnia.

(4) A (3) fejezetben említett illetékes hatóság a 22. cikk szerint kinevezett illetékes hatóság.

72. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az EÉPH e rendelettel és a (3) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a kereskedési adattáraknak. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH kereskedési adattárak nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, valamint azt a célt szolgálja, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 74. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A kereskedési adattárakra kiszabott díjak összege fedezi az EÉPH nyilvántartásbavételi és felügyeleti tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget, a díjak pedig arányosak az érintett kereskedési adattár árbevételével.

(3) A Bizottság a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja részletes meghatározására.

73. cikk

Az EÉPH felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 64. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH megállapítja, hogy egy kereskedési adattár elkövette az I. mellékletben felsorolt valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több határozatot hozza:

a) a kereskedési adattár kötelezése a jogsértés megszüntetésére;

b) pénzbírság kiszabása az 65. cikk szerint;

c) hirdetmény kiadása;

d) végső esetben a kereskedési adattár törlése a nyilvántartásból.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatok meghozatalakor az EÉPH figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;

b) a jogsértés fényt derített-e súlyos vagy rendszerszintű hiányosságokra a vállalkozás eljárásaiban, irányítási rendszereiben vagy belső ellenőrzési mechanizmusaiban;

c) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;

d) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el.

(3) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti az érintett kereskedési adattárat az (1) bekezdés alapján elfogadott határozatokról, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. A határozat elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az EÉPH a határozatnak az első albekezdés szerinti nyilvánosságra hozatalakor arról is nyilvános tájékoztatást ad, hogy az érintett kereskedési adattár jogosult a határozat ellen jogorvoslattal élni, valamint adott esetben közzéteszi a jogorvoslati kérelem benyújtásának tényét, és ezzel egyidejűleg közli, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya, valamint azt, hogy az EÉPH fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

74. cikk

A feladatok EÉPH általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az EÉPH jogosult arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat egy tagállam illetékes hatóságára ruházzon. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 61. cikk szerinti információkérések és a 62. cikk szerinti és a 63. cikk (6) bekezdése szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

(2) Az EÉPH a feladatok átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal. E konzultációk különösen az alábbiakra vonatkoznak:

a) az átruházandó feladatok köre;

b) a feladatok elvégzésének ütemezése, valamint

c) a szükséges információknak az EÉPH részéről, illetve az EÉPH részére történő átadása.

(3) A 72. cikk (3) bekezdése alapján a Bizottság által elfogadott díjszabályzatnak megfelelően az EÉPH megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az EÉPH megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett határozatot. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az EÉPH felelősségét, és nem korlátozza az EÉPH-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében. Nem ruházhatók át az e rendelet szerinti felügyeleti feladatok, beleértve a nyilvántartásba vételről szóló határozatok meghozatalát, a jogsértésekre vonatkozó végleges értékelés elkészítését és az ezek nyomán születő határozatok meghozatalát.

▼B

2. FEJEZET

Kapcsolatok harmadik országokkal

75. cikk

Egyenértékűség és nemzetközi egyezmények

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadhat el, amelyben megállapítja, hogy valamely harmadik ország jogi és felügyeleti rendszere biztosítja, hogy:

a) a szóban forgó harmadik országban engedélyezett kereskedési adattárak olyan jogilag kötelező érvényű követelményeket teljesítenek, amelyek egyenértékűek az e rendeletben előírt követelményekkel;

b) a harmadik országban folyamatos a kereskedési adattárak hatékony felügyelete és a rájuk vonatkozó követelmények hatékony betartatása; valamint

c) léteznek legalább az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciák, beleértve a hatóságok által harmadik felekkel közölt üzleti titkok védelmét.

A Bizottság e végrehajtási jogi aktust a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban fogadja el.

(2) A Bizottság szükség esetén, valamint az (1) bekezdésben említett valamely végrehajtási jogi aktus elfogadását követően ajánlásokat nyújt be a Tanácsnak az érintett harmadik országokkal kötendő olyan nemzetközi megállapodások megtárgyalására vonatkozóan, amelyek az e harmadik országokban székhellyel rendelkező kereskedési adattárakban tárolt, származtatott ügyletekre vonatkozó információkhoz való kölcsönös hozzáférésről és azok cseréjéről szólnak, és amelyekkel biztosítható, hogy az Unió hatóságai, beleértve az EÉPH-t is, azonnali és folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges információkhoz.

(3) Az EÉPH a (2) bekezdésben említett megállapodások megkötését követően, azokkal összhangban kialakítja az együttműködés kereteit az adott harmadik országok illetékes hatóságaival. Ezek a keretek meghatározzák legalább:

a) az egyrészről az EÉPH, illetve bármely más, e rendelettel összhangban feladatköreit gyakorló uniós hatóság, másrészről az érintett harmadik ország illetékes hatóságai közötti információcsere mechanizmusát; valamint

b) a felügyeleti tevékenységek koordinációjára vonatkozó eljárásokat.

(4) A személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítása tekintetében az EÉPH a 45/2001/EK rendeletet alkalmazza.

76. cikk

Az együttműködés keretei

Azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyeknek joghatósága területén nincsenek székhellyel rendelkező kereskedelmi adattárak, az EÉPH-hoz fordulhatnak azzal a céllal, hogy kialakítsák az együttműködés kereteit annak érdekében, hogy hozzáférjenek az uniós kereskedelmi adattárakban tárolt, származtatott ügyletekre vonatkozó információkhoz.

Az EÉPH együttműködési kereteket alakíthat ki ezen érintett hatóságokkal az Unió kereskedelmi adattáraiban tárolt, származtatott ügyletekre vonatkozó azon információkhoz való hozzáférés tekintetében, amelyekre az említett hatóságoknak feladataik és megbízatásaik teljesítéséhez szükségük van, feltéve, hogy a szakmai titoktartás garanciái – beleértve a hatóságok által harmadik felekkel megosztott üzleti titkok védelmét is – fennállnak.

▼B

77. cikk

A kereskedési adattárak elismerése

(1) A harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattár csak azt követően nyújthatja szolgáltatásait és tevékenységeit az Unióban székhellyel rendelkező szervezetek részére a 9. cikk értelmében, hogy az EÉPH a (2) bekezdés szerint elismerte.

(2) Az (1) bekezdésben említett kereskedési adattár benyújtja elismerési kérelmét, és ehhez minden szükséges információt mellékel, többek között legalább az annak ellenőrzéséhez szükséges információkat, hogy engedéllyel rendelkezik és hatékony felügyelet alá tartozik egy olyan harmadik országban:

a) amellyel kapcsolatban a Bizottság a 75. cikk (1) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktussal elismerte, hogy egyenértékű és betartatható szabályozási és felügyeleti kerettel rendelkezik;

b) amely a 75. cikk (2) bekezdése szerint nemzetközi megállapodást kötött az Unióval; valamint

c) amely együttműködési megállapodásokat kötött a 75. cikk (3) bekezdésének megfelelően annak biztosítására, hogy az Unió hatóságai, beleértve az EÉPH-t is, azonnali és folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek a szükséges információkhoz.

A kérelem kézhezvételét követő 30 munkanapon belül az EÉPH értékeli, hogy a kérelmet hiánytalanul nyújtották-e be. Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt szab meg, amelynek leteltéig a kérelmező kereskedési adattárnak be kell nyújtania a hiányzó információkat.

Az EÉPH a hiánytalan kérelem benyújtásától számított 180 munkanapon belül írásban értesíti a kérelmező kereskedési adattárat arról, hogy megadta-e az elismerést, csatolva határozatának megalapozott indokolással ellátott magyarázatát.

Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban elismert kereskedési adattárak listáját.

VII. CÍM

A KERESKEDÉSI ADATTÁRAKKAL SZEMBENI KÖVETELMÉNYEK

78. cikk

Általános követelmények

(1) A kereskedési adattár megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezik, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában, amelyek megakadályozzák a bizalmas adatok bármilyen módon történő nyilvánosságra hozatalát.

(2) A kereskedési adattár hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat vezet be és működtet a vezetőivel, alkalmazottaival, valamint a szoros kapcsolat révén hozzá közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyekkel kapcsolatban felmerülő potenciális összeférhetetlenségek felismerésére és kezelésére.

(3) A kereskedési adattár kidolgozza a megfelelő politikákat és eljárásokat annak biztosítására, hogy az adattár (ideértve vezetőit és munkavállalóit is) e rendelet minden rendelkezésének megfeleljen.

▼B

(4) A kereskedési adattár olyan szervezeti struktúrát tart fenn és működtet, amely biztosítja az adattár szolgáltatásnyújtásának és tevékenységvégzésének folyamatosságát és rendes működését. A kereskedési adattár megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(5) Amennyiben a kereskedési adattár kiegészítő szolgáltatásokat is nyújt, többek között tőzsdekereskedelmi visszaigazolást (trade confirmation), ajánlatpárosítást (trade matching) hiteleseményekkel kapcsolatos szolgáltatásnyújtást (credit event servicing), portfólióállomány-egyeztetést (portfolio reconciliation), portfóliótömörítést (portfolio compression), akkor a kereskedelmi adattárnak ezeket a kiegészítő szolgáltatásokat operatív szinten el kell különítenie a kereskedési adattár azon funkciójától, amely a származtatott ügyletekre vonatkozó adatok központosított gyűjtésére és tárolására terjed ki.

(6) A kereskedési adattár stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a felső vezetés és az igazgatóság tagjai kellően jó hírnévvel rendelkező és tapasztalt személyek.

(7) A kereskedési adattár objektív és megkülönböztetésmentes követelményeket ír elő a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség alá eső vállalkozások általi hozzáférésre, és a követelményeket nyilvánossá teszi. A szolgáltatóknak megkülönböztetésmentes módon hozzáférést nyújt az általa tárolt adatokhoz, ha az érintett szerződő felek ahhoz hozzájárultak. A hozzáférést korlátozó kritériumok csak annyiban engedélyezhetők, amennyiben azok célja a kereskedési adattár által tárolt adatokat érintő kockázatok kezelése.

(8) A kereskedési adattár nyilvánosságra hozza az általa e rendelet szerint nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat. Különkülön nyilvánosságra hozza az egyes szolgáltatások és funkciók árait és díjait, beleértve az árengedményeket és pénzvisszatérítéseket, valamint e kedvezmények igénybevételének feltételeit. A kereskedési adattár lehetővé teszi a bejelentést végző jogalanyok számára az egyes szolgáltatások külön-külön igénybevételét. A kereskedési adattár által felszámított áraknak és díjaknak összhangban kell lenniük a költségekkel.

79. cikk

Működési megbízhatóság

(1) A kereskedési adattár azonosítja a működési kockázat forrásait és minimalizálja azokat a megfelelő rendszerek, ellenőrzések és eljárások kidolgozása révén. E rendszerek megbízhatóak és biztonságosak, és megfelelő kapacitással rendelkeznek a kapott információk kezelésére.

(2) A kereskedési adattár megfelelő üzletmenet-folytonossági politikát és vészhelyzet esetére helyreállítási tervet dolgoz ki, hajt végre és tart fenn, amelynek célja a kereskedési adattár funkcióinak fenntartása, a műveletek időben történő helyreállítása, valamint kötelezettségeinek teljesítése. A helyreállítási terv legalább a biztonsági tartalékrendszerek létrehozásáról rendelkezik.

(3) A nyilvántartásból törölt kereskedési adattár gondoskodik a megfelelő helyettesítésről, beleértve az adatok átadását más kereskedési adattáraknak, valamint a bejelentett információk átirányítását egy másik kereskedési adattárhoz.

▼B

80. cikk

Adatvédelem és -rögzítés

(1) A kereskedési adattár biztosítja a 9. cikk értelmében kapott információk bizalmas jellegét, integritását és védelmét.

(2) A kereskedési adattárak az általuk e rendelet alapján megszerzett adatokat kizárólag akkor használhatják fel kereskedelmi célokra, ha az érintett szerződő felek ahhoz hozzájárultak.

(3) A kereskedési adattár azonnal rögzíti a 9. cikk értelmében kapott információkat, és a vonatkozó ügyletek lezárását követően legalább tíz évig megőrzi azokat. Gyors és hatékony nyilvántartási eljárásokat alkalmaz a rögzített információ változásainak dokumentálására.

(4) A kereskedési adattár a származtatott ügyletek 9. cikkel összhangban bejelentett adatai alapján kiszámítja a pozíciókat származtatottügylet-kategóriánként és a jelentést tevő jogalanyok szerinti bontásban.

(5) A kereskedési adattár az ügyletben részt vevő felek számára lehetővé teszi, hogy időben hozzáférjenek az adott ügylethez kapcsolódó információkhoz, és javítsák azokat.

(6) A kereskedési adattár minden ésszerű lépést megtesz a rendszereiben tárolt információkkal való visszaélés megelőzésére.

A kereskedési adattárban nyilvántartott bizalmas információkat nem használhatják fel más, a kereskedési adattárral anya- vagy leányvállalati kapcsolatban lévő természetes vagy jogi személyek.

81. cikk

Átláthatóság és az adatok rendelkezésre állása

(1) A kereskedési adattár rendszeresen és könnyen elérhető formában, származtatottügylet-kategóriák szerinti bontásban közzéteszi a neki bejelentett ügyletek aggregált pozícióit.

(2) A kereskedési adattár gyűjti és tárolja az adatokat, és biztosítja, hogy a (3) bekezdésben említett jogalanyok közvetlenül és azonnal hozzáférhessenek a származtatott ügyletek szerződéseinek azon részleteihez, amelyekre a feladataik és megbízatásaik ellátásához szükségük van.

(3) A kereskedési adattár a következő jogalanyok számára teszi elérhetővé a szükséges információkat annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra feladataik és megbízatásaik ellátását:

a) az EÉPH;

b) az ERKT;

c) a kereskedési adattárhoz hozzáférő központi szerződő feleket felügyelő illetékes hatóság;

d) a bejelentett ügyletek kereskedési helyszínét felügyelő illetékes hatóság;

e) a KBER érintett tagjai;

f) azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyek a 75. cikk szerinti nemzetközi megállapodást kötöttek az Unióval;

g) a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke értelmében kijelölt felügyeleti hatóságok;

([1]) HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

▼B

h) az érintett uniós értékpapír-piaci hatóságok;

i) azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyek a 76. cikkben említett együttműködési kereteket alakítottak ki az EÉPH-val;

j) az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége.

(4) Az EÉPH megosztja más illetékes uniós hatóságokkal az azok számára feladataik ellátásához szükséges információkat.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza az (1) és (3) bekezdésben említett tájékoztatás gyakoriságát és részleteit, valamint az adatok adattárak közötti összesítéséhez és összehasonlításához szükséges, illetve a (3) bekezdésben említett jogalanyok információhoz való szükség szerinti hozzáférését lehetővé tevő működési standardokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét. A szabályozástechnikai standardok tervezete biztosítja, hogy az (1) bekezdés alapján közzétett információk nem alkalmasak az ügyletek szerződő feleinek azonosítására.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. szeptember 30-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

82. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az 1. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 70. cikkben, a 72. cikk (3) bekezdésében és a 85. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően a Bizottság törekszik arra, hogy konzultáljon az EÉPH-val.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (6) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 70. cikkben, a 72. cikk (3) bekezdésében és a 85. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 1. cikk (6) bekezdése, a 64. cikk (7) bekezdése, a 70. cikk, a 72. cikk (3) bekezdése és a 85. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő három hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

▼B

VIII. CÍM

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

83. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A szakmai titoktartás kötelezettsége vonatkozik minden olyan személyre, aki a 22. cikknek megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak, a 81. cikk (3) bekezdésében említett hatóságoknak, az EÉPH-nak, illetve az illetékes hatóságok vagy az EÉPH által megbízott ellenőröknek vagy szakértőknek dolgozott vagy dolgozik. A büntetőjog, az adójog és a jelen rendelet hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül ezek a személyek a feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki semmilyen más személynek vagy hatóságnak, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes központi szerződő felek, kereskedési adattárak vagy más személyek nem azonosíthatók.

(2) Amennyiben valamely központi szerződő fél ellen csődeljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az az eljárás lefolytatásához szükséges.

(3) A büntetőjog vagy az adójog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az illetékes hatóságok, az EÉPH, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek ezen irányelv alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; az illetékes hatóságok esetében ezen irányelv hatályán belül, más hatóságok, testületek, természetes vagy jogi személyek esetében kizárólag arra a célra, amelyre az ilyen információkat számukra biztosították, és kifejezetten az ilyen hatáskörök gyakorlásához kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében. Amennyiben azonban az információkat átadó EÉPH, illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, az információkat fogadó hatóság azokat más, nem kereskedelmi célra is felhasználhatja.

(4) Az e rendelet alapján fogadott, kicserélt vagy továbbított valamennyi bizalmas információra a szakmai titoktartás (1), (2) és (3) bekezdésben megállapított feltételei vonatkoznak. Azonban e feltételek nem akadályozzák meg az EÉPH-t, az illetékes hatóságokat és az adott központi bankokat abban, hogy e rendelettel és a befektetési vállalkozásokra, a hitelintézetekre, a nyugdíjalapokra, az ÁÉKBV-kre, az alternatívbefektetésialap-kezelőkre, a biztosítás- és viszontbiztosítás-közvetítőkre, a biztosítási vállalkozásokra, a szabályozott piacokra, valamint a piacműködtetőkre alkalmazandó más jogszabályokkal összhangban, vagy az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem gátolja az illetékes hatóságokat abban, hogy nemzeti jogukkal összhangban olyan bizalmas információt cseréljenek ki vagy továbbítsanak, amelyet nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.

84. cikk

Információcsere

(1) Az illetékes hatóságoknak, az EÉPH-nak és az egyéb érintett hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges információkat.

▼B

(2) Az e rendelet szerinti feladataik ellátása során bizalmas információhoz jutó illetékes hatóságok, az EÉPH, más érintett hatóságok és más testületek, természetes vagy jogi személyek csak feladataik ellátása során használhatják fel ezen információkat.

(3) Az illetékes hatóságok közlik az információkat a KBER érintett tagjaival, amennyiben ezen információk relevánsak azok feladatainak ellátása szempontjából.

IX. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

85. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2015. augusztus 17-ig áttekinti e rendeletet, és általános jelentést készít arról. A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak nyújtja be.

A Bizottság különösen:

a) a KBER tagjaival együttműködve felméri, hogy szükség van-e olyan intézkedésekre, amelyek célja elősegíteni a központi szerződő felek hozzáférését a központi bankok likviditási eszközeihez;

b) az EÉPH-val és az érintett ágazati hatóságokkal koordinálva felméri a nem pénzügyi vállalkozások tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek rendszerszintű jelentőségét és különösen e rendelet hatását a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek nem pénzügyi vállalkozások általi alkalmazására;

c) a tapasztalatok fényében értékeli a központi szerződő felekre vonatkozó felügyeleti keretrendszer működését, ezenbelül a felügyeleti kollégiumok eredményességét, a 19. cikk (3) bekezdésében meghatározott vonatkozó szavazási módokat és az EÉPH fellépését, különösen a központi szerződő felek engedélyezése során;

d) az EÉPH-val és az ERKT-val együttműködve felméri a biztosítéki követelmények hatékonyságát a prociklikusság korlátozása céljából, valamint azt, hogy szükség van-e további beavatkozási lehetőségek meghatározására ezen a területen;

e) felméri, hogy miként alakulnak a központi szerződő feleknek a biztosítékeszközök pótlólagos biztosításával kapcsolatos követelményekre vonatkozó politikái, és hogyan igazodnak a felhasználók konkrét tevékenységeihez és kockázati profiljához.

Az első albekezdés a) pontjában említett felmérés során figyelembe kell venni a központi bankok között uniós és nemzetközi szinten folyamatban lévő munka eredményeit. A felmérés során emellett figyelembe kell venni a központi bankok függetlenségének elvét és azon jogukat, hogy saját döntésük alapján lehetőséget biztosítsanak a likviditási eszközök igénybevételére, továbbá a központi szerződő felek magatartására, illetve az egységes piacra gyakorolt esetleges nem szándékolt hatást is. A kísérő javaslatok nem jelenthetnek sem közvetlen, sem közvetett megkülönböztetést a tagállamokra, illetve tagállamcsoportokra, mint az elszámolási szolgáltatások helyszínére nézve.

(2) 2014. augusztus 17-ig a Bizottság az EÉPH-val és az EBFH-val történt konzultációt követően jelentést készít, amelyben felméri a nem számlapénzben, változó biztosítékeszközként történő biztosítékeszköz nyújtásra vonatkozó technikai megoldások kidolgozása tekintetében a központi szerződő felek által elért eredményeket és erőfeszítéseket, valamint a megoldást előmozdító esetleges intézkedések szükségességét. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a technikai megoldás kidolgozására irányuló erőfeszítések nem voltak elégségesek, és a

▼B

származtatott ügyletek központi elszámolásának a jövőbeli nyugdíjasok nyugellátására gyakorolt kedvezőtlen hatása változatlan maradt, felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 89. cikk (1) bekezdésében említett hároméves időszak egyszer két évvel, egyszer pedig egy évvel történő meghosszabbítása céljából.

(3) Az EÉPH jelentés nyújt be a Bizottságnak:

a) a II. cím szerinti elszámolási kötelezettség alkalmazásáról, különös tekintettel arra, hogy az e rendelet hatálybalépése előtt kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre nem vonatkozik az elszámolási kötelezettség;

b) az 5. cikk (3) bekezdése szerinti azonosítási eljárás alkalmazásáról;

c) a 39. cikkben meghatározott elkülönítési követelmények alkalmazásáról;

d) az V. cím szerinti interoperabilitási megállapodások hatályának az átruházható értékpapírokon és a pénzpiaci eszközökön túl más pénzügyieszköz-kategóriába tartozó ügyletekre való kiterjesztéséről;

e) a központi szerződő felek kereskedési helyszínekhez való hozzáféréséről, egyes gyakorlatok versenyképességre gyakorolt hatásáról és a likviditási források szétaprózódására gyakorolt hatásról;

f) az EÉPH-nak az e rendelet szerinti hatáskörei és feladatai ellátásához szükséges munkaerő- és erőforrásigényeiről;

g) a tagállamok által a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően elfogadott kiegészítő előírások alkalmazásának hatásairól.

Az (1) bekezdés céljaira ezeket a jelentéseket legkésőbb 2014. szeptember 30-ig eljuttatja a Bizottságnak. A jelentéseket az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is benyújtja.

(4) A Bizottság a tagállamokkal és az EÉPH-val együttműködve, miután értékelést kért az ERKT-től, éves jelentést állít össze, amelyben értékeli az interoperabilitási megállapodások valamennyi lehetséges rendszerszintű kockázatát és költségvonzatát.

A jelentés legalább e megállapodások számára és összetettségére, valamint a kockázatkezelési rendszerek és modellek megfelelőségére összpontosít. A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak nyújtja be.

Az ERKT a Bizottság rendelkezésére bocsátja az interoperabilitási megállapodások valamennyi lehetséges rendszerszintű kockázatára vonatkozó értékelését.

(5) Az EÉPH évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az illetékes hatóságok által alkalmazott szankciókról, beleértve a felügyeleti intézkedéseket, a pénzbírságokat és a kényszerítő bírságokat.

86. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2001/528/EK bizottsági határozattal [1] létrehozott Európai Értékpapír-Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

[1] HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

▼B

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

87. cikk

A 98/26/EK irányelv módosítása

(1) A 98/26/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a rendszerüzemeltető egy interoperábilis rendszerrel kapcsolatban nyújtott biztosítékeszközt egy másik rendszerüzemeltetőnek, a biztosítékeszközt nyújtó rendszer-üzemeltetőnek a nyújtott biztosítékeszközhöz fűződő jogait nem érintik a biztosítékeszközt kapó rendszerüzemeltető ellen indított fizetésképtelenségi eljárások.”

(2) A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésnek 2014. augusztus 17-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell a 98/26/EK irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

88. cikk

Honlapok

(1) Az EÉPH honlapot tart fenn, amely a következők részleteit tartalmazza:

a) az elszámolási kötelezettség teljesítésére az 5. cikk alapján alkalmas szerződések;

b) a 4., 5. és 7–11. cikkek megsértése miatt kiszabott büntetések;

c) az Unióban szolgáltatások nyújtására vagy tevékenységek végzésére jogosult azon központi szerződő felek, amelyek az Unióban székhellyel rendelkeznek, valamint azon szolgáltatások és tevékenységek, amelyek nyújtására, illetve végzésére engedélyt kaptak, beleértve az engedély által lefedett pénzügyieszköz-kategóriákat is;

d) a IV. és V. címek megsértése miatt kiszabott büntetések;

e) a harmadik országban székhellyel rendelkező, az Unióban szolgáltatások nyújtására vagy tevékenységek végzésére jogosult központi szerződő felek, valamint azon szolgáltatások és tevékenységek, amelyek nyújtására, illetve végzésére engedélyt kaptak, beleértve az engedély által lefedett pénzügyieszköz-kategóriákat is;

f) az Unióban szolgáltatások nyújtására vagy tevékenységek végzésére jogosult kereskedési adattárak;

g) a 65. és 66. cikkek szerint kiszabott büntetések és bírságok;

h) a 6. cikkben említett nyilvános jegyzék.

▼B

(2) E cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja alkalmazásában az illetékes hatóságok honlapokat tartanak fenn, amelyek az EÉPH honlapjáról is elérhetők.

(3) Az e cikkben említett valamennyi honlapnak hozzáférhetőnek kell lennie a nyilvánosság számára, rendszeresen frissülnie kell, és érthető formában kell tájékoztatást nyújtania.

89. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az e rendelet hatálybalépését követő három éven át a 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség nem vonatkozik azokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a 2. cikk 10. pontjában meghatározott nyugdíjkonstrukció-rendszerek fizetőképességéhez közvetlenül kapcsolódó befektetési kockázatokat. Az átmeneti időszak azon intézményekre is vonatkozik, amelyeket azzal a céllal hoztak létre, hogy nemteljesítés esetén kártérítést nyújtsanak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tagjainak.

Azokra az e szervezetek által az említett időszakban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek máskülönben a 4. cikk szerinti elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznának, a 11. cikkben meghatározott követelmények vonatkoznak.

(2) A 2. cikk 10. pontjának c) és d) alpontjában említett nyugdíjkonstrukció-rendszerek tekintetében a megfelelő illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett mentességet szervezetek, illetve nyugdíjkonstrukció-rendszerek egy-egy típusára vonatkozóan adja meg. Az illetékes hatóság a kérelem kézhezvételét követően értesíti az EÉPH-t és az EBFH-t. Az EÉPH az értesítés kézhezvételétől számított 30 naptári napon belül az EBFH-val folytatott konzultációt követően véleményt ad ki, amelyben értékeli, hogy a szervezettípus, illetve nyugdíjkonstrukciórendszer-típus megfelel-e a 2. cikk 10. pontjának c) vagy d) alpontjának, valamint, hogy milyen okok teszik indokolttá a változó biztosítékra vonatkozó követelmény teljesítésének nehézségei miatti mentességet. Az illetékes hatóság csak abban az esetben adja meg a mentességet, ha teljes mértékben meggyőződött arról, hogy a szervezettípus, illetve rendszertípus a 2. cikk 10. pontjának c) vagy d) alpontjának eleget tesz, és nehézséget okoz számukra a változó biztosítékra vonatkozó követelmények teljesítése. Az illetékes hatóság az EÉPH véleményének kézhezvételét követő tíz munkanapon belül határozatot fogad el a kapott vélemény kellő figyelembevételével. Amennyiben az illetékes hatóság nem ért egyet az EÉPH véleményével, akkor határozatában teljes körű indokolást ad, és megmagyarázza a véleménytől való lényeges eltéréseket.

Az EÉPH közzéteszi a honlapján a 2. cikk 10. pontjának c) és d) alpontjában említett azon szervezettípusok és nyugdíjkonstrukciórendszer-típusok listáját, amelyek az első albekezdésnek megfelelően mentességben részesültek. A felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkével összhangban évente elvégzi a listán szereplő szervezetek partneri felülvizsgálatát.

(3) Az a központi szerződő fél, amely számára a székhelye szerinti tagállamban a 4., 5., 8–11., 16., 18., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 46., 47., 49., 56. és 81. cikk szerinti szabályozástechnikai standardok mindegyikének Bizottság általi elfogadása előtt, e tagállam nemzeti jogával összhangban engedélyezték, hogy elszámolási szolgáltatásokat nyújtson, a 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard hatálybalépését követő 6 hónapon belül köteles e rendelettel összhangban a 14. cikk szerinti engedélyért folyamodni.

▼B

Az a harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő fél, amely számára a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikk szerinti szabályozástechnikai standardok mindegyikének Bizottság általi elfogadását megelőzően valamely tagállam nemzeti jogával összhangban engedélyezték, hogy elszámolási szolgáltatásokat nyújtson e tagállamban, a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard hatálybalépését követő 6 hónapon belül köteles e rendelettel összhangban a 25. cikk szerinti elismerésért folyamodni.

(4) Amíg nem született meg az e rendelet szerinti határozat a központi szerződő fél engedélyezéséről, illetve elismeréséről, továbbra is a központi szerződő felek engedélyezésére, illetve elismerésére vonatkozó megfelelő nemzeti szabályok alkalmazandók, és a központi szerződő fél felügyeletét továbbra is a székhelye, illetve elismerése szerinti tagállam illetékes hatósága látja el.

(5) Ha az illetékes hatóság a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően az adott tagállam nemzeti joga szerint engedélyezte a központi szerződő fél számára a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely kategóriájának az elszámolását, az adott tagállam illetékes hatósága az 5. cikk (1) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépését követő egy hónapon belül értesíti az EÉPH-t az engedélyezésről.

Ha valamely illetékes hatóság egy harmadik országban székhellyel rendelkező központi szerződő felet a 16., 26., 29., 34., 41., 42., 45., 47. és 49. cikk szerinti összes szabályozástechnikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően az adott tagállam nemzeti joga szerint elismert, akkor az adott tagállam illetékes hatósága az 5. cikk (1) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésének napját követő 1 hónapon belül értesíti az EÉPH-t az elismerésről.

(6) Az a kereskedési adattár, amely a 9., 56. és 81. cikk szerinti összes szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően az adott tagállam nemzeti jogával összhangban engedélyt kapott a székhelye szerinti tagállamban származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtésére és vezetésére, az említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok hatálybalépését követő 6 hónapon belül az 55. cikk szerinti nyilvántartásba vételért folyamodik.

Az a harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattár, amely számára a valamely tagállamban lebonyolított származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtését és vezetését az adott tagállam nemzeti jogával összhangban a 9., 56. és 81. cikk szerinti összes szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standard Bizottság általi elfogadását megelőzően engedélyezték, az említett szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok hatálybalépését követő 6 hónapon belül a 77. cikk szerinti elismerésért folyamodik.

(7) Amíg nem születik meg az e rendelet szerinti határozat a kereskedési adattár nyilvántartásba vételéről, illetve elismeréséről, továbbra is a kereskedési adattárak engedélyezésére, nyilvántartásba vételére, illetve elismerésére vonatkozó megfelelő nemzeti szabályok alkalmazandók, és a kereskedési adattár felügyeletét továbbra is a székhelye, illetve elismerése szerinti tagállam illetékes hatósága látja el.

(8) Az a kereskedési adattár, amely az 56. és 81. cikk szerinti szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok Bizottság általi elfogadása előtt a székhelye szerinti tagállamban a származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtésére és vezetésére az adott tagállam nemzeti jogával összhangban kapott engedélyt, vagy amelyet ilyen módon vettek nyilvántartásba, a jelen rendelet szerinti nyilvántartásba vételéről szóló határozat megszületéséig igénybe vehető a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség teljesítésére.

▼B

A harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattár, amely az 56. és 81. cikk szerinti szabályozástechnikai és végrehajtástechnikai standardok Bizottság általi elfogadása előtt az adott tagállam nemzeti jogával összhangban kapott olyan elismerést, amelynek értelmében elvégezheti az adott tagállamban lebonyolított származtatott ügyletek nyilvántartásának összegyűjtését és vezetését, a jelen rendelet szerinti nyilvántartásba vételéről szóló határozat megszületéséig igénybe vehető a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség teljesítésére.

(9) A 81. cikk (3) bekezdése f) pontjának sérelme nélkül, amennyiben nincs érvényben a 75. cikk szerinti nemzetközi megállapodás valamely harmadik ország és az Unió között, a kereskedési adattár – amennyiben értesíti az EÉPH-t – 2013. augusztus 17-ig a harmadik ország érintett hatóságainak rendelkezésére bocsáthatja a szükséges információkat.

90. cikk

Az EÉPH személyzete és erőforrásai

Az EÉPH 2012. december 31-ig értékeli az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

91. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

A 65. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések listája

I. Szervezeti követelménnyel, illetve összeférhetetlenséggel kapcsolatos jogsértések:

a) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (1) bekezdését, mivel nem rendelkezik olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában, amelyek megakadályozzák a bizalmas adatok közlését;

b) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem tart fenn, illetve nem működtet hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat a vezetőivel, alkalmazottaival, valamint a szoros kapcsolat révén hozzá közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyekkel kapcsolatban felmerülő potenciális összeférhetetlenségek felismerésére és kezelésére;

c) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (3) bekezdését, mivel nem dolgozta ki a megfelelő politikákat és eljárásokat annak biztosítására, hogy az adattár, ideértve vezetőit és munkavállalóit is, e rendelet minden rendelkezésének megfeleljen;

d) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem tart fenn, illetve nem működtet olyan szervezeti struktúrát, amely biztosítja az adattár szolgáltatásnyújtásának és tevékenységvégzésének folyamatosságát és rendes működését;

e) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy a kiegészítő szolgáltatásokat nem különíti el operatív szinten azon funkciójától, amely a származtatott ügyletekre vonatkozó nyilvántartások központosított összegyűjtésére és vezetésére terjed ki;

f) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem ügyel arra, hogy stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a felső vezetés és az igazgatóság tagjai kellően jó hírnevű és tapasztalt személyek legyenek;

g) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem ír elő és hoz nyilvánosságra objektív és megkülönböztetésmentes követelményeket a 9. cikk szerinti bejelentési kötelezettség alá eső szolgáltatók és vállalkozások általi hozzáférésre;

h) a kereskedési adattár megsérti a 78. cikk (8) bekezdését, mivel nem hozza nyilvánosságra az általa e rendelet szerint nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat, nem teszi lehetővé a bejelentést végző jogalanyok számára az egyes szolgáltatások külön-külön igénybevételét, vagy az általa felszámított árak és díjak nincsenek összhangban a költségekkel.

II. A működési követelményekhez kapcsolódó jogsértések:

a) a kereskedési adattár megsérti a 79. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem azonosítja a működési kockázat forrásait, és nem minimalizálja azokat a megfelelő rendszerek, ellenőrzések és eljárások kidolgozása révén;

b) a kereskedési adattár megsérti a 79. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem dolgoz ki, nem hajt végre és nem tart fenn olyan megfelelő üzletmenetfolytonossági politikát és vészhelyzeti helyreállítási tervet, amelynek célja a kereskedési adattár funkcióinak fenntartása, a működés időben történő helyreállítása, valamint kötelezettségeinek teljesítése;

c) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja a 9. cikk értelmében kapott információk bizalmas jellegét, integritását és védelmét;

d) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy az általa e rendelet alapján megszerzett adatokat az érintett szerződő felek hozzájárulása nélkül használja fel kereskedelmi célokra;

▼B

e) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem rögzíti azonnal a 9. cikk értelmében kapott információkat, és nem őrzi meg azokat a vonatkozó ügyletek lezárását követően legalább tíz évig, illetve azáltal, hogy nem alkalmaz gyors és hatékony nyilvántartási eljárásokat a rögzített információ változásainak dokumentálására;

f) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem számítja ki a pozíciókat származtatottügylet-kategóriánként és a jelentést tevő jogalanyok szerinti bontásban a származtatott ügyletek 9. cikkel összhangban bejelentett adatai alapján;

g) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem teszi lehetővé az ügyletben részes felek számára, hogy időben hozzáférjenek az adott ügylethez kapcsolódó információkhoz és javítsák azokat;

h) a kereskedési adattár megsérti a 80. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem tesz meg minden ésszerű lépést a rendszereiben tárolt információkkal való visszaélések megelőzésére.

III. Az átláthatósággal és az információk rendelkezésre állásával összefüggő jogsértések:

a) a kereskedési adattár megsérti a 81. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem teszi közzé rendszeresen, könnyen elérhető módon a neki bejelentett ügyletek aggregált pozícióit származtatottügylet-kategóriák szerinti bontásban;

b) a kereskedési adattár megsérti a 81. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem biztosít közvetlen és azonnali hozzáférést a 81. cikk (3) bekezdésében említett jogalanyok számára a származtatott ügyletek azon adataihoz, amelyek a feladataik és megbízásaik ellátásához szükségesek.

IV. A felügyeleti tevékenységek akadályozásával összefüggő jogsértések:

a) a kereskedési adattár megsérti az 61. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy az EÉPH 61. cikk (2) bekezdése szerinti egyszerű információkérésére vagy az EÉPH 61. cikk (3) bekezdése alapján információnyújtást előíró határozatára adott válaszában a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információt nyújt;

b) a kereskedési adattár a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető választ ad az 62. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján feltett kérdésekre;

c) a kereskedési adattár nem teljesíti időben az EÉPH által a 73. cikk szerint hozott felügyeleti intézkedést.

▼B

II. MELLÉKLET

Az 65. cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó súlyosbító és enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó együtthatók listája

Az e rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében említett alapösszegekre kumulatív módon az alábbi korrekciós együtthatókat kell alkalmazni:

I. Súlyosbító tényezőkhöz kapcsolódó ►C1 együtthatók ◄:

a) amennyiben a jogsértést többször elkövették, minden elkövetés esetére újabb 1,1-szeres ►C1 együttható ◄ alkalmazandó;

b) ha a jogsértés elkövetésének időtartama meghaladja a 6 hónapot, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 1,5;

c) ha a jogsértés rendszerszintű hiányosságot tárt fel a kereskedési adattár szervezetében, különösen annak eljárásaiban, az irányítási rendszereiben vagy a belső ellenőrzési mechanizmusokban, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 2,2;

d) ha a jogsértés negatív hatással van a tárolt adatok minőségére, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 1,5;

e) a jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 2;

f) ha a jogsértés ilyenként való azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 1,7;

g) ha a kereskedési adattár felső vezetése nem működött együtt az EÉPH-val annak vizsgálatai lefolytatásában, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 1,5.

II. Enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók:

a) ha a jogsértés elkövetésének időtartama nem éri el a 10 munkanapot, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 0,9;

b) ha a kereskedési adattár felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges lépést megtettek a jogsértés megakadályozására, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 0,7;

c) ha a kereskedési adattár gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul az EÉPH tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 0,4;

d) ha a kereskedési adattár önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó ►C1 együttható ◄ 0,6.”